

6446

ੴ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ

(ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ)

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

6446

ਨੰ: ਦਾਖਲਾ.....

ਨੰ: ਸ਼੍ਰੇਣੀ.....

ਨੰ: ਅਲਮਾਰੀ.....

੧. ਇਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

੨. ਲਿਖਤੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਨਕਲ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

੩. ਕਿਤਾਬ ਉੱਤੇ ਯਾ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਯਾ ਧੱਬਾ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

੪. ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ, ਖਰਾਬ ਕੀਤੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਥਾਂ, ਨਵੀਂ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ।

Acc No

6446

553

1. ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਪੁਰਾਣ - ਸਰਸੰਦ

੧-੬੪

2. ਸੁਰ ਪੁਸ਼ਪਤੀ ਤਖਤ - ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ

੨੦੩-੨੦੩

3. ਸਾਧਿਕਾਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ - ਸਰਸੰਦ

੧੦੩-੧੪੮

੪. ਕੁਸ਼ਲ ਸਾਹਿਬ - ਰਤਨ ਤੰਗ

੧੪੮-੧੮੦

੫. ਰਾਮ ਰਾਇ - ਰਾਮ ਰਾਇ (ਸਾਧਿਕਾਤਮ)

੧੮੧-੧੮੯

੬. ਰਾਮ ਰਾਇ - " "

੧੮੯-੨੧੧

੧ ਓਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸ੍ਰਸਤਸ੍ਰੀਗ ੧
ਲੇਸਾਯਨਮਾ॥ ਅਥਾਗਿਆਨਸਧ
ਰਸਗੀਬਸਦਾਨੀਦਸ੍ਰੀਗਮਾਦਿ। ਮਾਲਮਿ
ਖਕ੍ਰਿਤਾਲਿਖਯਤੇ॥ ਅਚਲੇਅਜੈਵਿਮ
ਲਪਪਨਪਰਮਾਤਮਨਿਜਗੁਪਾ। ਸੁਧਾਅ
ਖੰਡੁਅਕੁਯਾਅਮਰਪ੍ਰਲਦੁਹੁਬ੍ਰਹਮਾ
ਨਪਾ॥ ੧॥ ਜਾਤੇਯਾਹਿਜਗਉਪਜਿਓਅ
ਰੁਪੁਨਬਿਤੁਜਿਹਪਾਇ॥ ਲੀਨਹੋਤੁਪੁਨ
ਜਾਸਮੈਨਮੈਨਮੇਹਰਿਗਾਇ॥ ੨॥ ਏਕੁਰ

ਰਾਮ

੨੧ ਗਗਨ ਬਰਨ ਜਿਹ ਮਰਨ ਕਰਨ ਰੁਨਜ
ਨਾ ਵਿਪਨ ਹਰਨ ਕਲ ਮਖਦ ਲਨ ਨ ਮੋਗ
ਲੇਸ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨ ਮੋਨ ਮੋਸੀ ਸੁਰ ਸ੍ਰੁਤੀ
ਦਿਰੇ ਕੋਰੇ ਨਿਵਾਸ ॥ ਗਜਾਨ ਸੁਧਾਰ ਸਾਗਿ ਬ
ਕੋ ਜਾਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੪ ॥ ਅਖੰਡੁ ਏਕ ਰਸ
ਆਤਮਾ ਜਾਨੇ ਜਾਂਗਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨ ਮੋਨ
ਮੋਬ ਹੁੰਦੇ ਨ ਮੋਗ ਮਾਦਿ ਆਲ ਗੁਰ ਮਾਦਿ
॥ ੫ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਅਪਹਰਨ ਜਿਹ ਮ
ਹਾਸਦਾ ਉਦਾਰ ॥ ਮਨ ਮਥਦਾ ਹਿਕਮ

ਜਮਮਲਨਮੇਨਮੇਤ੍ਰਿਪਰਾਗਿ॥ ੬॥ ਗੁਰਾਖ ੨
 ਕਾਰਸੈਕਰਚਰਲਧਾਰਯੇਜੀਏਸਭਾਰਾਜਿ
 ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਜਾਨਿਉਆਤੁਮਤਤਾਵੀ
 ਚਾਰਾ॥ ੭॥ ਆਇਸ੍ਰੀਗੁਰਉਸਤਤਬਰਨ
 ਤੇ॥ ਜੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗੰਮਾਦਿਆਲਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧਿਸੁਧਸੁਰਾਵਾਅਖੰਡੁਆਪਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ
 ਵਪਧਾਰਉਧਾਰਲਕੇਜਿਹਰੇਵਰੁਆਪਸਰੂਪ
 ਨਿਹਾਰੇ॥ ਟੀਨਾਮਨਾਥਕੇਨਾਥਰਇਆ
 ਨਿਧਾਨਿਤਨਿਰੀਪ੍ਰਪੰਚਆਧਾਰੇ॥ ਅਨਾਰ

ਅਨੰਤਾਮਰੀਮਾਮਖੈਗਤਰਾਮਦਿਆਲ
ਸਰੂਪਉਜਾਗੇ॥੮॥ਸੇਰਠਾ॥ਨਿਜਮੁਰਤਿ
ਦੁਪਧਾਰਪ੍ਰਗਟਭਏਸ੍ਰੀਗਾਮਨਾ॥ਪ੍ਰਲੋਦੇ
ਬਾਰੇਬਾਰਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਿਆਲਕੇ॥
੯॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਸੁਧਸਾਧਾਮਗਾਧਦਿਖੈਨਿ
ਤੁਰਾਜਾਤੁਰਾਮਦਿਆਲਮੁਰਾਰੀ॥ਨਿਤਾਮ
ਕਾਮਉਦਾਰਸਦਾਮਨਸਾਂਤੁਸ੍ਰਭਾਵਸਰੂਪ
ਉਜਾਗੀ॥ਦੀਨਿਦਿਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸਦਾ
ਨੰਦਤਾਹਿਚਰੰਨਸਰੰਨਦਿਚਾਰੀ॥ਅਵਾਚ

ਯਾਅਚਿਤਸੁਮਹਿਮਾਅਨੰਤਅਗਮਅਲ ३
ਖਾਯਿਉਦੇਵਉਚਾਰੀ॥੧੦॥ ਤੇਗੁਰਮਹਿ
ਮਾਕੇਜੁਗਤਿਅਬਵਰਨੇਅਨੁਕੁਵਰਜਾ
ਨ॥ਜਿਹਾਬਿਧਾਮਾਤਮਜਾਨਯੋਪੁਰਨਪੁਰ
ਪੁਰਾਨ॥੧੧॥ ਸ੍ਰੋਯਾਮਾਅਨੇਕਜਨੰਮਕ
ਰਿਮਧਰੀਮਕੀਏਬਿਧਬੇਦਅਨੰਤਅਪਾਰਾ
ਤਬਈਸੁਰਦੇਵਪ੍ਰਸਾਦਿਕੀਉਮਨਮਾਤ
ਮਲੀਨਕੁਯੋਉਜੀਆਗਾਵੁਦੇਕਤੇਆ
ਦਿਜੁਸਾਧਨਚਾਰਸੁਚਿਤਮੈਧਾਰਸਰੁਪਾਵਿ

ਚਾਰਾ ਸਗਮ ਵਿਆਲ ਚਰਿ ਨ ਸਰਿ ਨ ਸੁ
ਲਾਗਾਰ ਜੋ ਅਤੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਵੇ ॥
ਯਾ ਜਗ ਪੁਰਬ ਮਾਤੁ ਮਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਸੁਜਾਨਾ ਨ
ਮਰੂਪ ਨਹੀ ਤਾ ਸਮੈ ਸੁਤਿ ਯਿ ਉਕਯੋ ਪ੍ਰਮਾ
ਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੈਏ ਯਾ ਯਾ ਜਗ ਪੁਰਬ ਦੇ ਕਹੀ ਅੰ ੦
ਤੁਮ ਦੇ ਤੁ ਵਿਹੀ ਨ ਸੁਬੇ ਦੁਸਨਾ ਯੋ ਤਾਹੀ
ਮੈ ਸੁਧ ਸਪੰਦ ਕੁਯੋ ਤਬ ਮਾਇ ਕਨਾ ਮਾਮ
ਨੇ ਕਕਗਾ ਯੋ ਈ ਸੁਰਜੀ ਵਾਇ ਗਾਗੇ ਉ
ਕਰਾ ਮੀਰੂ ਬਾਹਿ ਮੀਰੂ ਕੇ ਪੰਡੂ ਬਨਾ ਯੋ ਏਕ

ਹੀਰੂਪਅਖੰਡੁਸਦਾਨੀਦਰਗਮਦਿਆਲਸ ੪
ਰੂਪਜਨਾਯੋ॥੧੪॥ ਤੇਹਰਗਾਨਿਜਸਰੂਪ
ਥੀਰਤਾਗੀਰਯੋਨਸੇਖਵਸੇਖਾ॥ਅਗੰਯ ੦
ਨਅੰਧੇਰਾਬਿਨਾਸਕੀਦੇਤਰਯੋਨਹਿਰੇਖਾ॥
੧੫॥ਸੇਧਾਅਖੰਡੁਸਰੂਪਲਖਿਉਤਬਾਹੀ
ਜਬਰਾਮਦਿਆਲਕੁਟੇਜਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਅ
ਗੰਯਾਨਅੰਧੇਰਾਬਿਨਾਸਕੀਯੋਸੁਪ੍ਰਕਾਸ
ਕੁਯੋਜਬਬੋਧਾਬਿਸਾਲਾ॥ਇਧਨਦੇਤਕੇ
ਦਾਰਿਕੀਯੋਸੁਪ੍ਰਚੰਡੁਕੁਟੀਜਗਗੰਯਾਨਕੀ

ਜੁਲਾਨਾ॥ ਅਖੰਡ ਸ੍ਵਰੂਪਾ ਵਿਖੈ ਨਿਤ ਰਾਜਤ
ਸੁਖ ਸ੍ਵਰੂਪਾ ਦਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ॥ ੧੬॥ ਵੇ॥
ਅਨਭਵ ਰੂਪ ਸਰੂਪਾ ਬਿਨ ਕੁਯੋ ਨ ਕਛੁ ਪੁਨ
ਹੋਇ॥ ਆਪਹੀ ਆਪਾ ਵਿਗਾਜ ਪੁੰਨ ਮੋਚ
ਲਸਦਾ ਨਿਰਸੋਇ॥ ੧੭॥ ਸੈਯਾ॥ ਆ
ਪਹੀ ਵਿਭਿਮ ਸਰੂਪ ਧਰਿ ਭਿਪੁਨ ਆਪਹੀ
ਮਾਰੁ ਤਤੇ ਜਪੁ ਕੋਸਾ॥ ਦੁਰਿ ਸਰੂਪ ਕੋ ਆ
ਪਧਰ ਯੋ ਦੁਪੁ ਆਪ ਮਹੀ ਕੋ ਸ੍ਵਰੂਪਾ ਬਿਗਾ
ਸਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਕੋ ਆਪਹੀ ਰੂਪ ਧਰਿ ਭਿਪੁਨ

ਨਾਨਚਤਰਦਸਰੂਪਾਵਿਲਾਸਾਸੁਰਾਸੁਰਮਾ ५
ਪਸਰੂਪਕੋਧਾਰਸੁਰਾਮਕੀਓਪ੍ਰੀਤਤਾਚਿਨਿਵ
ਸਾ॥੧੮॥ ਏਨਾਗਾਇਨਤੇਮੀਰਕਛੁਮ
ਨਚਿਤਪੈਨਹੀਕੋਇਆਮਵੈਤਰੂਪਵਰਨਨ
ਕੀਯੋਨਾਗਾਇਲਸੂਤਿਸੇਐ॥੧੯॥ ਸੇਰ
ਠਾਕਯੋਮੀਗਲਾਂਚਾਰਜਿਹਬਿਧਬੇਦ
ਬਖਲਯੋ॥ਬਿਨਆਰੁਮਨਹੀਧਾਰਸੇਅਨ
ਕੁਵਨਿਸਚੇਕੀਉ॥੨੦॥ ਗਇਤਿਸ੍ਰੀਗੀ
ਆਨਸੁਧਾਰਸੁਸਦਾਨੀਦਵਿਰਚੇਤੇਮੀਗ

ਲਾਚਰਨ ਨੀਨਾ ਮਾਪਿ ਪ੍ਰਥਮ ਹੁਲਾਸਾ ॥ ੧ ॥
ਏਹ ਗੁਜਾਨ ਸੁਧਾਰ ਸਗੀਥ ਕੋ ਕੋਰੀ ਮਰਿ ਰੁ
ਸੁਜਾਨਾ ਮਾਤੁ ਮਰ ਸਦੁ ਰਨ ਨ ਕੋਰੇ ਦਿਧ
ਦੁਤਿ ਕੋਰੀ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੋ ਸੀ
ਬਾਦ ਅਬ ਕੋਰੇ ਸੁਗੀਥ ਮਾਤੁ ਗਾ ਮਾਧੇ
ਗੁਰ ਸਿਖ ਰੂਪ ਧਰਾ ਮਾਤੁ ਮਤੁ ਤੁਹਿ ਚਾਰਾ
੨ ॥ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਏਹ ਕਿੰਗ ਬਿਧ ਯਾਨ
ਗਉ ਪਨ ਯੋਨਾ ਮਰੂਪ ਦੁਪ ਧਾਰਾ ਕਾਰ
ਲਯਾ ਕੋ ਕਵਨ ਜੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕੋਰੇ ਦਿਸਤਾਰਾ ॥

੩॥ ਚੈਪਈ॥ ਭੋਰਗਵਨਤੁਮਦੀਨਾਰਿਆ ॥ ੬
ਲਾ॥ ਸੁਧਸਰੂਪਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਚੈਆਬਿ
ਸਰਨਤੁਮਾਰੀਆਪੋ॥ ਪ੍ਰਸਕਰੇਅਤੁਰ
ਮਨਗਾਪੋ॥ ੪॥ ੭॥ ਆਜਗਪੁਰਬਕਵਨਸੇ
ਆਗਿ॥ ਨਾਮਰੂਪਸਰੂਕਰੇਸੁਨਾਇ॥ ਕਾ
ਰਨਕਵਨਜਗਤੁਕੇਕਰੀਅੋ॥ ੭॥ ਆਰਿਸਿਸ ੦
ਨਿਹਚੈਕਰਦਹੀਪੋ॥ ੫॥ ਗੋਰਵਾਚਾ॥ ਚੈ
ਸੁਨੋਸਿਖਗਾਏਅਬਿਜੈਸੋ॥ ਮਨਮੈਧਾਰ
ਪ੍ਰਗਟਕਰਿਤੈਸੋ॥ ਜਗਪੁਰਬਾਇਕਾਮਾਤ

ਮਗਾਉ। ਵੇਦ ਕਰ੍ਹੰ ਉਤੁਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਉ
॥ ੬ ॥ ਸੇਵਾ ਮਾਮਾ ਦਾ ਨਿਰਿ ਜਨ ਸੁਧਾ ਅੰ
ਖੰਡੁ ਤਵੇ ਤੁਹਿ ਦਿਹੀ ਨਨ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਾ ਨਾ
ਮਨ ਜਾਤ ਨ ਦੇਸ ਨ ਕਾਲ ਅਲਖ ਅਵਤਾਰ
ਚ ਅਗੀ ਮਾ ਅਲੇਖਾ। ਰਾਸ ਮੈ ਸੁਧਾ ਸੀ ਬੇਰ
ਨ ਕੇਤ ਬਯੋਗ ਕੇਤੋ ਜਿਨ ਰੂਪ ਅਸੇਖਾ।
ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸੁਨਾ ਮਕੇਧਾਰ ਸੁਰਾ ਅਸੇਖੇ ਪ
ਤ ਕੇਵ ਪਲੇਖਾ। ੭ ॥ ਸਿਖੇ ਵਾਰਾ। ਤੇਰੇ
ਕੁਗਵਨ ਯਾਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਕੋਰੇ ਸੁਮੇਹ ਸੁਨਾ

੧
ਇ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਮ ਕੋਵਿਧਵਤਕਰਿਸ
ਮਝਾਇ॥ ੮॥ ਗੁਰੋਵਾਚ॥ ਵੇਹਗਾਸੁਨੇਸੇ
ਖਯਾਪੁਸਕੋਓਤਰਕਹੈਬਨਾਇ॥ ਜਿਹਵਿਧ
ਤੁਆਬਿਜਾਨਹੈਸੇਅਬਿਕਹੈਸੁਨਾਇ॥ ੯॥
ਝੁਪਈ॥ ਸੁਧਾਨਿਰਜਨਮੇਸੁਨਜਾਤੇ॥ ਸਪੰਦ
ਕੁਯੇਨਿਸਚੈਕਰਿਤੁੰਤੇ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾ
ਮਕਹਾਯੋ॥ ਨਿਗਮਆਰਿਸੇਈਪ੍ਰਗਟਾਇਖ
ਯੋ॥ ੧੦॥ ਸਪੰਦਨਾਮਆਪੁਨਿਕਹੀਅੰ
ਤਾਸਯੋਗਤੇਈਸੁਰਲਹੀਅੰ॥ ਉਪਾਦਾਨਮ

ਆਜਗਜਾਨੇ। ਈਸਰਤਾਸਨਾਮਿਤਪਛ
ਨੇ। ੧੧। ਵੇਰਗਾ। ਮਾਘਾਧੇਰਕਪੂਗਟਕਰਿ
ਈਸਰਰੂਪਪਛੁਨਾ। ਸੇਜਗਕੋਕਾਰਨਭਯੇ
ਕਯੋਜੋਜਿਹਦੇਦਪ੍ਰਮਾਨਾ। ੧੨। ਚੈਪਈ।
ਈਸਰਜਗਕਾਰਨਪਹਿਚਾਨਾ। ਕਰਿਓ
ਦੇਦਨਿਸਚੈ। ਅਹਮਾਨਾ। ਸੋਤੇਗੁਲੀਮਾਘੁ ੦
ਜੇਹਈਅੰ। ਈਸਰਸਕਤਤਾਸਕੋਕਹੀਅੰ
। ੧੩। ਰਜਤਮਦੁਤੀ। ਅਵਿਦਯਾਜਾਨਾ।
ਜੀਵਉਪਾਧਤਾਸਕੋਮਾਨਾ। ਅਵਿਦਯਾਦੁ

ਸੀਜੀ ਉਪ੍ਰੰਤ ਜਾਤੇ ਅਗਨੇ ਸੇ ਕ ਕਰਨਿ ਸ
ਚੈ ਤਾਤੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਬ ਸੁਨ ਚਿਤ ਸਟੁ ਰਲੁ ਹੈ
ਜੇਦੀ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਰੂਪ ਪਾਰਿ ਚਾਨੇ ਸੇਈ ॥ ਸੁਧ ਸ
ਤੇ ਗੁਲ ਜਾਨ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਨ ॥ ਮਾ ਆਈ ਸੁਰ ਸ
ਕਤਿ ਨਾਮ ਪੁਨ ॥ ੧੫ ॥ ਰਜ ਤੁਮ ਭੁਤ ਸਤ ਗੁਲ
ਪੁਨੇ ਜੇਇ ॥ ਮਾ ਵਿਦੁ ਜਾਜੀ ਵੁ ਉਪਾਧੁ ਹੈ ਸੇ
ਇ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਾਇਆ ਜੇਹ ਵੀ ਮੈ ॥ ਸ
ਰਬ ਦੇਹ ਕਾਰ ਲੁਪੁਨ ਲੁਧੀ ਮੈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਮੁ
ਚੈ ਮੁਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਤਿਹ ਜਾਨ ॥ ਤੁਮੈ ਚਿਤ ਪ੍ਰ

ਤਬਿਬਤਮਾਨਾ ਕੇਵਲ ਸਤਿਮਾਯਾ ਪੁੰਨ ਜੇ
ਹੈ ਪ੍ਰਤਬਿਬਤਈ ਸੁਰ ਪੁੰਨ ਸੇਯੋ ॥ ੧੭ ॥
ਮਲਨ ਸਤੁ ਮਾਵਿਦ ਯਾ ਜੇਈ ਚਿਤ ਪ੍ਰ
ਤਬਿਬ ਜੀਵ ਪੁੰਨ ਸੇਈ ਕਾਰਨ ਦੁਪਾਨਿਸ
ਚੈ ਸੁਨ ਜਾਤੇ ॥ ਮਰੁ ਮਾਨੀ ਜੀਵ ਪ੍ਰਾਗ ਪ੍ਰ
ਨਤਾਤੇ ॥ ੧੮ ॥ ਕਾਰਨ ਦੁਪਾਈ ਸੁਰ ਕੇ ਜੇਯੋ ॥
ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਕਾਰਨ ਪੁੰਨ ਸੇਯੋ ਮਾਯਾ ੦
ਸਚਤਿ ਪ੍ਰੇਰ ਪੁੰਨ ਜਾਤੇ ॥ ਧਰਿ ਭੂਤ ਸਿਸਟ
ਪੁੰਨਤਾਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਾਵਿਓ ਮਮਾਰਤ

ਪ੍ਰੰਨਜਾਨਾ ਤੇਜਾ ਮਾਪਾ ਪ੍ਰਬਵੀਤਿ ਉਮਾਨਾ ।
 ਅਪੰਚੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰੁਤ ਪ੍ਰੰਨ ਜੇਈ । ਲਿੰਗ ਸਰੀ
 ਰਕਾਰ ਲਏ ਸੇਈ । ੨੦ । ਅਪੰਚ ਕ੍ਰੁਤ ਮੈ ਸਤਿ ਮੰ
 ਸ ਜਾਤੋ । ਅੰਤ ਹਿ ਕਰ ਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕ੍ਰੁਯੋ ਤਾਤੋ
 ਦੁਇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪਤਾ ਸਕੋ ਹਈ ਮੋ । ਮਾਨਿ ਬੁਧਨ
 ਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਕਹੀ ਮੋ । ੨੧ । ਸੀਕ ਲ ਪ੍ਰ
 ਪ ਮਨ ਕੋ ਪਹਿ ਚਾਨਾ । ਨਿਸਚਾਰ ਪ੍ਰਬੁਧ ਸੁਨਿ
 ਮਾਨਾ । ਅੰਤ ਹਿ ਕਰ ਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਕਾ । ਦੁਬਿ
 ਧ ਕ੍ਰਿਮਾ ਕਰਿ ਭਿੰਨ ਬਬੇ ਕਾ । ੨੨ । ਵੇਪਾ

ਚਕੁਤਮੈਸਾਂਤਕੀਅੰਸਭਿੰਨਭਿੰਨਧਾਰਾਸ੍ਰੋ
ਤਤ੍ਵਕਚਛੁਜੇਰਸਨ, ਪ੍ਰਾਲੁਵਿਚਾਰਾ॥ ੨੩॥
ਗਯਾਨਇੰਦ੍ਰੀਨਾਮਯਾਹਿਜਾਤੇ। ਕ੍ਰਮਸੇਕੁਤ
ਕਾਰਯਯਾਹਿਤਾਤੇ। ਪੰਚਕੁਤਮੈਰਜਾਅੰਸ
ਜੇਈ। ਤਾਂਤੇਕ੍ਰਮਇੰਦ੍ਰੀਪੁੰਨਜੇਈ॥ ੨੪॥
ਵਾਕਪਾਨਪਾਰਉਪਾਸਸੁਜਾਤੇ। ਧਾਯਪੰ
ਚਪ੍ਰਗਦਕੁਈਤਾਤੇ। ਪੰਚਕੁਤਰਜਾਅੰਸ
ਸੁਜਾਨਾਸਮੁਚੈਪ੍ਰਗਦਕੁਯੋਪੰਚਪ੍ਰਾਨ॥
੨੫॥ ਏ। ਪ੍ਰਾਨਅਪਾਨਸਮਾਨਪੁਨਦਿਅ ०

ਨਉਰਾਨਾਵਿਚਾਗਾਪੰਚਪ੍ਰਾਨਯਹਿਨਾਮਚੈ ੧੦
ਸੀਖੇਪਕਹਿਓਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੨੬॥ ਚੈਪਈ॥ ਰਿ
ਆਨਇੰਦ੍ਰੀਕਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀਜਾਨਾਮਨਬੁਧਿਪੂ०
ਕੁਸਪਤਰਸਮਾਨਾ॥ ਲਿੰਗਸਰੀਰਨਾਮਯ
ਹਿਜਾਤੇ॥ ਕਹਿਓਸੀਛੁਪਕਹਿਨਿਸਚੈਤਾਤੇ॥
੨੭॥ ਸਮਸ੍ਰਲਿੰਗਸਰੀਰਚੈਜੇਈ॥ ਹਿਰਨ
ਗਰਭਾਮਭੁਮਾਨੀਸੋਈ॥ ਏਕਏਕਾਮਭੁਮਾਨੀ
ਜੇਚੈ॥ ਤੁਈਜਸਨਾਮਪ੍ਰਗਟਕਹਿਸੋਚੈ॥ ੨੮॥
ਚਾਲਿੰਗਸਰੀਰਾਮਧਾਰਸੁਜਾਤੇ॥ ਧੁਲੁ

ਸਰੀਰਾਯਾਚਮੁ ਜਾਤੇ। ਸਬੁਲਸਰੀਰ
ਕੋਹੇ ਸੁਨਤਾਤੇ। ਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਕੁੰਤਪੁਨਜਾਨਾ।
ਸਬੁਲਬ੍ਰਹਮਾਨੁਕਾਰਲਪੈਰਿਚਾਨਾ।
੨੮। ਪੰਚਕੁੰਤਵਿਦਿਧਿਸੁਨਜਾਤੇ। ਇ
ਕਾਇਕੁੰਤਗਚਤੁਰਵਿਧਤਾਤੇ। ਅਮਰਧਰਿ
ਨਕੁੰਤਗਚੇਚਾਰਗਚਾਰਕੁੰਤਮੈਮੇਲਾਵਿਚਾ
ਗ। ੨੯। ਅਪਾਧਤੇਰਿੰਨਕੁੰਤਸੁਨਮਾਨਾ। ਅੰ
ਸਜੇਜਨਾਕਾਰਿਭਿਬਖਾਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਨੁਪੁ
ਗਟਕੁੰਤਪੁਨਵਾਤੇ। ਚਤੁਰਦਸਕੁੰਤ

੧

ਤਾਰਿ ਮੈ ਤਾਂ ਤੇ ॥ ੩੧ ॥ ਅਥਾ ਜੋ ਗਰੇਹ ਪੁਨ ॥ ੧੧
ਮੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ਈਸ਼੍ਵਰ ਕਰਤਾ ਮੈ ॥ ਸਰਬ
ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਅਰੁ ਮਾਨੀ ਜੈ ਜੈ ॥ ਏਹਾਟ ਨਾਮ
ਈਸ਼੍ਵਰ ਪੁਨ ਸੇ ਜੈ ॥ ੩੨ ॥ ਪਰਛਿਨ ਦੇਹ
ਅਰੁ ਮਾਨੀ ਜੈ ਈ ॥ ਏਸ਼੍ਵਰ ਨਾਮ ਜੀਵ ਪੁਨ
ਸੇ ਈ ॥ ਸਿਖੇ ਪਾਸਾਨੁ ਨਿਹ ਚੇ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥
ਪੰਚੀ ਕਰਲੁ ਮਾਇ ਦ੍ਰਿਖਾ ਮਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥
ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਹਿਰਨ ਗੁਰੁ ਏਹਾਟ ਪੁਨ ਈਸ਼੍ਵਰੁ
ਪਵਿਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਾਇ ਪਦ ਪਨਾਮ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰ

ਗੁਣਕੀ ਭਾਵਿ ਸਤਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੇਯਾਨਾ ਸੁ
 ਖਮਦੇਹ ਸਮਸੁਦੁਰੀ ਤਾਬਿਲਿਗਸਰੀਰ
 ਕੋਲਾਮਕਗਾਉ ॥ ਸੋਥਲਾਵਿਗਾਟਕੋਰੁਪਧ
 ਰਿਭਿਤਬੁਯੀਕਹਿਵੇਦਪੁਰਾਨਨਗਸੁਰੀ ॥
 ਨਾਮਾਮਨੇਕਾਮਸਿਖਸਰੂਪਕੋਧਾਰਤਬੋਥ
 ਹੁਕੁੰਤਜਨਾਓ ॥ ਰਾਮਾਇਆਲਸਰੂਪਾਵਿ
 ਸਾਰਸੁਆਪਹੀਜੀਵਕੋਨਾਮਧਰਾਇਓ ॥
 ੩੫ ॥ ਸਿਖੋਵਾਚਾ ॥ ਭੇਰੁਗਾਵਨਸੁਧਾਆ
 ਤਮਾਕੋਸੇਜੀਵਸਰੂਪਾਦੁਖੀਦੀਨਾਮਤਬ ॥ ੦

ਦੁਰੋਯਯੋਤੋਬੋਰੁਅਨੁਪਾ॥੩੬॥ ਗੁਰੋਦਾਚਾਰਾ ੧੨
 ਏਨਾਨਿਜਸਰੂਪਾਅਗਿਆਨਕਰਕੁਯੋਜੀ
 ਦੁਅਤਿਦੀਨਾ॥ਦੇਹਆਦਕਰਨਿਜਾਨਿਰ ੧੩
 ਮਤਿਛੀਨਾ॥੩੭॥ਏਨਾਨਿਜਸਰੂਪਾਅ
 ਗਿਆਨਕੁਯੋਜਬਾਦੇਹਆਦਿਕਰੀਕਾਰ
 ਕੁਯੋਤੁਬਿ॥ਜੀਵਰੂਪਦੁਨਾਅਪਾਜਾਨੁ
 ਯੋ॥ਈਸੁਰਸੇਅਤਿ॥ਭੇਦਸੁਠਾਨਪਾ॥
 ੩੮॥ਸੇਵੇਆਸੁਰੂਪਪ੍ਰਮਾਦਸੁਭਾਸ
 ਤਿਜੇਜਗਤਾਹੀਸੇ॥ਚੇਤਕੀਯੋਅਤਿ

ਕੁਾਰੀ। ਦੇਹਮਲੀਨਾਮਨਿਤਾਮਮੰਗਲਦੀ
ਨਾਮਧੀਨਸੇਲਾਗੀਧਿਆਰੀ। ਤਾਸਵਿ
ਕਾਰਅਨੇਕਾਮਪਾਰਸੁਚਿਤਮੈਧਾਰਕੁਪ
ਨਰਨਾਰੀ। ਗਮਾਰਿਲਸ੍ਵਰੂਪਅਖੰਡਸਦ
ਨਿਵਤਾਸਵਿਚਾਰਿਦਿਸਾਰੀ। ੩੯॥ ਸਿਖੇ
ਦਾਚ। ਤੇ। ਦੇਹਮਆਰਿਕਸੈਜੇਗਤੇਕੈਸੇਰ
ਖਤਿਹਜੀਨਾ। ਨਿਜਸ੍ਵਰੂਪਜਾਨਿਓਨਕਿਉ
ਪਾਰਿਸੇਸੇਆਤਿਛੀਨਾ। ੪੦॥ ਗੁਰੇਦਾਚ।
ਤੇ। ਸੁਨਉਤਰਾਮਬਿਤੇਰਿਸੁਨਾਉ। ਅਨ

ਰੁਵਕੀ ਓਸੁਆ ਨਜਨਾਉ।। ਦੇਹਾਮਾਦਿਕ
ਸੇਪ੍ਰੀਤਕਰੈ ਜਬਾ। ਸੀਸਾਰ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ਨਿਸ
ਚੈਤਬਾ।। ੪੧।। ਦਿਧਾਨਿਖੇਧ ਸੇਬਾਧੈ ਚੀਤਾ।
ਅਪੋਨੇਆਪ ਕਰਮਿਵ ਸਿਕੀਤਾ।। ਅਮਨਕ
ਦਾਸਨਾਮਨ ਸੇਧਾਰੈ।। ਚਾਹੈ ਇਸਦਾ ਅਨਿਸ
ਟਨਿਵਾਰੈ।। ੪੨।। ਸੇਵਾਯਾ।। ਕਰਮ ਅਨੇਕਰ
ਰੈਜਗਾ ਅੰਤੁਰਿਤਾਹਿ ਕਰਤੁਹੀ ਕਾਰਕੇਧਾ
ਰੈ।। ਦਿਧਾ ਅੰਗਨਿਖੇਧ ਸੁਪੁਰੁਰਧੈ ਫੁੰਨਚ
ਹਤਾਇਸਦਾ ਅਨਿਸਟਨਿਵਾਰੈ।। ਸੁਖਲਾਭ

੧੩

੦੬

ਵਿਖੈ ਹਰਖੈ ਤਬ ਚਿਤ ਸੁਦੈ ਪਕਰੈ ਦੁਖਲ
ਕੁਵਿਚਾਰੈ। ਗਾਮਾਦਿ ਆਲਸ ਨੇਤਾ ਅਧੀਨ
ਵਿਚਾਰ ਕਰੈ ਨਹੀ ਦੁਖ ਕੋਟਾਰੈ। ੪੩। ਦੇਹ
ਗਾਮਾਦਿ ਗਵਿਧ ਆਸੈ ਸਾਰ ਮੈ ਦੁਖ ਤੇ ਅਤਿ ਦੁ
ਖ ਹੋਇ। ਬਾਧਕੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਜ ਸੋ ਨਿਜਾਨੈ ਦੁ
ਖ ਪੋਇ। ੪੪। ਐਕਾ ਦੇਹਾਦਿ ਕੁਮੈ ਆਤਮ
ਮਬਧਾ। ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਸੁਧਾ। ਤੁਝੇ
ਵਿਖੈ ਅਨਸੋਂ ਲਪਟਾਯੋ। ਖਰਕੂਕਰਾਜਿ
ਓ ਆਤਿ ਦੁਖ ਪਾਯੋ। ੪੫। ਮੈਦੁਆਨ ਦੇਹ ਸ
ਨੇਹੈ ਬਾਧਕੇ ਸਦਾ। ਚਿਤ ਤੈਸੇ ਕੁਦੈ ਬਸ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾ
ਵੇ।

ਨੇਹ ਸੇ ਬਾਂਧਿ ਓਸ ਦਾ ਚਿਤ ਤੈ ਕੁੰਦੇ ਬਸੇ ਪ੍ਰੀਤ
ਲਗਾਵੈ ਬਲਿਤਾ ਸੁਤ ਸੇ ਅੰਤੁ ਜੇਤ ਕਰੈ ਨਿਤਿ
ਦੀਨ ਅਧੀਨ ਕੁਇ ਓਪੁ ਨ ਪਾਵੈ ਅਮ ਤਾਮ
ਦਲੇ ਕੁਜੀ ਜੀ ਗਵਿਖੈ ਬਿਨ ਅਉਰ ਹੀ ਆਪ ਕੇ
ਆਪਿ ਬੀਧਾਵੈ ਰਾਮ ਦਿਅਾਲ ਸੁਰੁਪ ਪ੍ਰ
ਮਾਨ ਤੇ ਦੁਖ ਅਨੇਕ ਨ ਸੁਖ ਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ੪੬ ॥
ਹੈ ਅਨਿਕ ਜੇਨ ਕੇ ਧਾਰ ਕੈ ਜਤਨ ਕਰੈ ਸੁਖ
ਤਾ ਓਲਟੇ ਦੁਖ ਪੁਨ ਲਾਗੈ ਨਿਜ ਸਰੁਪ ਨ
ਨਹੀ ਚੇਤਾ ॥ ੪੭ ॥ ਹੈ ਵੇਦ ਕਰਹੁ ਪੁਨ ਜਗਮੈ

Handwritten text in Gurmukhi script, likely a manuscript page. The text is faint and mostly illegible due to fading or bleed-through from the reverse side. It appears to be organized into several lines of verse or prose.

ਜੇਈ। ਦੁਖਤੇਅਮਰਿਦੁਖਤਾਕੋਹੋਈ। ਵਿਧਨਖੇ ੧੪
ਧਬਦੁਕਰਮਕਰੈਜਾਬਾ। ਨਰਕਸੁਰਗਭੁਗੇ
ਨਿਸਚੈਤਾਬਿ। ੪੮। ਸੈਏਯਾ। ਯਾਹੀਪ੍ਰਕਾਰਮ
ਨੇਕਜਨਮਕਰੈਮਰੁਰੇਮਸੇਨਾਹਿਵਿਚਾਰੈ। ਕਬ
ਹੁੰਨਰਕੀਕਬਹੁੰਸੁਰਗੀਕਬਹੁੰਬਿਰਜੀਗਮ
ਕੋਦੁਪਧਾਰੈ। ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਜੁਸੇਨਿਤਬਾਂਧਿਓਹਿ
ਹੈਕਬਹੁੰਨਹੀਨੇਕਸਰੂਪਸੀਭਾਰੈ। ਰਾਮਾਦਿਅ
ਲਸੁਰਗਮਰੁਜੀਨਸੇਨਾਹਨਾਮਾਪਨੇਕਾਜਸਵ
ਹੈ। ੪੯। ਏਕਾਜਗਰਚਨਾਕੋਪ੍ਰਗਟਕਰਕਰਿ

ਸੇਰਗਾਪਾਤੀ ਕਰੀ ਕੀ ਬਿਦਿਯਾਰਪਰਾਟਰੁਪਦਰ
ਨਰਕੀ ਕਾਮਦੇਰੁਪਾਦਿਯਾਰਾਮਰੁਪਸਰੁਪਾਨਾਮ

ਓਸੁਰੇਦਬਖਾਨਾਅਬਾਬਾਧਿਵਰਨਨਕੀ ਓਸੁ
ਤਿਸੀਯੁਗਤਪ੍ਰਮਾਨਾ। ੫੦੦। ੫੧। ਇਤਿਸ੍ਰੀਗ
ਆਨਸੁਧਾਰਸਗਰਬੇਜਗਰਚਨਾਵਰਨਨੀਨਾ
ਮਦੁਤੀ ਓਹੁਲਾਸਸਮਾਪਤੀ। ੨। ਸਿੱਖ
ਦਾਚ। ਏਹਾਤੁਮਸਤਿਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਮੇਮਮਤਸਿ
ਸੇਨਾਸਾਕ੍ਰਮਬੰਧਯਾਜੀਵਕੀਕ੍ਰਮੇਸਗਤਿ
ਅਬਤਾਸਾ। ੧। ਏਪਈ। ਕੁਗਵਨਬਿਨੈਸ
ਨੇਮਾਬਿਜਾਤੇ। ਸੀਸੇਸਕਲਾਬਿਨਾਸਹੁਤਾਤੇ।
ਕਿਯਬਿਯਯਾਬਿਯਨਤੇਰੇਯੋ। ਨਿਜਸਰੁਪਾਮਾ ੧੦
3

ਕੇਲੇਯੋ॥ ੨॥ ਗੁਰੇਵਾਚਾ॥ ਤੇ॥ ਚਿਤਸਮਾਹਿਤ ੧੪
 ਕਰਸੁਨੇਯਾਜਗਬੀਧਨਯਨ॥ ਪ੍ਰਬਲਵਦੇਕਵੇ
 ਰਾਗਕਾਰਿਮੁਕਤਿਹੋਤਾਇਓਮਾਨ॥ ੩॥ ਚੈਪਈ॥
 ਸਮਾਧਾਨਅਬਾਚਿਤਕੋਕਰੇ॥ ਵਚਨਸਾਰ॥
 ਸਭਾਹਿਰਦੈਧਰੇ॥ ਅਨਾਦਾਅਨਰਬਾਚਜਗਜ ੦
 ਨ॥ ਕਾਰਲਜਗਮਾਯਾਤਿਓਮਾਨ॥ ੪॥ ਅਪ
 ਨੀਮਾਯਾਕੇਵਸਤੇਸੀਨਾ॥ ਸੁਭਾਸੁਭਕਰਮਕਰੈਨਿ
 ਸਚੈਪਨਾ॥ ਅਨੇਕਜੈਨਜਨਗਰੁਰਮਾਯੋ॥ ਕ
 ਵਾਚਿਤਮਨਮੈਸੁਖਨਪਾਯੋ॥ ੫॥ ਤੇ॥ ਅਨੇਕ

ਜਨਮ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤ ਜੇ ਕੀ ਹੈ ਸੇ ਦਿਪ ਵਤ ਜਾਨਾ ॥ ੪ ॥
ਪ੍ਰੀਤ ਤਾ ਤੇ ਕੁਯੋ ਨਿਰਮਲ ਮਨ ਲੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ੫ ॥
ਅੰਠੇ ਅੰਠੇ ਕਸਮੁੰ ਪ੍ਰੀਤ ਕੇ ਜੇ ਏ ॥ ਤਿਹ ਬਲ
ਕਰ ਸਕੁ ਕਲਮ ਖੋਈ ॥ ਅੰਤ ਹਿ ਕਰ ਲੁ ਸੁਖ
ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਈਸਰ ਦੇ ਵਾਸਨੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ੬ ॥
ਸੇਏਯਾ ॥ ਈਸਰ ਦੇ ਵਾਸਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਕੁਯੋ ਜਬ ਸੁਖ
ਚਿਤੁ ਕੁਇ ਓਭਿਜੀ ਮਾਰੇ ॥ ਵੇਦ ਕੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੁ ਓ
ਮਨ ਮੈ ਤਬ ਚਾਹਿਤੁ ਨਿਤੁ ਮਨਿ ਤੁਹਿ ਚਾਰੇ ॥ ਤੁ
ਹੀ ਸਮੇਂ ਚਿਤ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟੁ ਜੇ ਸੁਵੇਦ ਕਾ ਅਪੀਨ ਦੇ

ਗਗੋਕੋਧਾਰੇ। ਨਿਤ ਸੀਸਾਰੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਵਿਖਵੇ ॥੧॥
 ਨਹੀ ਪੁੰਨ ਪਿਆਸਾਰੇ। ਦਾਇੋ। ਬਿਖਾਅਨ ਸੇਅ
 ਤਿਵੇਖਤਾਅਰੁ ਸੀਤਨਅਨਰਾਗਾ। ਸਰੁਪਾਗਿ
 ਆਨਪੁਨਚਾਹਿਚਿਤੁ ਯਾਹਿਉਤਮਵੈਗ
 ਗਾ। ੮॥ ਜੈਯਾ। ਅਨੇਕਜਨਮਾਵਿਖੇਜੋਭਿਪੁੰਨ
 ਸਵੇਦਸੀਜੇਗਤੇਹੋਤਏਕਤਗ। ਅਨਕੀਮਲਤਾ
 ਤਿਹਨਸਦਕਰੀਤਬਸੁਧਾਵਿਗਗਾਭਯੋਮੰਨਾਮੰ
 ਤਗ। ਜਗੋਕੋਗਸਭੀਸੁਖਜਾਨਲੀਏਤਬਤ॥
 ਸਮੇਨਾਂਹਿਦੁਰੇਚਿਤਜੀਤਗ। ਰਾਮਾਦਿਆਲ

ਸਰੂਪ ਕੀ ਚਾਹਿ ਉਦੈ ਚਿਤੁ ਪਾਰ ਵਿਚਾਰ ਸੁ ਮੰਤ
ਗ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਖੋ ਵਾਚਾ ॥ ਵੇਹਗਾ ਕੁਗਵਨ ਤਾਸੈ
ਗਗਨ ਕੇ ਲਖ ਲਕਹੇ ਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ਜਾਹਿ ਉਦੈ ਤੇ
ਪੁਰਖ ਕੇ ਹੋਤੁ ਸੁਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ
ਵਾਚਾ ॥ ਚੈ ਵਈ ਗਗਨਾਸ ਲਖ ਲਖ ਸੁਨ ਜਾਤੇ ॥
ਕੋਹੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਰਿ ਸਿਖੈ ਤਾਤੇ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਰੂਪ ਤ ੦
ਤਾਸੈ ਕੋ ਕਹੀਐ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਤੀਬਰ ਤੀਬਰ ਤਰਲੁ ਜੀ
ਐ ॥ ੧੨ ॥ ਤੀਬਰ ਤ ਰਵੈ ਗਗਨਿ ਹਰਾਇ
ਥਾ ਸੁਪ ਬੁਧ ਤਾਸੈ ਕੋ ਕਹੀਐ ॥ ਤਿਤੁ ਮਾਮਧਿਕਾ

ਰੀਪੁਨਜੇਈ। ਸੀਘ੍ਰਬੋਧਪ੍ਰਾਪਤਿਤਿਹੋਈ॥੧੩
ਅਮਰਿਤਪ੍ਰੰਨਭਿਦੇਤਿਹਜਾਨਾ। ਹੋਤੁਤੀਬਰਤਰਵੇ
ਗਗਾਪਛਾਨਾ। ਤਿਹਕੁਰਗਨਿਜਸਰੂਪਾਥਿਤਪਈ
ਮੈ। ਤੁੰਤਾਮਰਿਦੁਰਲੰਭਤਿਹਕਹੀਮੈ॥੧੪
ਸਿਖੇਵਾਚਾਸੇਰਠਾ। ਕੁਗਵਨਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰ
ਵਈਗਗਰੂਪਵਰਨਨਕੋਰੇ। ਤੁਮਹੋਪਰਮਭਿਦਾ
ਰਤਾਤੇਯਾਕੋਪ੍ਰਗਦਕਰਾ॥੧੫॥ ਗੋਰੇਵਾਚਾ। ਵੈ।
ਅਬਸਨਅਰਥਤ੍ਰਿਬਿਧਿਕੋਕੋਰੇ। ਸੁਤਿਅਨ
ਭਵਕਾਰਿਨਿਰਕੇਲਹੀ। ਅੰਦਵੇਰਾਗਅਰਥਪ੍ਰਿ

੧੭

ਬਮਸੁਨਾਧਨਪੁਤ੍ਰਾਦਿਕਵਿਜੇਗਪ੍ਰਗਦਪੁਨਾ॥
ਤਾਤੇਜਾਨੇਧ੍ਰਿਕਸੀਸਾਗਮਿਥਯਾਰੁਪਾਮਤਿਤੁ
ਅਸਾਗਾਘਕੋਤਿਅਗਕਰੇਅਬਜਾਂਤੇ॥
ਜਿਹਬਿਧਸੁਖਪਾਦੁਓਪੁਨਤਾਂਤੇ॥੧੬॥੨॥
ਮੰਦਵੈਗਗੋਰੁਪਜੇਕਹਿਓਸੀਖੇਪਕਰਜਾਨ
ਅਘਕਰਨਹੀਸੀਨਿਆਸਮੈਅਧਿਕਾਰੀਪੁਨ
ਮਾਨ॥੧੭॥੩॥ਅੰਦਾਦਿਖੈਸੀਨਿਆਸਨਜਾਤੇ
ਹੇਤਿਪ੍ਰਗਦਕਰਿਨਿਸਚੈਤਾਂਤੇ॥ਕਬਹੂੰਦਿਖੈ
ਲਾਭਤਿਹੋਈ॥ਤਾਂਮੈਚਿਤੁਰੁਚਬਾਧੈਸੀਈ॥

੧੮॥ ਆਤੇ ਮੰਦਨਾ ਮਤਿ ਹਜਾਨਾ ਸੀਨ ਆਸਨ ਬੇ ੧੮
 ਧਧ੍ਰਗਾਦ ਪਹਿ ਚਾਨਾ ਤੀ ਬਰਵੈ ਗਾਗ ਅਰਥ ਮ
 ਬਕੋਹੇ ਸੀਨਿ ਆਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤਾਸ ਮੈ ਲੇਹੀ ॥
 ੧੯॥ ਅਮਰੀ ਹਿਕ ਵਿਖੈ ਰੋਗ ਪੁਨ ਜਿ ਤੈ ॥ ਕਾਂਕ
 ਵਿਸਦ ਵਤ ਜਾਨ ਸੁਤਿ ਤੈ ॥ ਅਤਿ ਸੈਕ ਰਿਤ ਹਤਿ
 ਆਗ ਜਨਾਵੈ ॥ ਤੀ ਬਰਵੈ ਗਾਗ ਅਰਥ ਦਿਹਗ ०
 ਵੈ ॥ ੨੦॥ ਤਾਸੈ ਬਿਧਿ ਸੀਨਿ ਆਸ ਅਧਿਕਾਰ
 ਆਕੁਟੀ ਚ ਬਪੁਦ ਹੀ ਸਾਨਿ ਰਧਾਗ ਤਾਹਿ ਮਚਾ
 ਰਸਿ ਮੁਤ ਮੈ ਜਾਨਾ ਕਹੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ०

ਮਾਨ। ੨੧॥ ਤੇ। ਤੀ ਬ੍ਰਤਰਵਈਗਗੋਕੋਅਰਥ
ਕੋਨਿਰਧਾਰਾ। ਪਰਮਹਿਸਸੀਨਿਆਸਕੋਜਾਸ
ਮਹਾਅਧਿਕਾਰ। ੨੨॥ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਤੇਆ
ਵਿਲੋਕਤੇਤੇਵਿਖੋਅਕਾਰ। ਸੁਕੋਤ੍ਰਿਲਵਤਿਜ
ਨਤਿਹਚਾਹਤ੍ਰਵਿਚਾਰ। ੨੪॥ ਤੇ। ਬਿਖੋਸੀ
ਬ੍ਰਹਮਾਨਪੁਨਜਿਤੈ। ਅਈਹਿ ਕਸਟਰਗੁਆ
ਵਿਪੁਨਤਿਤੈ। ਤ੍ਰਿਲਵਤਿਤਾਕੋਕਰੈਤਿਆਗੁ।
ਤੀਬ੍ਰਤਰਉਤਮਵੇਰਾਗੁ। ੨੫॥ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਜ
ਨਸੀਗਤਿਨਹੀਗਾਵੈ। ਸਿਤਜਨਾਸਿਉਹਿਤੁਉ

ਪਜਾਵੈ। ਸਤਸਾਸਤ੍ਰਾਮਰਿ। ਆਸਪੁਨਚਰੈ। ਵੈਰਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਗਮਰਥਯਾਹੀਕੋਕਰੈ। ਤੀਬਤਰਬੈਰਾਗਸੁਜ ॥
 ਨ। ਕੁਯੋਜਾਸਕੋਨਿਸਚੈਮਾਨ। ਸੁਪਬੁਧਿਅਧਿ
 ਕਾਰੀਸੇਈ। ਆਤਮਾਗਿਆਨਉਦੈਤਿਹੋਈ।
 ੨੭॥ ਮੈਸੇਅਧਿਕਾਰੀਜੇਹਈਮੈ। ਸਰੂਪਗਿ
 ਆਨਜਗਿਆਸੁਕਹੀਮੈ। ਸੀਤਜਨਸਤੁਸ ॥
 ਸਤ੍ਰਪੁਨਚਰੈ। ਵੈਰਾਗਾਮਗਨਿਅੰਤਰਤੇਵਰੈ।
 ੨੮॥ ਸਾਂਤਰੂਪਸੀਤਜਨਹੋਜੇਈ। ਤਾਕੀਸਰਲਿ
 ਧਾਰਮਨਸੇਈ। ਸੀਤਜਨਾਬਿਨੁਨਾਂਹਿਨਾਗਿਆ ॥

ਨਾ ਕੁਰਿ ਭੇਦ ਨਿਸਚੈ ਆਹਿ ਮਾਨ ॥ ੨੯ ॥
ਸਮ ਸੀਤੋ ਖ ਅਰੁ ਤਤ੍ਰੁ ਵਿਚਾਰਾ ਸਤੁ ਸੀਗ ਭਿ
ਧਾਇ ਰਿਯਾਨ ਪੁਨ ਚਾਰਾ ਸਤੁ ਸੀਗ ਅਧੀਨ
ਤੀਨ ਪਾਹਿ ਚਾਨਾ ਸਤੁ ਸੀਗ ਦੁਰ ਲੁਕਤਾ ਤੇ
ਮਾਨ ॥ ੩੦ ॥ ਜਾਗਿ ਮਾਗਿ ਸਾਧਨ ਹੋ ਜਿ ਤੇ
ਸਤੁ ਸੀਗ ਸਮਨ ਹੀ ਜਾਨ ਸੁਤਿ ਤੇ ॥ ਸਤੁ ਸੀਗ
ਜਾਸਕਾ ਲੁਪੁਨ ਕੁਇ ਚਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਯਾਨ
ਸਾਧਨ ਤ ਬਿਲਹਿ ਚਿ ॥ ੩੧ ॥ ਐਸਾ ਧੰਨ ਜੋਗ
ਅਰੁ ਜਗ ਬ੍ਰੁਤੁ ਤੀਰਥ ਤਪ ਬਹੁ ਰਾਨਾ ਦਿਵਸ

ਰਬ ਅਧੈ ਨ ਪੁਨ ਨ ਹਸਤ ਸੀ ਗਸਮਾਨ ॥ ੩੨ ॥
ਸਾਧ ਸੀ ਗਿਰੀ ਚਾਹਿ ਚਿਤੁ ਉਪਜੀ ਤਿਹ ਅ
ਤਿਅਾਇ ॥ ਸਰਬ ਸਾਸ ਤੁਮੈ ਸੀਤ ਕੀ ਮਾਹਿਮ ०
ਕਉ ਸੁਨ ਪਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਸੀਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸੀ ਗਾਇ
ਨੁ ਤੁਬੇ ਪੁਰਖ ਅਨੇਤਾ ॥ ਉਧਰੇ ਬਹੁ ਜਨ ਸੀ
ਗਿਕਾਰਿ ਸੀਤ ਰੂਪ ਕੁ ਗਵੈਤਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੈਯਾ ਚ ०
ਰੇਹੀ ਦੇਵ ਪਠੈ ਮੁਖਾ ਅਗਰ ਸੀਤ ਜਨਾ ਬਿਨ
ਨਾਹੀ ਸੁਾਗਿ ਮਾਨ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤੁ ਨ ਕਰੈਂਹ
ਠਿਯੋ ਗਤ ਬੀਸ ਤੁਸੀ ਗਾਇਨਾ ਨਹੀਐ ਮਾਨ ॥

੨੦

ਅਸਮੇਧਤੇਆਇ ਲੇਜਗਕਰੇਤਾਬਿਸਾਂਤ
ਰੁਪਨਹੀਮਨਮਾਨ। ਅਭਿਰਾਮਨੇਤਉਪਾਇ
ਜੀਤੈਜਗਸਾਂਤਨਹੀਸਤਸੀਗਿਸਮਾਨ। ੩
ਪਾਸੋ। ਕਹਿਓਸੁਆਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਵੇਦਸਾ
ਸਤ੍ਰਸੈਪ੍ਰਗਟਿਕਾਰੇ। ਕੁਦਮੀਧੋਰੇਤਉਪਾਰ
ਸਤਸੀਗਿਬਿਨਾਨਹੀਜਾਨੀਏ। ੩੬। ਸਿਧੇ
ਦਾਚਾ। ਭੋਰੁਗਵਨਸਤਸੀਗਿਕੀਮਾਰਿਮਾਮਹ॥
ਉਦਾਗ। ਸੀਤਜਨਪੁਕੇਚਿਹਨਆਬਿਪ੍ਰਗਟਿ
ਕਹੋਵਿਸਤਾਰ। ੩੭। ਗੁਰੇਦਾਚਾ। ਚੋਸਾ

੨

ਧਜਨਾਕੀ ਅਕਹਕਹਾਨੀ। ਸੁਮੀਦੇਰਪਰ
 ਤੁਹਿਵਖਾਨੀ। ਅਪਨੀ ਮਾਹਿਮਾ ਆਪੇ ਜਾਨੇ
 ॥ ਅਵਰਨਹੀ ਦੁਜਾਕੇ ਉਠਾਂ ਨੈ ॥ ੩੮ ॥ ਪਰ
 ਸੀਦੇਰ ਲਖ ਲਾ ਮਾਬਿਗਾਉ। ਅਥਾਸਾਸ
 ਤੁਮਤੁ ਮਾਨਜਨਾਉ। ਅਮ੍ਹਿਨਿਰੀਹਮਤਿ
 ਸਦਾਉਰਾਗ। ਨਿਜਸਰੂਪਾਬਿਤਧੀਰਹਿਚ ॥
 ਗ। ੩੯ ॥ ਸਦਾਪ੍ਰਸਿਨਰਹੇ। ਇਕਸੀਮਪੁਨ।
 ਸਰਬਗਾਗੀ। ਮਾਨਪੁਰਨਤਿਸਚੈਸੁਨਾ। ਸ
 ਰਬਮਿਤਕਰਲਾਭੇਤੁਗ। ਮੁਦਤਾਸੇਪੁਰ

੨੧

ਲਚਿਤਧਾਰਾ॥੪੦॥ਪਰਦੁਖਨਾਸਦਾਇਆ
ਮਨਧਾਰੈ॥ਨਾਹਿਕਿਸੀਸੇਵੇਹਵਿਚਾਰੈ॥ਥਿ
ਮਾਵਾਨਸਤੁਹਿਕੁਮਜਾਕੈ॥ਅਸੁਆਰਹ
ਤੁਵੈਪਨਹੀਤਾਕੈ॥੪੧॥ਸਦਾਸਮਾਨਸਰ
ਬਭਿਪਕਾਰੀ॥ਏਕੁਰਹਤੁਮਨਸੰਤੁਹਿਚ०
ਰੀ॥ਵਾਹਜਿਏਵੈਦਮਨਸਦਾਸੁਨਾਕੈਮ
ਲਵਚਨਾਅਕੰਤਚਨਤਾਪੁਨਾ॥੪੨॥ਅੰ
ਤਰਬਾਹਜਿਪਰਮਪੁਨੀਤਾ॥ਮਿਤੁਅਗਰ
ਕਾਰਿਤਨਕੋਜੀਤਾ॥ਅਪ੍ਰਮਭਿਪਨਸਦਾਗੀ

ਰੀਗਾਖਟਉਰਮਾਜਿਤੁਸਦਾਸੁਪੀਰਾ॥੪੩॥ਅ ੨੨
ਮਾਨੀਮਾਨਦੇਤਸਕੁਜਨਕੋ॥ਅਚਲਸਮਾਧ
ਗਿਆਨਜਿਹਮਨਕੋ॥ਅਹਿਸੀਤਜਨਾਕੋਲ
ਖਲਜਾਨਾ॥ਅਥਾਸਾਸਤ੍ਰਮਾਤਿਕਹਿਓਬ
ਧਾਨਾ॥੪੪॥ਦੋ॥ਅਸੈਸੇਸਤਿਗੁਰੁਸੀਤਕੀਸ
ਰਲਿਗਾਜੀਪੁਨਜਾਸਾ॥ਨਿਜਾਅਤਮਬਿਤਪਾ
ਇਮਨਸਦਾਸੁਕੁਤਹੈਤਾਸਾ॥੪੫॥ਜਾਕੇਮਨ
ਦੁਈਗਾਗਮਾਤਿਜਗਾਅਸੁਸੇਈਜਾਨਾ॥
ਜਗਸੁਖਵਿਖਵਾਤਿਜਾਨਹੈਸਾਤਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਮਾਨ॥੪੬॥ ਸੈਏਯਾ ਵੈਰਾਗਕੀ ਆਗਸੁਆ
ਨਜਰਿ ਓਚਿਤ ਨਾਹਿ ਨਨੈ ਕਾਵਿਖੈ ਰੁਚਹੋਈ॥
ਮਰਸਥਲਿ ਦੇਸ ਕਉਤਿ ਆਗਿਦੀ ਓਜਹ
ਸਾਜਨਸੀਤਲ ਛਾਇਨ ਕੋਈ ਜੇਰਤਸਾਧ
ਨਸੀਗਿਸਦਾਜਿਹਰੇ ਵਤਆਨੀਦਰੁਪਸੋਮੇਈ
ਗਾਮਾਰਿ ਆਲੁਕਿਪਾਲਸਦਾਨੀਦਬੋਧ
ਸੋਪੁਰਲੁਹੈਗੁਰੁਸੇਈ॥੪੭॥ ਵੇ॥ ਖਾਧਿਅੰ
ਕਾਰਿਜਿਉਤਪਤਨਗਬਿਨਭੇਜਨਗੁਚਿਅੰ
ਨਾਮਨਮੋਨਾਹਿਮਮਖਾਤਿਉਸ੍ਰਵਲਾਦਿਕ

ਬਿਨ ਜਾਨਾ ॥੪੮॥ ਐਕਾ ਚਤੁਰਸ੍ਰੇ ਸਾਧਨ ਸਹਿਤ ੨੩
ਜੇਹਈ ਐਕਾ ਜਗਾ ਸੁਤਾ ਸਪੁਨ ਕਰੀ ਐਕਾ
ਬ੍ਰਹਮਾਰੀ ਆਨਾਇ ਦੁਆ ਜੇਹਾ ਮਾਹਿ ॥ ਜਗਾ
ਸੁਅਰਥ ਐਸੇ ਸੇ ਨਿਰਬਾਹਿ ॥੪੯॥ ਸਿਖੈ ਵਾ
ਚਾ ਸੋ ॥ ਭੁਗਵਨ ਸਾਧਨ ਚਾਰ ਕਰੇ ਮੋਹਿ ਅਬ
ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ॥ ਜਗਾ ਸੁ ਜਿਹ ਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿ ਜਾਨਾਇ ਦੁਆ ਕਰੇ ॥ ੫੦ ॥ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ਐਕਾ
ਸਾਧਨ ਚਾਰ ਸੁਨੇ ਆਬਿ ਜੇਸੇ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰਗਟਿ
ਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ਤੇਸੇ ॥ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਵੇਦ ਕਪ੍ਰ

ਥਮਸੁਨਾ। ਸਰਬੋਗੈਵੈਰਾਗੁਦੁਤੀਪੁਨਾ। ੫੧
ਸਮਦਮਾਦਿਤ੍ਰਿਤੀਸਾਧਨਾਮੁਤ੍ਰਿ। ਮਮੁਖਤਾਚ
ਉਥੀਜਾਨਿਨਿਸਚੈਮਤ੍ਰਿ। ਮਮਬਿਚਾਰੇਕਉਮ
ਰਥਸੁਨਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਲਖਿਉਸੁਆਨਜਨ
ਉ। ੫੨। ਮਿਤ੍ਰਦੇਕਮਦੈਆਤਮਸੁਨਾ। ਯ
ਹਿਸਕੁਜਗਤਿ। ਮਨਿਤਜਾਨਪੁਨਾ। ਯਹਿਵਿਚ ०
ਰਸੀਦਰਹੈਜਾਮੈ। ਵਿਦੇਕਪ੍ਰਥਮਸਾਧਨਹੈਤਾ
ਮੈ। ੫੩। ਵੈ। ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਤੇਆਦਿਲੇਸਰ
ਬਲੋਕਸੁਖਭੋਗ। ਕਾਕਵਿਸਦਵਤਿਜਾਨੀ

ਅਮੈਵੈਗਗਦੁਤੀਪੁਨੋਜੇਗਾ॥੫੪॥ਅਮੀਤਯਕ
ਰੁਕੁਵਾਸਨਾਰੇਧਾ॥ਅਹਿਸਮਰੂਪਪ੍ਰਗਟਿਕ
ਰਿਸੋਧਾਵਾਹਜਾਇੰਦ੍ਰੀਸੇਜਮਧਾਰਾ॥ਅਹਿਸ
ਰੂਪਦਮਕਰਿਓਵਿਚਾਰਾ॥੫੫॥ਵਿਚਾਰਵਿ
ਰੋਧਾਵਿਖੋਰੋਜੇਈ॥ਬਿਨੁਇਛਾਕਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਸੋਈ॥ਤਾਸਤਿਆਗਸਮਰਬਭਿਦਾਰਾ॥ਓ
ਪ੍ਰਤਿਨਾਮਕਰਿਕਰਿਓਵਿਚਾਰਾ॥੫੬॥ਵੈਰ
ਸਹਨਸੀਲਤਾਜਾਨਾ॥ਤਿਤਿਖਿਆਨਾਮਪ੍ਰ
ਗਟਿਕਰਿਮਾਨਾ॥ਮਨਦੇਕਾਗੁਤਸਮਾਧਾਨਸੁ

੨੪

ਨਾਗੁਰਵੇਦਾਂਤਪ੍ਰਤੀਤਸੁਧਾਪੁਨਾ॥੫੭॥ ਵੇ
ਮਾਮਤੁਸੈਦਿਲੁਮੇਖਕੀਅਰਥਮੁਖਤਾਜਾਨਿ
ਮਾਅਹਿਸਾਧਨਾਜਿਹਚਾਰਹੈਆਧਿਕਾਰੀਸੈਈ
ਗਿਆਨ॥੫੮॥ ਚੋ॥ ਅਸੈਸੋਆਧਿਕਾਰੀਜੇਹ
ਈਅਸੈ॥ ਗੁਰੁਉਪਦੇਸਤਾਸਕੋਕਹੀਅਸੈ॥ ਸੁ
ਧਪਾਤੁਮੈਨਿਸਚੈਮਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਹੈਤੁਹੈਆ
ਤਮਗਿਆਨ॥੫੯॥ ਸੋ॥ ਜਗਆਸੁਰੁਪਾਨਿ
ਰਧਾਰਪ੍ਰਗਟਿਕਹਿਭਿਆਰੀਥਮੈ॥ ਮਾਤੁਮਤੁ
ਤੁਵਿਚਾਰਸੁਧਪਾਤੁਬਿਨੁਨਾਰਿਪੁਨਾ॥੬੦॥

ਇਤਿਸ੍ਰੀਗਿਆਨਸੁਧਾਰਸਾਗਰੀਥੇਜਗਿਆਨਾ ॥ ੨੫ ॥
ਰੂਪਵਰਨਨੰਨਾਮਤ੍ਰਿਤੀਹੁਲਾਸਸਮਾਪਤੀ॥
੩॥ ਏ॥ ਨਮੋਨਮੋਪਰਮਾਤਮਾਪੁਰਲਪੁਰਖਪੁ
ਰਾਨਾ॥ ਅਤਮਤਤਾਵਿਚਾਰਕਉਕਹਉਪੁ
ਰਉਕਰਿਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਨਿਰਵਿਘਨਸਮਾਪਤਿ
ਹੇਤੁਪੁਨਕਰਉਮੰਗਲਾਚਰਾ॥ ਮੰਗਲਮੈਮ
ਗਲੁਸਦਾ॥ ਅਤਮਤਤਾਵਿਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਏ॥
ਸ੍ਰੋਤਾਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਹੇਤੁਕਰਿਜਾਤੈ॥ ਕਹੇਅਨਈ

ਧਰਤੁਸਦੈਤੁੰਤੈ॥ਅਧਿਕਾਰੀਪੁਨਵਿਖੈਪਛ
ਨ॥ਸਬੰਧਪ੍ਰੇਜਨਤੈਸੇਮਾਨ॥੩॥ਧਰਤੁਸਦੈਸਾ
ਧਨਸਹਿਤੁਜੇਆਹਿ॥ਅਧਿਕਾਰੀਜਾਨੇਪੁਨ
ਤੁੰਤੈ॥੪॥ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਦੇਕਤਾਗਿਆਨਾ
ਵਿਖੈਗੀਬਕੇਨਿਸਚੈਮਾਨ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਗੀਬ
ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਤਿਪਾਦਾਸੀਬੰਧਜਾਨਪੁਨਰਹਤੁਵਿ
ਵਾਦ॥੫॥ਸਰਬੰਦੇਖਕੇਨਾਸਪੁਨਪ੍ਰਾਪਤਿਪ
ਰਮਾਨੀਦਾ॥ਅਹਿਯੋਜਨਪ੍ਰਗਟਿਕਰਿਕਰਿਓ

ਸੁਵਿਧਵਤੰ ਛੰਦਾ। ੬। ਅਹਿਵੇਦਾਂਤਪ੍ਰਕਰਣ ੨੬
ਹੈਸਮਝੈਗਿਆਨਉਦੇਤਾ। ਅਨੁਬੰਧਚਤੁਸ
ਹੈਸਹਿਤਜਗਿਤਰਲਹੇਤੁਅਹਿਧੇਤਾ। ੭। ਸਿ
ਖੋਵਾਚਾ। ਰੁਗਵਨਅਬਤੁਮਪ੍ਰਗਟਿਕਰਿਕੋ
ਸੁਆਤਮਗਿਆਨ। ਜਿਹਜਾਨੈਸੁਖਪਾਈ
ਐਪਰਮਾਨੰਦਨਿਧਾਨ। ੮। ਗੁਰੇਵਾਚਾ। ਚੈ।
ਸੁਨੇਸਿਖਅਬਤੁਕ੍ਰਵਿਚਾਰਾ। ਕੋਯੋਪ੍ਰਗਟਕਰਿ
ਨਿਸਚੈਸਾਗ। ਜਿਹਜਾਨੈਗਨਉਪਜੈਸਾਂਤਾ।

ਵੈਤਕਲਪਨਾਮਿਟੈਸੁਕ੍ਰਾਂਤਾ। ੯। ਜਗਿਆ
ਸੁਪੁਨਜਗਮੈਜੇਈ। ਗੁਰਕੀਸਰਲਿਧਾਰਮ
ਨਸੇਈ। ਸਮਧਾਰੁਇਗਥਮੈਧਰੈ। ਗੁਰਸਨਮੁਖ
ਬਿਤਬਿਨੈਸੁਕ੍ਰਰੈ। ੧੦। ਸੇਏਯਾ। ਸਮਧਾਪੁਨਭੇ
ਦਕੇਗਥਮੈਧਾਰਸਨਮੁਖਜਾਇਸੁਬੈਨਸੁਨਾਇ
ਭਾਮਨਾਰਸੀਸਾਰਮਸਾਰਦਿਖੈਹਉਦੀਨ
ਕੁਯੋਮਤਿਹੀਦੁਖਧਾਇਭਾ। ਸੀਸਾਰਕੇਤਾਪ
ਜੁਤੀਨਬਡੇਤਿਹਤਾਪੁਕੀਯੋਬਹੁਜੇਨਕੁਮਾ

ਇਥਾ ਸਰਲਾਗਤਿ ਹੋ ਅਬਰਖਿਆ ਕੋਰੇ ਤੁਮ ੨੭
ਦੀਨ ਵਿਆਲਗੁਰੁ ਸੁਨ ਪਾਇਓ ॥ ੧੧ ॥ ਐਤ
ਮੋਹੇ ਦੀਨ ਵਿਆਲਗੁਰੁ ਹਉ ਮਤਿ ਦੀਨਾ ਮ
ਧੀਨਾ ਹਉ ਤੇ ਅਤੁ ਸੈ ਮਲ ਪਮਤਿ ਤੁਮ ਹੋ ਪ੍ਰਮ
ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੧੨ ॥ ਐਤੁ ਮਰੀਚਰਲ ਸਰਲ ਹੋਇ
ਆਇਓ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਤੁਮ ਗੁਰੁ ਸੁਨ ਪਾਓ ॥ ਸਿ
ਸਾਰ ਤਾਪ ਭ੍ਰੇ ਅਰਕ ਸੁਜਾਤੈ ॥ ਤਿਹ ਕਰਿ ਤਪਿ
ਦੀਨਾ ਮਤਿ ਤਾਤੈ ॥ ੧੩ ॥ ਬਾਲਕ ਸਰਲ ਮਾਤਾ ਜਿ
ਓਹੇਈ ॥ ਮਾਰਤ ਸਰਲੁ ਵਿਸਨ ਜਿਉ ਸੇਈ ॥ ਤੇ

ਸ੍ਰੀ ੨੩੭

ਸੇਜਗਯਾਸੁਪੁਨਜੇਈ। ਤੁਗਸਰਲਿਗਰਾਬਿ
ਨੁਨਹੀਕੋਈ। ੧੪। ਤੁੰਤੇਮੁਹਿਅਬਸਰਲਿਤਿ
ਗਰੀ। ਕਿਉਤਿਉਆਬਿਮੁਹਿਕਰਉਤਿਧਾਰੀ
। ਅਜਿਹਦਿਧਾਇਨਤਾਪਨਕੀਗਨ। ਸੇਉਪਦੇ
ਸਕਰੇਮੁਹਜਾਨ। ੧੫। ਨਿਯਾਗਿਆਸੁਕੀ
ਬੇਨਤੀਸਤਿਗੁਰਸੁਨੀਸੁਜਾਨ। ਅਤਪ੍ਰਸੰਨ
ਬੈਲਤਿਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੁਗਲਾਨ। ੧੬।
ਕੋ। ਸੁਨੇਸਿਖਆਬਿਤੇਰਿਕਰੇਰਿਤਾ। ਅਮਿਮ੍ਰ
ਤੁਵਚਨੁਸਾਰਧਾਰਚਿਤਾ। ਅਤਪ੍ਰੀਤਤੁਸਰਧਾ

ਪੁਤਜਾਨਾ ਤਾਂ ਤੇ ਵਚਨ ਕੋਹੇ ਤੁਹਿ ਮਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ੨੮
ਜੀ ਵਬਹੁ ਮਏ ਕਤਾ ਗਿਆਨਾ ਤਿਹ ਕਾਰਿ ਸਰ
ਬਤਾਪ ਕੀ ਗਾਨਾ ਕੇ ਵਲਾ ਗਿਆਨ ਕਾਰਿ ਮੁਕ
ਤਿਪ ਛਾਨਾ ॥ ਯਿਉ ਸੁਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ਉਦ੍ਰਿਖਿ ਅ
ਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਿਧੇ ਵਾਚਾ ॥ ਭਗਵਨ ਜੀ ਵਬਹੁ ਮਏ
ਕਤਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਹੋਵੁ ਤਿਸ ਚੈ ਤਤਾ ॥ ਜੀ ਵਬ
ਹੁ ਮਏ ਰੁਪ ਕੋਹੇ ਅਬਾ ॥ ਜਿਹ ਜਾਨੈ ਕੁਮਨਾ ਸੋਹੇ
ਤਸਬਾ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਸੁਨੇ ਤਾਤਾ ਮਾ ਬਿਤੇਰਿ
ਸੁਨਾਉ ॥ ਜਿਹ ਵਿਧਿ ਲਖਿ ਓਸੁ ਮਾਨ ਜਨਾਉ

॥ ਜੀ ਵਬ੍ਹੁ ਹਮ ਦੇ ਨੇ ਅਬ ਕਰੇ ॥ ਸੀ ਸਾ ਸਕ ਲੋ ਤੇ
ਹਿ ਅਬ ਕਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਦੁਇ ਪਨੀ ਦੁਕੇ ਰੁਪ ਪਛਾ
ਨਾ ॥ ਦੁਰੁ ਰੁਪ ਪੁਨਿ ਲਖ ਸੁ ਜਾਨ ॥ ਤੈ ਸੇ ਬ੍ਹੁ ਹਮ ਦੁ
ਇ ਪੁਨ ਜਾਤੇ ॥ ਦੁਰੁ ਯ ਲਖ ਦੇ ਨੇ ਸੁ ਨ ਤਾਤੇ ॥
੨੧ ॥ ਧੀ ਚੋ ਕੇ ਸਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜੇਈ ॥ ਦੁਰੁ ਰੁਪ ਜੀ
ਦੁਕੇ ਸੇਈ ॥ ਧੀ ਚੋ ਕੇ ਸਾ ਧੀ ਪੁਨ ਭਾਸਕਾ ॥ ਸੁਧ
ਚਿਟੀ ਨ ਦੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸਕਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸੇ ਸਾ ਧੀ
ਸਰਬ ਪਾਨ ਨਿਜ ਸਰੁਪ ਆਜੀ ਦੁਕੇ ॥ ਲਖ ਸੁ
ਰੁਪ ਸੇਈ ਆਨ ਦੁਕੇ ਰਾਹਿ ॥ ਯੇ ਇਉ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ॥

੨੩॥ ਸੈਯਾ॥ ਸਤ ਸਰੂਪ ਅਖੰਡ ਚਿਦਾਨੰਦ ਸ
 ਧਸੁ ਭਾਵੁ ਨ ਲਾਗਿ ਚਿਦਰੈ ਹੈ॥ ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਕੇ
 ਸਾਖੀ ਸਦਾ ਦੁਨ ਤੀਨ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੈ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਿ
 ਤਕੀ ਸੰਧ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੈ ਪੁਨ ਬ੍ਰਿਤ ਅਭਾਵ ਕੇ ਸਾ
 ਖੀਧੈ ਹੈ॥ ਗਮਾਰਿ ਮਾਲ ਸੁਲਖ ਸਦਾ ਨਿਰ
 ਜੀਵ ਸਰੂਪ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੈ ਹੈ॥ ੨੪॥ ਸਿਖੇ ਵਾਚਾਵੇ
 ਕੁ ਗਵਨ ਕੇ ਸੁਪੰਚ ਕੇ ਨਿਰਲੇਕ ਹੋ ਸੁਨਾਇ॥ ਜਿ
 ਹੁਤਿ ਪਾਧ ਕਾਰਿ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਏ ਓ ਜੀਵ ਸਮਝਾ
 ਇ॥ ੨੫॥ ਚੈ ਕੇ ਸੁਪੰਚ ਅਥਾ ਨਿਰਲੇਕ ਹੋ ਮੇ

੨੬

ਮਨਸਿਸੇਸਕਲਸੇਰੇਯੋ। ਨਿਰਵਿਕਾਰਸਾਖੀਸੁ
ਧੋਬੇਧਾ। ਕਿਹਵਿਧਜੀਵਰੂਪਸੇਈਸੇਧਾ। ੨੬॥
ਗੁਰੇਵਾਚਾ। ਏ। ਸੁਨੇਸਿਖਨਿਰਲੇਕਰੀਕੇਸਪੰਚ
ਕੋਜਾਨਾ। ਜਿਹਉਪਾਧਸੁਧਾਅਨੁਮਾਜੀਵਰੂਪ
ਗੁਣਉਮਾਨਾ। ੨੭॥ ਅੰਨਮੈਕੋਰੇਹਸਮਝਾਉ।
ਬਾਹਜਾਅਸਬੁਲਰੂਪਕਹਿਗਾਉ। ਕਰਮਇੰ
ਦੀਪਾਂਚਪੁਨਪ੍ਰਨਾ। ਪ੍ਰਾਨਮੈਕੋਸਤਾਮਕੋਮਾਨਾ।
੨੮॥ ਪਾਂਚਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਮਨਸਹਤਾ। ਮਨੇਮੈ
ਕੋਸਤਾਮਕੋਕਰਤਾ। ਬੁਧਿਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਪੁਨ

ਜੇਈ॥ ਦਿਗਿਆਨ ਮੈ ਕੋ ਸਕਯੋ ਪੁਨ ਸੇਈ॥
੨੮॥ ਮੁਲਾ ਮਾਇ ਦੁਆ ਮੈ ਸੁਨ ਜਾਤੋ॥ ਚੇਤਨ
ਪ੍ਰਤਿ ਬੰਬਤ ਗੁਇ ਭਿਤਾਤੋ॥ ਅਨਿ ਦਕੋ ਸਤਾ
ਸਕੋ ਕੋਹੇ॥ ਕਾਰਲ ਦੁਪੁਨਾ ਮਾਤੁ ਰਲੇ॥ ੩੦
੨੯॥ ਇਨ ਕੋ ਸਨ ਕਰਿ ਮਾਤੁ ਮਾਜੀ ਦੁਰੁਪਗੁਇ
ਭਿਜਾਨਾ॥ ਅਪਨਾ ਮਾਪਾ ਮਛਾ ਦੁਯੋ ਕ੍ਰਿਮ ਕੋ
ਸਾਨਿ ਭਿਮਾਨਾ॥ ੩੧॥ ਚੈ॥ ਨਿਜ ਸਰੁਪ ਜਾਨੇ
ਨਹੀ ਜੇਈ॥ ਕੋ ਸੁਕਰਿ ਮਛਾ ਦੁਤਿ ਸੇਈ॥
ਵਾਚੁ ਰੁਪ ਯਾਰਿ ਜੀ ਦੁਪਛਾਨਾ॥ ਯਾ ਕੋ ਨਿਰਲੇ

੩੦

ਕਹਿ ਚਿਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਵਾਚੁ ਰੂਪਈ ਸੁਰ
ਅਬ ਕੋਹੀ ॥ ਮਾਘਾ ਸੀਯੁ ਗਤ ਤਾ ਸੋ ਕੋ ਲੋਹੀ ॥
ਪਾਤੇ ਪਾਹਿ ਸਰੁ ਉਪਜਿ ਓ ਮਾਹਿ ॥ ਜਾਮੈ ਬਿ
ਤਪੁ ਨ ਲੀਨ ਸੁ ਜਾਹਿ ॥ ੩੩ ॥ ਸਰੁ ਜਗ ਕਾਰ
ਲਈ ਸੁਰ ਜੋਈ ॥ ਵਾਚੁ ਰੂਪ ਪਾਹਿ ਨਿਸ ਚੋ
ਸੋਈ ॥ ਈਸੁ ਲਖ ਕੋਹੀ ॥ ਅਬ ਜਾਤੋ ॥ ਸੁਧ
ਨਿਰੰਜਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁ ਤਾਤੋ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋਘਾ ॥
ਸਤ ਏਕ ਅਖੰਡੁ ਰੂਪਾ ਵਿਹੀਨ ਸੁ ਨਾਮ ਨ
ਹੀ ਅਤਿ ਸੁਧਾ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਨਿਰਮਾਇ ਕੋ ਬੀ

੩

ਧਾਅਪਾਰਗੀਭੀਰਸੁਭਾਵਾਅਭਾਵਨਤਾਸਮਾਧਾ
 ਰੇਅਮਾਦਿਅਮਕਤਮਾਚਿਉਮਰੀਮਚਿਦਾਨੀਰ
 ਵੈਤਾਦਿਹੀਨਸਨਾਤਨਧਾਰੇ। ਰਾਮਾਦਿਅਮਾਲ
 ਸੁਈਸਰਕੇਪੁਨਲਖਸੁਰੂਪਸੇਵਉਚਾਰੇ। ੩
 ਪਾਸੇ। ਈਸਰਕੇਨਿਜਰੂਪਕਹਿਓਸਲਖਾਦਿ
 ਚਾਰਕੇ। ਵੈਤਾਦਿਹੀਨਅਨੁਪਸੂਤਿਅਨਭ
 ਵਵਰਲਨਕੀਭਿ। ੩੬। ਵੈਸੁਨੈਸਿਖਯਾ
 ਦਿਪਕਯੋਦੇਦਿਪਜੀਵਅਰੁਈਸਾ। ਲਖਰੂ
 ਪਤਿਯਦੇਕਹੈਕਹਿਓਵੈਦਿਪਤੀਸਾ। ੩੭। ਐ

੩੧

ਪੰਚਕੋਸਤੇਭ੍ਰਿਨਵਿਚਾਰੇ॥ ਨਿਜਸਰੂਪਸਾਖੀ
ਨਿਰਧਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਵਿਚਾਰਕੋਰੇ॥ ਮੈਸੋਪੁਨਾ॥ ਅ
ਰੋਪਤਰੂਪਤਿ॥ ਆਗਨਿਸਚੈਸੁਨਾ॥ ੩੮॥ ਸਿੱਖੇ
ਦਾਚਾ॥ ਭਗਵਨਕੋਸਭ੍ਰਿਨਹਉਕੋਸੇ॥ ਸਾਖੀ
ਰੂਪਕੋਰੇਦਿਖਜੈਸੇ॥ ਹਉਤੇਅਲਪਬੁਧਿਨਿ
ਜਮਾਨੇ॥ ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਸਨਬਹੁਨਪੁਨਠਾਨੇ॥ ੩੯
੩॥ ਗੁਰੇਦਾਚਾ॥ ਸੁਲੋਤਾ॥ ਸੁਨਿਉਕੋਸਤੇਭ੍ਰਿਨਤੇ
ਹਿਨਿਜਰੂਪਾ॥ ਸਤੁਚਿਤਮਾਨੀਦਰੂਪਤੁਅ
ਚਲਸਦੁਕਾਵਅਨੁਪਾ॥ ੪੦॥ ਚੈ॥ ਸਤੁਸਰੂਪ

ਆਤਮਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ਅਕ੍ਰੋਹੁ ਪਾਮਖੰਤੁ ਪਲੁਟਾਨ ॥ ੪੧ ॥
ਅਵਸਥਾ ਤੈਸਾਖੀ ਤੁਹਈ ਮੈ ॥ ਨਿਜ ਸ੍ਵਰੂਪ ਤੇ
ਹਿਰਿ ਭੁਕੀ ਮੈ ॥ ੪੨ ॥ ਸਿਧੋ ਦਾਸ ਸਤੁ ਦਿ
ਤਾ ਮਾਨੀ ਦਰੂਪ ਹੁ ਭਿਕੋ ਸੋ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਿਸਚੈ
ਅਬ ਤੈਸੋ ॥ ਹੁ ਭਿਕੋ ਦੁਰਲਾਸ ਮਹੀ ਕਾਰੀ ॥ ਸੁ
ਖ ਦੁਖ ਕਰਿ ਬਾਂਧਿ ਭੀਸੀ ਸਾਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਖਟ ਭੁਰ
ਮਕੋ ਮਨੁ ਭਵ ਕ੍ਰੋਧ ॥ ਨੇਹ ਰੂਪ ਆਪਾ ਮਨੁ ਸਰੋ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੇਬਾਂਧ ਭਿਚੀਤਾ ॥ ਕਬਹੂ ਮਨੀ ਨਿਸਚ

੩੨

ਲੁਨੀ ਕੀ ਤਾ ॥ ੪੩ ॥ ਕੈਸੇ ਮਛੇ ਸਾਖੀ ਹਉ
ਸੁਨਾ ਕੋਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਬ ਤੈਸੇ ਪੁਨਾ ਪ੍ਰਥਮ
ਯਾਹਿ ਸੇ ਕੋਹੋਗੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭਵ ਸਿੰਧ ਉ
ਧੋਗੇ ॥ ੪੪ ॥ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਏਥੀਨ ਧੀਨ ਮਬ
ਸਿਖ ਤੁਸੁ ਵਲ ਕੋਰੇ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥ ਯਿਹ ਦ੍ਰਿਧ ਮ
ਬ ਭਵ ਸਿੰਧ ਤੇ ਵੇਗ ਤੁਓ ਤੋਰੇ ਪਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਅੰ
ਨ ਮੈ ਕੋ ਸਦੇ ਹੋਰੇ ਹੋਇ ॥ ਸੇਨੀ ਤੁਨਿ ਸਚੇ ਕ
ਰਿਸੇਇ ॥ ਕੈਸੇ ਸੇ ਮਬ ਤੇ ਹਸੁਨਾ ਉ ॥ ਸੁਤਿ

ਪੁਕਤਮਨੁ ਭਵਕਰਿਗਾਉ॥੪੬॥ਵੇਹਉਤਪ ੩੩
ਤਿਪੁਰਬਸੁਨਜਾਤੋ॥ਅਸਰੀਰਨਹੀਤੁਤਬਭੁ
ਤੇਵੇਹਅਗੁਵਪੁਨਉਤਰਿਕਾਲਾ॥ਅਰਿਸਰੀ
ਰਤੁਨਾਹਨਭਾਲਾ॥੪੭॥ਤੈਸੇਮਧਜਾਨਤੁਪੀਰਾ
ਤੀਨਕਾਲਤੁਨਾਹਸਰੀਰਾ॥ਵੇਹਤ੍ਰਿਸਤੁਵਿਸਦਾ
ਧਾਰਾ॥ਅਕੋਪੁਗਾਟਿਕੋਰੇਵੀਚਾਰਾ॥੪੮॥ਸੈਓ॥
ਅਨਿਤਸਰੀਰਾਵਿਨਾਸਾਮਾਗਿਲੁਤਾਸਮੈਆ
ਤੁਮਤਾਨਹੀਧਾਰੇ॥ਆਪਨੀਉਤਪਤਤੇਪੁਰਬਕੇ
ਹਸੁਪਾਹੀਤੇਪ੍ਰਾਗਾਅਗੁਵਾਵਿਚਾਰੇ॥ਸਰੀਰਾਵਿ

ਨਾਸਤੋਭਿਤਰਕਾਲਪ੍ਰਪੰਸਾਮਰੁਗਵਸਰੀਰਭਿ
ਚਾਰੇ। ਤੈਸੇਹੀਮਧਸੁਗਮਾਦਿਆਲਸਰੀਰਕੋਸ
ਖੀਸਦੈਵਨਿਆਰੇ। ੪੮। ਤੈ। ਅਨਮੈਕੋਸ
ਦੇਹਜੇਜੰਨਾਸਿਤੁਨਹੀਨਿਸਚੇ। ਯਿਉਮਾਨਾ।
ਤਾਤੇਵਰਲਾਸਮੰਦਿਕਾਰਾ। ਤਿਆਗਕਰੇਮਨ
ਕਰਿਵੀਚਾਰਾ। ੫੦। ਜਨਮਮਰੁਗਦੇਹਕੋਹੋਈ।
ਤੂਅਜਮਮਰਪ੍ਰਗਟਿਕਾਰਿਸੇਈ। ਅਹਿਜਨ
ਤੂਚੇਤਨਵਪਧਾਰਾ। ਸਾਖੀਅੰਕ੍ਰੋਆਤਮਸਾਰ
॥ ੫੧॥ ਸਿਖੋਵਾਚਾ। ਤੇ। ਕੁਗਵਨਤੋਰਿਪ੍ਰਸਾ

੩੪
ਵਿਕਾਰਿ ਹਉ ਸਗੀਰਨ ਹੀ ਹੋਇ। ਵਰਲਾ ਸੂਮ
ਆਰਿਮਾਨ ਤਿਉ ਰਹਿ ਓਨ ਮਨ ਮੈ ਸੋਇ। ੫੨।
ਝੋ। ਵੇਹ ਭਿੰਨ ਆਤਮ ਹਉ ਪਾਲਾ। ਪਾਲ ਹੁਕ
ਰਿਦੇਹ ਚੇ ਸਦ ਤੁਮਾਨ। ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਪਾਲ ਹੈ ਜੋ
ਤੋ। ਕੋਸ ਪਾਲ ਮੈ ਆਤਮ ਤਾਂ ਤੋ। ੫੩। ਗੋਰ
ਵਾਚਾ। ਸੁਨੇ ਤਾਤੁ ਆਪਨੇ ਰਿਤ ਜੇਈ। ਪਾਲ ਮੈ
ਕੋਸ ਨਾਹ ਤੂ ਸੇਈ। ਪਾਲ ਹੁਕਾਧੇ ਰਕ ਹੈ ਜੇਇ।
ਸੇਤ ਉਪਾਲ ਰੂਪ ਨਹੀ ਹੋਇ। ੫੪। ਸੈਯਾ।
ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਮੈ ਜਾਨ ਸਦਾ ਇਕ ਰੂਪ ਹੀ ਪੂ०

ਲਰਹੈ ਪੁਨ ਜਾਤੇ ॥ ਅਪੋ ਕੋ ਨਾਹਿ ਪਛਾਨਿ ਤ
ਸੇ ਪੁਨ ਅਨੁ ਕੋ ਗੀਆ ਨ ਨਹੀ ਤਿਹ ਤਾਤੇ ॥ ਰੇ
ਗਾਇ ਵਿਗਾਰ ਨ ਜਾਨ ਸਕੈ ਅਤਹੀ ਜਨਨੁ ਰੂਪ
ਨ ਚੇਤਨ ਤਾਤੇ ॥ ਪ੍ਰਾਲਿ ਕੋ ਸਾਖੀ ਅਖੰਡੁ ਸ
ਦਾ ਨੰਦ ਗਮਾਇਆ ਲੁ ਅਲੇਪ ਸੁਵੰਤਾਤੇ ॥
੫੫॥ ਚੈ ॥ ਅਤਿ ਅੰਤ ਪ੍ਰਾਲੁ ਮੈ ਜਨਨੁ ਪਾਰਿਚੰ
ਨਾ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਲੁ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਅਪੋ ਨੇ
ਆਪੁ ਨ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਾਲਾ ॥ ਤੁੰ ਤੇ ਜਨਨੁ ਨਿਸਚੈ
ਪਾਰਿਮਾਨਾ ॥ ੫੬॥ ਕਹਿਓ ਪ੍ਰਾਲੁ ਮੈ ਕੋ ਸ

ਸੁਨਾਇ। ਸਬੁ ਲਾਵੇ ਹਵ ਤਨ ਨ ਸਮ ਸੁਨਾਇ। ੩੫
ਪ੍ਰਾਨ ਮੈ ਕੋ ਸਸਾਖੀ ਪੁਨ ਜੇਈ। ਨਿਜ ਸਰੂਪ
ਪਾਰਿ ਚਾਨੇ ਸੇਈ। ੫੭। ਸਿਖੇ ਵਾਚਾ ਚੋ। ਭੁੰਗ
ਵਨ ਮਨ ਜਾਨਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨ। ਕੋ ਸਮਨੇ ਸੇ ਆਤ
ਮਠਾਨਾ। ਹਉ ਅਬ ਕੋ ਸਮਨੇ ਸੇ ਕੁਇ ਓ।
ਅਹਿ ਨਿਸਚਾ ਸੇਰੇ ਮਨ ਦੁ ਓ। ੫੮। ਗੁਰੇ
ਵਾਚਾ। ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਨਹੀ ਮਨ ਭੂਹੇਇ। ਕੋ ਸੇਨਾ
ਹਿ ਕੋਹੇ ਅਬ ਸੇਇ। ਸਿਖ ਲਪਰ ਲਾਮੀ ਮ
ਨ ਕੋ ਜਾਨ। ਕੋ ਸਮਨੇ ਸੇ ਜਨ ਪਹ ਚਾਨਾ। ੫੯।

ਸੈਯਾਗੇਗਾਇਕਮਾਗਿਮਹੀਕਾਰਕਰੈਨਿ
ਤੁਚੇਚਲਰੂਪਨਹੀਇਕਸਾਰੇ। ਬਨਤਾਸੁਤ
ਗੁਹਧਨਾਦਾਇਕੋਮਮਤਾਬਹੁਜਾਨਕਰੈਅਤਿ
ਪਿਅਮੋਰੇ। ਕਬਹੁਸੁਨਕਾਮਕੋਰੂਪਧਰੈਖਿਲੁ
ਸੇਪੁਨਕ੍ਰੋਧਸਰੂਪਾਦਿਚਾਰੇ। ਮਨਸਾਖੀਸੋਰਾਮ
ਇਆਲਸਦਾਇਕਰੂਪਸਜਾਨਜੋਹੈਮਨਨਿ
ਅਮੋਰੇ। ੬੦॥ ਛੇ। ਵੇਹਮਾਗਿਪੁਨਕਰੈਹੀਕਾ
ਰਾਮਮਤਾਪੁਤਾਦਕਮੀਭਾਗ। ਕਾਮਰੂਪਪੁਨ
ਕ੍ਰੋਧਰੂਪਸੁਨਾ। ਖਿਲਪੁਲਾਮੀਤੁਹਿਜਾਨਪੁਨਾ।

੬੧)। ਦੋ। ਕੋਸ ਮਨੇ ਸੈ ਜਾਨਹੇ ਜਨ ਪੁਨੀਆ ਬਿ
ਆਰੂਪਾ। ਆ ਕੋਸਾਖੀ ਆਤਮਾ ਚਿਦਪਤ
ਰੂਪ ਅਨੂਪਾ। ੬੨)। ਦੋ। ਕੋਸ ਮਨੇ ਸੈ ਨਹ ਤੁ ਜਾਨ
ਅਤਿ ਸੁਖ ਸਾਖੀ ਦ੍ਰਿਗਿ ਆਨਾ। ਮਨ ਕੀ ਗ
ਉ ਕੋ ਦੇ ਤਾ ਜੇ ਹੈ। ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਸੁਤਿ ਤਰ ਸੇ ਹੈ। ੬
੩)। ਸਿਖੇ ਵਾਚਾ। ਦੋਹਰਾ। ਭੁਗਵਨ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਾਰਿ ਜਾਨਿ ਭਿਰ ਭਿਮਨ ਨਾਹਿ। ਮਨ ਅੰਤ
ਰਾ ਦ੍ਰਿਗਿ ਆਨ ਸੈ ਸੇ ਸਰੂਪ ਸੁਖਾ ਮਾਹਿ। ੬੪)
ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ। ਦੋ। ਦ੍ਰਿਗਿ ਆਨ ਸੈ ਕੋਸ ਨਹ

੩੬

ਕੁਜਾਨਾ। ਤਿਹਗਿਯਾ ਤਾਤਿਸਚੈ ਤੁਮਾਨਾ ਸੁਖੇ
ਪਤਕਾਲ ਮੈਲੀਨ ਪਛੁਤਾ। ਯਾਰੀ ਅਨੁਕੁਦ
ਸਾਖੀ ਕਰਿ ਜਾਨਾ। ੬੫। ਸੈਯਾ। ਅਮਰੇ ਕਸੀਸਾ
ਗਵਿਗਾਰਵਿਖੈ ਬੁਧਿਮਾਨ ਪੂਲਾਮ ਸਰੂਪ ਧਰੈ
ਜਾ ਕਬਹੂ ਪਰ ਰੂਪ ਧਰੈ ਪਰ ਰੂਪ ਧਰੈ ਨਹਾਨਿ
ਉਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੈ ਜਾ। ਸਬੋ ਪਤੁ ਮੈ ਅਤਿਲੀ
ਨਸੁ ਜਾਨ ਯਾ ਕਾ ਪਿਪੁਤੀ ਪ੍ਰੀਤੁ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਗਰੈ ਜੁ
ਯਬੁ ਪਕੇ ਸਾਖੀ ਸੇਗੰਮਾ ਦਿ ਆਲਸ ਰਾਨੀ ਦਰੁ
ਪਪਰੈ ਤੇ ਪਰੈ ਜੁ। ੬੬। ਚੋਗਵਿਗਿਯਾਨ ਕੇਸ

ਜਾਨਪੁਨਾਮੈਸੇ॥ ਵਿਰਚਾਰੀਪੁਰਗਾਟਿਕਰਤੈਸੇ ३੭
॥ ਤੁੰਡੇਵਿਰਚਾਰੀਜੋਹੋਈ॥ ਮਾਥੀਮਾਰੂਪਪਦੁ
ਨੈਸੇਈ॥ ੬੭॥ ਵਿਗਯਾਨਕੇਸਸਾਖੀਪੁਨਜੇ
ਹੈ॥ ਨਿਜਸਰੂਪਪਹਿਚਾਨੈਸੇਹੈ॥ ਜਬਪਹਿ
ਰਿ॥ ਯਾਨਪੁਰਗਾਟਿਤੋਹੋਇ॥ ਖਟਉਗਮਨਹੀ
ਤੁਸੁਮੈਸੇਇ॥ ੩੮॥ ਵੇ॥ ਜਨਮਮਰਲਹੈਵੇਹ
ਕੋਅਸਨਧਿਪਾਸਾਪ੍ਰਾਨ॥ ਹਰਖਸੇਕਮਨਕੋ
ਪੁਰਗਾਟਿਸਾਖੀਮੈਨਹੀਆਨ॥ ੬੮॥ ਸਰਬਧ
ਰਮਸੇਸਾਰਕੋਕੋਸਨਮਾਂਹਿਧਛਾਨ॥ ਸਾਖੀ

ਸਰਾਕੁਟਸਥਰੇਅਕ੍ਰੇਨਿਰਮਲਗਯਾਨ
॥੭੦॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ਜਨਮਾਦਿਵਿਕਾਰਸੁਨੇਹਮੈ
ਜਾਨਨਹੀਪੁਨਮਾਨਸੁਆਤਮਆਹੀ॥ ਅਸ
ਨਾਦਿਵਿਕਾਰਸੁਪ੍ਰਾਨਕੋਨਹੀਤਾਸਕੋਲੇ
ਪਸ਼ੁਰੂਪਸੇਆਹੀ॥ ਕਾਮਾਦਿਵਿਕਾਰਮ
ਨੇਕਸੰਦਾਮਨਸੁਪਸ਼ੁਰੂਪਾਦਿਵੈਪੁਨਨਾਹੀ॥
ਗਮਾਦਿਆਲਾਅਖੰਡੁਸਰਾਨੰਦਸੁਪਸ਼ੁਰੂ
ਦੁਅਮਲੇਪਸਰਾਹੀ॥੭੧॥ ਚੈ॥ ਅਨੰਦ
ਮੈਕੋਸਪੰਚਮਾਜਨਾਤਾਸਸ਼ੁਰੂਪਪ੍ਰਗਟਿ

ਕਰਿਮਾਨਾ ਅੰਤਰਮੁਖ ਬੁਧਿਬੂਤ ਹੋ ਜੋਈ॥ ੧੨੮
ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਤਾਸਮੈ ਹੋਈ॥ ੧੨੯॥ ਸਿੰਧੂ ੦
ਰੂਪ ਕਰਿ ਲੀਨ ਸੁਜਾਤੇ॥ ਕਾਰਲੁ ਸੁਖ ਪਾਤਿਜ ੦
ਨ ਸੋ ਤਾਤੇ॥ ਆਨੰਦ ਮੈ ਕੋ ਸਨਾਹਿ ਰੂਪਾਨਾ॥ ੧੩੦
ਮੈ ਮਨ ਭਵ ਕੋ ਹੋ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੧੩੧॥ ਕਵਾਂਚਿ ਤੋ
ਇਨਾਹਿ ਪੁਨ ਹੋਇ॥ ਸੁਖੋ ਪਾਤਿ ਰੂਪ ਸਦਾ ਨਹੀ
ਸੋਇ॥ ਅਮ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਪਦਾਰਥ ਦੁਤ ਸੁਨ ਜਾਤੇ॥
ਮਿਥਿ ਮਾਧੂਗਾਟਿ ਪਛਾਨੇ ਤਾਤੇ॥ ੧੩੨॥ ਸਿੰਧੂ
ਦਾਨ॥ ਏਕੋ ਸਪਾਂਚ ਕੋ ਤਿਅਗ ਕਰਿ ਨਿਜ

ਸਰੁਪ ਕੋਰੇ ਹੋਇ। ੧੫। ਆਤੇ ਬਿੰਨ ਸੁਪ੍ਰਗਾਟਿ ਕਰਿ ਕ
ਹੋ ਸੇ ਆਤਮਾ ਸੋਇ। ੧੫। ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ਚੈ। ਜਾ
ਕਰਿ ਆਕੇ ਅਨਕੁ ਦੁਹੇਤਾ। ਤੁਹਿ ਨਿਵਾਰ ਕਰੇ
ਨਉ ਦੇਤਾ। ਆਨਿ ਦਸੈ ਕੇ ਸਮਾਹਿ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ।
ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਗਾਟਿ ਸੁਆਤਮਾ ਬਿੰਬ। ੧੬। ਸੁਪ੍ਰਕ ੦
ਸਸਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਨ। ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਅਧੇਖਿ ਮਾਰ
ਹਤ ਪਛਾਨ। ਗੀਆਤਮਾ ਮਗੀਆਤਮਾ ਤੇ ਪਰੇ
ਕਹੀ ਐ। ਬੋਧ ਰੂਪ ਆਤਮਾ ਸੋ ਲਹੀ ਐ। ੧
੧। ਸੁਪ੍ਰਕ ਜੇਤਿ ਆਤਮਾ ਸੁਤਗਾਯੋ। ਨਿਜ ਸੁ

ਰੂਪ ਚੇਤਨ ਠਹਰਾਯੋ। ਆਵਿਧ ਤੇਰੇ ਚੇਤਨ
 ਰੂਪ। ਸਦ੍ਰੁਪ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਤਿ ਸੁਖ ਅਨੁਪ। ੭੮
 ਮੈ ਅਬ ਤੇਰੇ ਸਤ ਰੂਪ ਕਹੇ ਸੁਨਾ। ਤੀਨੈ ਕਾਲ
 ਅਬਾਧ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪੁਨਾ। ਸਰਬ ਬਾਧ ਕੇ ਸਾਖੀ
 ਬਾਰਾ। ਸਤਿ ਸਦ੍ਰੁਪ ਅਭਿਕਾਰਿ ਉਚਾਰਾ।
 ੭੯। ਦੇਹ ਗਰਿ ਕਾਵਿ ਰਚਾਰੀ ਜਾਨਾ। ਮਾਇਰੁ
 ਚਾਰ ਭੂਮਿ ਸਚੈ ਮਾਨਾ। ਸੇ ਕੈ ਸੇ ਮੈ ਸੇ ਸੁਨਿ ਜਾਤੇ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਹੇ ਨਿਰਲੇ ਆਬਿ ਤਾਂ ਤੇ। ੮੦। ਜ
 ਗੁਤ ਮਾਹਿ ਸੁਖ ਨਹੀ ਪਈ ਮੈ। ਤ੍ਰਿਜਾਗੁਤ

੩੯

ਸਾਖੀ ਸਤਿ ਲਾਗੀ ਐ। ਸੁਪਨ ਵਿਖੈ ਜਾਗੂ ਤ
ਵਿਭੁ ਚਾਗ। ਸਾਖੀ ਸੁਪਨ ਵਿਖੈ ਸਤਿ ਧਾਗ। ੮
੧। ਸੁਖ ਪਤ ਅਵਸਥਾ ਮੈ ਸੁਨ ਜਾਨ। ਜਾਗੂ ਤ
ਸੁਪਨ ਅਗਾਵ ਦੁਖਾਨ। ਸੁਪਤਿ ਸਾਖੀ ਸਤਿ ਸੁ
ਰੂਪ। ਸੁਖਾ ਦਕੁ ਅਨ ਕੁਵ ਕਰਤ ਅਨੁਪ।
੨੨। ਤੁਰੀਆ ਮੈ ਤੀਨੇ ਵਿਭੁ ਚਾਗ। ਬ੍ਰਿਤ ਅਗੁ
ਵ ਸਾਖੀ ਸਤਿ ਧਾਗ। ਤਾਤੇ ਸਤਿ ਸਰੂਪ ਤ੍ਰਿਹਈ
ਐ। ਸਿਸੇਰ ਹਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ਲਾਗੀ ਐ। ੩
੩। ਸੈ ਪਾਸਾ ਸਤਿ ਸਰੂਪ ਕੇ ਰੂਪ ਕਰਿ ਓਪਨ

ਤਾਹੀ ਮੈਚਿ ਤਨਿ ਰਿਤ ਰਧਾਰੇ ॥ ਦੇਹਾ ਵਿਅਨਾਤੁ
 ਮਜਾਨ ਮਾਨਿ ਤਸਾਖੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਸਦੇ ਵਾਇਚਾਰੇ
 ਸੋਨਿ ਜਗੁ ਪਾਮਨੁ ਪਾਚਿ ਦਾਰੀ ਦਯਿ ਭਿਕਾਰਿ ਹੋਰ
 ਪੁਰਾਨ ਭਿਚਾਰੇ ॥ ਗਾਮਾ ਵਿਆਲ ਸਰੂਪਾ ਵਿ
 ਚਾਰ ਸੁਚਿਤ ਮੈਧਾਰ ਸੁਦੇ ਤਾ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ੮੪ ॥
 ਸੋ ॥ ਕਹਿ ਭਿਸਮ ਤਿਸ੍ਵਰੂਪ ਸਾਖੀ ਚਿਤ ਪਨਧ ॥
 ਰਮਨਾ ਮਬਾ ਮਾਨੀ ਦਾ ਮਨੁ ਪਕੋ ਜੇ ਸੁਵਿਧ
 ਤਜਾਨ ਕੋ ॥ ੮੫ ॥ ਸਤਿ ਚਿਤੁ ਸਾਖੀ ਗੁਪ ਜੇ
 ਸੋ ਪੁਨ ਮਾਨੀ ਦਜਾਨਾ ॥ ਜਿਹ ਮਾਨੀ ਦਕੀਲੇ ਸ

੪੦

ਕਰਸਰਬਜੀਵਸੁਖਮਾਨ। ੮੬॥ ਝੋ। ਰੇ
 ਗਾਇਆਨਾਤਮਮੋਸੁਨਜਾਂਤੇ। ਨਹੀਅਨੀਰ
 ਹੇਤੁਪੁਨਤਾਂਤੇ। ਤੇਰੇਅਨੀਰਰੂਪਹੈਜੇਈ॥
 ਦੇਗਾਇਅਨੀਦੀਤਿਹਕਰਿਹੈਈ॥ ੮੭॥
 ਮਨਬੁਧਿਆਗਾਇਸਾਧਨਹੈਜਿਤੇ। ਜਾਗੁਤ
 ਸੁਪਨਸੁਮਜਾਨਸੁਤਿਤੇ। ਸੁਖੋਪਤਿਮਾਹਿਲੀ
 ਨਜਾਬਹੈਈ। ਸੁਖਸਦਰੂਪਅਨੁਭਵਕਰਿ
 ਸੇਈ॥ ੮੮॥ ਬਿਵਹਾਰਕਰਲਸਮਰਬਪੁਨ
 ਜਾਨ। ਮਨਚਿਤਬੁਧਿਇੰਦ੍ਰੇਅਭਿਮਾਨ। ਤੰ

ਤੇਤੇਰੇਆਨੀਦਰੂਪਾ।ਸਤਿਚਿਤਸਾਖੀਸਦਾ
ਅਨੂਪਾ।੮੯॥ਯਾਤੇਤੂਆਬਿਅੈਸੋਜਾਨ।
ਸਤਿਚਿਤਆਨੀਦਰੂਪਸੁਮਾਨ।ਬ੍ਰਹਮਰੂ
ਪਾਮਾਪਾਪਾਹਿਚਾਨ।ਸਤਾਚਿਤਆਨੀਦਰ
ਹਮਦੁਖਾਨ।੯੦॥੨੦।ਸਤਿਚਿਤਆਨੀਦ
ਰੂਪਾਬਿਨੁਅਵਰਦੈਤਨਹੀਜਾਨ।ਸਰਬ
ਸਿਰੀਤਰਾਮਾਤਮਾਨਿਜਸਦਰੂਪਪਾਹਿਚਾਨ।
੯੧॥ਈਸਦਰਜੀਵਉਪਾਧਿਕੈਸਮਸ੍ਰਕਰੇ
ਪੁਨਤਿਆਗਾ।ਯਾਕੋਲਖਸਦਰੂਪਤੁਹਕਰਿ

੪੯

ਉਸੁਤਾਮੈਜਾਗਾ॥੮॥ਨਿਜਸਰੂਪਸਰਬ
ਤਮਾਕਰਿਓਜੇਦਿਪਵਤਿਜਾਨਾ॥ਤੁੰਮੈਦਿਸ
ਬਿਤਪਾਇਮਨਮੁਕਤਿਰੂਪਪਾਰਿਚਾਨਾ॥੯॥
ਜੇ॥ਆਤਮਤਤ੍ਵਦਿਚਾਰਕਰਿਓਮਿਖਤੁਰਿਪ੍ਰ
ਗਟਕਰਿ॥ਪ੍ਰਸਨਕਰਗੁਨਿਰਧਾਰੇਜੇਮਨਮੈ
ਕੇਸੀਕੁਏ॥੧੦॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਗਿਯਾਨਸੁਪ ੦
ਰਸਗਿਓਗੁਰੁਮਿਖਸੀਬਾਨੇਸ੍ਰੀਮਤਪਰਮਹਿ
ਸਪਰਬ੍ਰਾਹਮਣਕਾਚਾਰਯਗਮਦਿਅਲਲਸਿ
ਖਸਰਾਨੰਦਦਿਦੁਪਾਦਿਰਚਤੇਆਤਮਤਤ੍ਵ

ਵਿਚਾਰਵਰਨੀਨਾਮਚਤਰਥੇਹੁਲਾਸਾ॥੪॥
ਸਿੱਖੇਵਾਚਾ॥ ੨੦॥ ਕੁਗਵਨਤੁਮਰੇਵਚਨ
ਕਾਰਿਜਾਨਿਓਆਤਮਸਾਰਾ॥ ਕਛੁਸੁਖਮਸੀ
ਸੇਰਿਏਸੇਅਬਿਕੋਹੇਵਿਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਚੌਥਾਕੁ
ਗਵਨਕੋਮਲੁਵਚਨਤੁਮਾਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮ
ਸੁਨਮਨਮੇਧਾਰੇ॥ ਪੰਚਕੋਸਤੇਆਤਮਨਿਆ
ਰੇ॥ ਨਿਜਸ੍ਵਰੂਪਸਾਖੀਸੁਵਿਚਾਰੇ॥ ੨॥ ਦਿਕਸਿ
ਸਾਓਪਜਓਮਨਜਾਤੇ॥ ਨਾਸਕਰੇਕਾਰਿਵਚਨ
ਸੁਤਾਂਤੇ॥ ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਦੇਕਤਾਗਿਆਨਾ॥ ਪ੍ਰ

੪੨

ਗਾਇਕੋਰੇਨਿਸਚੈਕਾਰਿਜਾਨਾ। ੩॥ ਜਨਰਪਤੁਮੇ
ਏਕਤਾਗਿਆਨਾ। ਅਰਥਨੁਆਗਕਾਰਿਓਸੁ
ਜਾਨਾ। ਅਲਪਬੁਧਿਜਾਨਉਨਹੀਜਾਤੇ। ਸੇ
ਆਬਿਕੋਰੇਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਤਾਤੇ। ੪॥ ਗੁਰੇਵਾਚਾ।
੨॥ ਧੀਨਧੀਨਤੁਮਿਖਾਅਬਕੀਓਪ੍ਰਸਨਨਿਰਧ॥
ਗ। ਸੁਨਾਅਬਉਤਰਪ੍ਰਗਾਇਕਾਰਿਮਨਮੇਸਾਰ
ਵਿਚਾਰਾ। ੫॥ ਚੋ। ਸੁਨਉਤਰਾਅਬਆਕੋਕ
ਚੋ। ਸੀਸੇਸਕਲਤੇਹਿਅਬਦੋਰੀ। ਜੀਵਬ
ਹਮਏਕਤਾਗਿਆਨਪਨਾ। ਕੋਰੇਪ੍ਰਗਾਇਕਾਰਿ

ਸਿਸਥੇਤਿਉਸੁਨਾ। ਵਾਸੈਯਾ। ਛੋਰੇਗਿਬਡੀ
 ਸਾਮਵੇਦਕੀਸਾਖਸੁਤਾਹਮੈਤਤ੍ਰਮਸੀਪੁਨਗ
 ਇਯੋਗਈਸੁਰਜੀਵਵਿਭਾਗਜੇਉਂਦੁਰਕੀਓ
 ਵਿਧਿਉਸਮਸ਼ਾਯੋ। ਵਾਚਸਰੂਪਮੈਭੇਦੇਕ
 ਹਿਉਪੁਨਲਖਸਰੂਪਮਭੇਦਸੁਲਾਇਓ। ਉ
 ਪਾਧਿਕਉਤਿਅਗਸਰੂਪਕਉਲਖਸੁਦੇਕਹ
 ਰਾਮਾਇਆਲਜਨਾਇਓ। ੧॥ ਵੇ। ਤਤ੍ਰਮ
 ਸੀਸਾਮਵੇਦਕੇਮਹਾਂਵਾਕ੍ਯੇਜਾਨਾ। ਛੋਰੇਗ
 ਵਿਖੇਦੁਰਨਨਕੀਓਜੀਵਬ੍ਰਹਮਾਇਕਾਗਿਅ

੪੩

ਮੇਉ

ਨਾ। ੮। ਸਿੱਖੇਵਾਚਾ। ਤੇ। ਸਾਂਮਵੇਰਸਾਂਖਾ
ਵਿਖੇਮਗੰਗਾਵਾਕਜਵਪਾਨ। ਕਿਹਵਿਧੋਸੇਵਰ
ਨਨਕੀਓਪ੍ਰਗਟਿਕੋਹੋਸੇਈਜਾਨ। ੮੯। ਗੁਰੇ
ਵਾਚਾ। ਤੇ। ਸੁਨੇਤਾਤਮਬਿਭਾਖਸੁਨਾਉ। ਜਿ
ਉਕਾਤਿਉਸੁਤਿਕਰਿਸਮਸੁਤਿ। ਸਾਂਮਵੇਰਦੇ
ਦੇਗਸੁਜਾਂਤੇ। ਤਾਂਮੈਮਗੰਗਾਵਾਕਸੁਨਤਾਂਤੇ। ੯੦
। ਤਤ੍ਵਮਸਿਮਗੰਗਾਵਾਕਸੁਜਾਨ। ਪਰਤੈਪ੍ਰਗਟਿ
ਕੋਰੇਵਖਿਆਨ। ਤਤਪਰਦੀਸਰਕੇਸੁਨਜਾਂਤੇ
। ਤ੍ਵਪਰਜੀਵਪ੍ਰਗਟਿਪੁਨਤਾਂਤੇ। ੯੧। ਅਮਿ

ਪਦਬ੍ਰਹਮਏਕਤਾਜਾਨਾ। ਤੀਨੋਅਰਥਕੋਹਿਸੁਨ
ਮਾਨਾ। ਜੀਵਦੀਸੁਰਾਮਉਪਾਧਕਰੇਦਾ। ਉਪਾ
ਧਰਹਤਬ੍ਰਹਮਪੁਨਵੇਦਾ। ੧੨। ਨਹਿਉਪਾਧਬ੍ਰ
ਹਮਮੈਜਾਨਾ। ਸੁਤਿਵਿਰੋਧਤੇਕੀਓਪ੍ਰਮਾਣਾਏ
ਕਾਮਦੈਤਬ੍ਰਹਮਸੁਨਜਾਨੇ। ਨਹੀਨਾਨਤ੍ਰਕ
ਹਿਓਸੁਤਤਾਤੇ। ੧੩। ਸਿਖੇਵਾਚਾ। ਤੇਹਗਾ।
ਭੁਗਵਨਜਾਹਉਪਾਧਿਕਰਿਭੇਦਜੀਵਾਮਰੁਈ
ਸਾ। ਸੇਅੰਪ੍ਰਗਾਟਿਵਖਾਨੀਅਮੈਕ੍ਰਿਪਾਕੋਰੇਜਗ
ਦੀਸਾ। ੧੪। ਸੁਨੇਸਿਖਵਰਨਨਕੋਰੇਉਪਾਧਿਦੀ

ਬ

ਸਮਰਜੀਵਾਨਿਰਓਧਾਧਪੁਨਬ੍ਰਹਮਸੁੰਨ
ਜਗੰਨਜੀਵਨਧੀਵਾ। ੧੫॥ ਚੋਜੀਵਈਸ
ਓਧਾਧਿਸੁੰਨੋਤੋ। ਮੁਲਾਮਾਵਿਦਿਆਪ੍ਰਗਟ
ਸੁਤੰਤੋ। ਅਨਾਰਮਾਨਿਰਿਵਚਨੀਸਮਸ੍ਰਾਤਿ
॥ ਅਮੈਪ੍ਰਗਟਿਸੁਤਿਸਾਧਸੁਨਾਤਿ॥ ੧੬॥ ਅ
ਜਾਏਕਮਾਇਆਪੁਨਜਾਨਾ। ਤ੍ਰਿਬਿਧਰੂਪਤਾਕੇ
ਪਹਚਾਨਾ। ਲੇਹਤਸੁਕਲਕ੍ਰਿਸਨਦੁਪਧਾਰਾ।
ਬ੍ਰਹਮਵਿਧਪੂਜਾਸ੍ਰਿਓਤਿਸਤਾਰਾ॥ ੧੭॥ ਮਾ
ਇਆਕੋਯਾਹਿਪ੍ਰਗਟਿਰੂਪਸੁਨਾਕਾਰਿਓਵਿਦਸ ॥

ਖਮੈਇਉਪੁਨਾਪੁਨਮਾਇਆਕੋਵੁਵਿਧਿਪ
 ਰਿਚਾਨਾ।ਸਤਿਸੁਧਾਮਾਵਿਸੁਧਾਸੁਮਾਨ॥੧੮॥
 ਸਤਿਸੁਧਾਮਾਇਆਪੁਨਕਰੀਮੈ।ਰਜਤਮਵ
 ਤੀਮਾਵਿਦਿਆਲੁਜੀਮੈ।ਆਪਾਉਪਹਤਈ
 ਸਪਾਰਿਚਾਨਾ।ਮਾਵਿਦਿਆਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਜੀ
 ਉਮਾਨ॥੧੯॥ਸੈਯਾ।ਜਰਪਿਏਕਅਖੰਡੁ
 ਚਿਦਾਨਿਦਵੈਤਾਵਿਜੀਨਸੁਤੇਪਰਕਾਸਾ।ਤਰ
 ਪ੍ਰਤੀਨਉਪਾਧਸੰਜੋਗਤੇਈਸੁਰਜੀਵਸੁਬ੍ਰਹ
 ਮਾਬਿਲਾਸਾ।ਮਾਇਆਸੁਮਾਪੁਅਧੀਨਕਰੀ

ਸੁ

ਜਿਨਸੁਪਸਦੁਪਈਸਾਬਿਗਾਸਾ। ਅਮਾਵਿਦਿ
ਅਮਾਮਪੀਨਸੁਜੀਵੁਗਾਇਓਪੁਨਮਾਇਆ
ਤੇਰਹਤੁਸੁਬੁਹਮਹੁਲਾਸਾ। ੨੦। ਏ। ਮਾਇ
ਆਸੁਆਸੈਈਸਪੁਨਾਮਾਵਿਦਿਮਾਸੈਜੀ
ਉਜਾਨਾ। ਨਿਰਉਪਾਧਿਪੁਨਬੁਹਮਹੈਸੁਪੰਪ੍ਰਕ
ਸਾਵਿਗਾਮਾਨਾ। ੨੧। ਸਿਥੋਵਾਨਾ। ਏ। ਰੁਗ
ਵੁਨਮਾਇਆਰੂਪਾਮਬਕੋਸੁਨਿਰਲੈਜਾਨਾ।
ਜਨਾਮਬਵਾਚੈਤਨਹੈਪ੍ਰਗਾਟਿਕੋਹੈਦਿਖਿਆ
ਨਾ। ੨੨। ਏ। ਮਾਇਆਰੂਪਪ੍ਰਗਾਟਿਕਰਿਜਾ

ਤੇ॥ ਜਨਨ ਅਥਵਾ ਚੈਤੀਨ ਸੁਭੰਤੋ॥ ਜੋ ਪੁਨ ਆਇ ੪੬
 ਆ ਜਨਨ ਅਥਿਕੋ॥ ਕੈ ਸੇ ਕਾਰਲ ਜਗੋ ਕੋਰ
 ਜੋ॥ ੨੩॥ ਚੈਤੀਨ ਰੂਪ ਕੋਹੋ ਪੁਨ ਜੋਈ॥ ਵੈਤ ਪ੍ਰ
 ਪਤਿ ਕੈ ਸੇਨ ਹੀ ਹੋਈ॥ ਚੈਤੀਨ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਕ
 ਹੀ ਮੈ॥ ਅਸੀਗ ਰੂਪ ਕਾਰਲ ਕੋ ਭਿਲ ਹੀ ਮੈ॥
 ੨੪॥ ਤੇ॥ ਆਇ ਆ ਕੋ ਅ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਕੋਹੋ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਕਰਿ ਜਾਨਾ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਪੁਰਲ ਸਰਬ ਵਿਤ ਕਰ
 ਲਾਨੀ ਨਿਧਾਨ॥ ੨੫॥ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ਚੈ॥ ਸੁਨੇ
 ਸਿਖ ਅਥ ਤੇ ਹਿ ਸੁਨਾਉ॥ ਆਇ ਆ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗ

ਟਿਕਹਿਗਾਉ॥ਅਮਨਾਦਿਅਨਿਰਵਚਨੀਜ
ਨ੍ਰਜਾਨਾ॥ਸ੍ਵਤੇਰੁਪਮਾਦਿਆਘਾਹਿਮਾਨਾ॥੨੬
ਅਚੇਤਨਸਤਾਕਾਰੈਸੁਨਜਾਤੇ॥ਆਦਿਆਚੇਤ
ਨਵਤਸੁਨਜਾਤੇ॥ਤਾਪਰਕੋਹੇਪ੍ਰਗਟਿਨ੍ਰਸੰਤ
ਆਜਿਹਸੁਨਾਬਿਨਸੈਸਗਲੀਕ੍ਰਾਂਤਾ॥੨੭॥ਜੈ
ਸੇਅਗਨਿਸਤਾਕਾਰਿਜਾਨਾ॥ਪਾਤ੍ਰਮਾਹਿਉਸ
ਨਤਾਮਾਨਾ॥ਸੂਰਜਸਤਾਕਾਰਿਜਿਉਚਖਾ॥ਜੈਤ
ਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਕੋਲਾਖਾ॥੨੮॥ਜੈਸੇਸੂਰਜਮਾਹਿ
ਮੇਜਾਤੇ॥ਗੁੰਨਸਤਾਕਾਰਿਅਗਨਿਸਤਾਤੇ॥ਤੈ

ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਾ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ਮਾਇਆ ਜਗੋ ਕੇ
ਕਾਰ ਲਠਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸਤਿਸੁਖ ਮਾਇਆ ਜੋ
ਈ ਮੋਹ ਤੁੰਮੈ ਚੇਤਨ ਬਿਬਸੁ ਲਾਜੀ ਐ ॥ ਈ
ਸੁਰਨਾਮ ਤਾ ਸਕੇ ਜਾਨਾ ਸੇ ਪੁਨਤੀ ਨ ਰੂਪ ਪਾਰਿ
ਜਾਨਾ ਪ੍ਰਥਮ ਅੰਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੁਨ ਜਾਂਤੋ ॥ ੨੯ ॥
ਏਵਿ ਸਨੁ ਰੂਪ ਸੁਨਤਾਂਤੋ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਏਰੁ ਰੂਪ
ਪਾਰਿ ਜਾਨਾ ਸਤੁ ਰਜਤ ਮਗੁ ਲਤੀ ਨੇ ਮਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥
ਤੀਨ ਸਕਤਿ ਤੀਨੇ ਮੈਲੇ ਚੇ ॥ ਏਵੁ ਗਿਆ
ਨ ਕ੍ਰਿਆ ਪੁਨ ਕੋਹੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ੍ਰਿਆ ਅੰਸ ਕਤਿ ਕ

੪੭

ਰਿਜਾਂ ਤੇ। ਉਤਪਤਿ ਕਰੈ ਜਗਤ ਸਰੁ ਤਾਂ ਤੇ॥੩॥
॥ ਇਛਾ ਸਕਾਤਿ ਕਰਿ ਦਿਸਨ ਸੁਨ ਜਾਨਾ। ਸਰਬ
ਜਗਤ ਪਾਲ ਕਪਹਿ ਜਾਨਾ। ਵੈਕੁੰਠ ਲੋਕ ਅ
ਧਿਪਤਿ ਪੁਨ ਕਹੀਐ॥ ਅਵਤਾਰ ਕੁਗਤਿ ਰਿਤ
ਰਾਹਿ ਸੁਲਹੀਐ॥ ੩੨॥ ਅਤਸਕਰਮ ਮਾਦਿ
ਅਵਤਾਰਾ। ਦਿਸਨ ਕੀਏ ਜਗਤਿ ਨਿਰਧਾ
ਰਾ॥ ਅਨੰਤ ਸਕਾਤਿ ਇਛਾ ਕਰਿ ਜਾਂ ਤੇ॥ ਜਗਾਪਿ
ਤੁ ਪਾਲ ਕਾ ਦਿਸਨ ਸੁਤਾਂ ਤੇ॥ ੩੩॥ ਰੁਦ੍ਰ ਰੂਪਈ
ਸੁਰ ਜੋਹਈਐ॥ ਰਿਜਾਨ ਸਕਾਤਿ ਤਾਂ ਮੈ ਪੁ

ਲੁਹੀਐ। ਸਰਬਜਗਤ ਸੀ ਗਰ ਕਹੈ ਸੁਨਾ।
ਕਾਲ ਰੂਪ ਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ਤਿਉ ਪੁਨਾ। ੩੪॥ ਸੇ
ਯਾ। ਇਕੁ ਜੀਈ ਸੁਰਤੀ ਨ ਸਰੂਪ ਧਰੇ ਤਿਉ ਵੇ
ਦ ਪ੍ਰਤਪ ਸੁਨਾਇ ਓ। ਸੋ ਤੁਕੁ ਰਾਜ ਸਤਾ ਮਸ
ਤੇ ਸੁਨਾਇ ਸਾਖਿ ਤੁਸੀ ਸਦ ਪ੍ਰਲੈ ਸਮਝਾਇ ਓ।
ਇਕੁ ਗੀਆਨ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਿ ਜਾਂਨਾ ਮਨੀ ਤ ਸਰੂ
ਪ ਪ੍ਰਧੰ ਬਨਾਯੋ। ਗਾਮਾਇਆ ਲਸੁਈ ਸੁਰ
ਕੋ ਪੁਨਹਾਚ ਸੁਰੂਪ ਕੋ ਕੁਦਾਰਿ ਖਾਇ ਓ। ੩੫॥
ਏ। ਈ ਸੁਰਤੀ ਨ ਰੂਪ ਧਾਰਿ ਕਾਰ ਲਜਗ ਕੋ ਜਾ

੪੮

ਨਾਮਾਇਕ ਨਾਮ ਮਨੇ ਕਪੁਨ ਧਰੇ ਯੁਵਿਧ
ਤਮਾਨਾ। ੨੬। ਚੈ। ਲੁਤਾ ਤੇ ਤੁਜਿਹੇ ਪੁਨਜਾ
ਨਾਈ ਸੁਰਜਗ ਕਉ ਕਾਰ ਲਠਾਨਾ। ਭਿਧਾਰ
ਨਨਿਮਿ ਤਸੁ ਜੇਈ। ਏਕੈ ਚੇ ਤਨ ਕਾਰਨ ਦੇਈ
੨੭। ਸਕਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੇ ਤਨ ਜੇਹਈ ਮੈ। ਭਿ
ਧਾਰਾ ਨਈ ਸੁਰਜਗ ਲਾਜੀ ਮੈ। ਚਿਤ ਪ੍ਰਧਾ
ਨ ਨੈ ਮਿਤ ਪਛਾਨਾ। ਕਹਿ ਭਿਵੇਦ ਅਭਿਪ੍ਰਗ
ਟ ਪ੍ਰਮਾਣਾ। ੨੮। ਏ। ਚਰੁ ਪਈ ਸੁਰਪ੍ਰਧਾਨ ਜੇ
ਈ। ਥਰਈ ਸੁਰਜਗ ਤਾ ਸਮੈ ਜੇਈ। ਗਿਯਾ

ਨਵੈਗਗਜਾਨਸਮਤਾਪੁਨ।ਧਰਮਸੇਪਜਸੁ
ਜਾਨਤੈਸੇਸੁਨ।੩੯।ੳ।ਸਰਬਗਮਨਾਰ
ਬੋਧਪੁਨਜਾਕੋ।ਅਨੰਤਸਕਤਿਮਾਇਆਵ
ਸਤਾਕੋ।ਤੁਤਪਦਈਸੁਰਵਾਚਬਖਾਨ।੩੯
ਪਦਵਾਚਕੋਹੀਅਬਜਾਨ।੪੦।ਅਮਾਇਰਿ
ਆਪੁਤਬਿਬਤਚੈਤੰਨਸੁਨ।੩੯ਪਦਜੀਵ
ਜਾਨਨਿਸਚੈਪੁਨ।ਅਮਾਇਰਿਅਮਾਇਚਿਤ੍ਰਗ
ਤਿਪੁਨਜਾਤੋ।ਜੀਵਸਰੂਪਅਨੰਤਸੁਤਾਂਤੋ।
੪੧।ਅਮਾਇਰਿਅਮਾਵਸੀਜੀਵਜਬਭਯੋ।

੪੯

ਦੇਹਾਦਿਕਾ ਅਰਿਮਾਨੀ ਛੁਪੋ ॥ ਮਾਹਿਦਿਅ
ਪੰਚਰੂਪ ਪਾਰਿਚਾਨਾ ॥ ਸੋ ਅਬ ਕੋਹ ਪ੍ਰਗਟਿ
ਖਿਆਨਾ ॥ ੪੨ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਤਮ ਰੂਪ ਮਾਹਿਦਿਅ
ਜੇਈ ॥ ਨਿਜ ਸੁਰੂਪ ਛੁਹਾਇ ਉਤਿ ਉਸੇਈ ॥ ਲਿੰ
ਗ ਸਥੂਲ ਸੀਜੇ ਗੁਯੋ ਜਬਾ ਮਹਾਮੂਨਤ
ਜਾਨ ਪ੍ਰਥਮ ਤਬਾ ॥ ੪੩ ॥ ਤਿਹ ਕਰਿ ਬਾਲਮ
ਵਸਥਾ ਜੇਈ ॥ ਨਿਜ ਸਰੀਰ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਸੇਈ ॥
ਕੇਵਲ ਅਸਤਨ ਪਾਨ ਕਰੈ ਸੁਨਾ ॥ ਕ੍ਰੀਨਾ ਮਾਤ
ਜਾਨਾਨਿ ਸਚੈ ਪੁਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਰੁਦਨ ਕਰੈ ਸੁਖ ਦੁਖ

ਨਹੀ ਜਾਨੈ। ਜਾਗੁ ਤਸੁ ਪਨ ਨਾਮ ਨ ਕੁਹਮਾਨੈ॥
ਤਮ ਰੂਪ ਮਾਇਦਿ ਆਕਰੀ ਸੁਜਾਤੇ॥ ਤਮਿ ਸ
ਦੁਤੀ ਕਰੀ ਸੁਨਤਾਤੇ॥ ੪੫॥ ਕਉ ਮਾਰ ਮਵਸਥਾ
ਮੈ ਪੁਨ ਜਾਨਾ। ਸਰੀਰ ਮਾਂਹਿ ਅਭਿਮਾਨ ਵਖਾ
ਨਾ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੈ ਮਮਤਾ ਬੁਧਿ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੀ
ਜਾਨੀ ਤਬਿ ਸੁਧਿ॥ ੪੬॥ ਨਾਨਾ ਕ੍ਰੀਨਾ ਕਰੈ ਸੁਜ
ਤੇ॥ ਤਮਿ ਸੁਆਮਾਇਦਿ ਆਕਰੀ ਸੁਤਾਤੇ॥ ਅੰ
ਧ ਤਮਿ ਸੁਆਧਿ ਤੀਪ ਛਾਨਾ। ਕਿਸੇ ਰਾਮ ਵਸਥਾ
ਤਾ ਮੈ ਜਾਨਾ॥ ੪੭॥ ਤਾ ਮੈ ਬਹੁ ਵਿਧ ਕਰੈ ਚਿਕਾਰ

ਅਹੀਸੀਦਰਅਹੀਯੋਵਨਧਾਰਾਕਾਮਾਦਿਕ
ਬਹੁਤਾਮੈਂਹੋਇ।ਪੁਨਿਪਾਪਜਾਨੈਨਹੀਸੋਇ।
੪੮।ਸਬਦਾਰਾਦਿਖੈਮੈਅਤਿਰੁਚਹੋਈ।ਤਿਹ
ਅਪ੍ਰਾਪਤਿਦੁਖਪੁਨਸੋਈ।ਅੰਧਤਮਿਸ਼ਾਅ
ਵਿਦਿਆਜਾਨਾ।ਕਹੀਪ੍ਰਗਟਕਾਰਿਨਿਸਚੇ
ਮਾਨਾ।੪੯।ਚਉਥੀਮੋਹਰੂਪਸੁਨਜਾਤੇ।
ਮੋਹਰੁੰਜਨਕੋਕਰੈਸੁਤਾਤੇ।ਅਤਿਅੰਤੁਦੇਹ
ਅਤਿਮਾਨਕਰੈਤੁਬਾ।ਅਮਰਗਾਰਜਾਧਨਾਦਿ
ਕਰੈਸਬਾ।ਅਹੀਬ੍ਰਹਮਲਪੰਡਤਸੁੰਨਜਾਤੇ। ੫

ਅਰਿਖਤੀ ਸੂਰਮ ਅਤੁਤਾਂਤੋ ॥ ਅਰਿਵੈ ਸਸੁਰੁ
 ਅਰਿਜਾਨਾ ॥ ਵਿਵਿਧ ਸੀ ਕਲਪ ਕਰੈ ਪੁੰਨ ਮਾ
 ਨਾ ॥ ੫੦ ॥ ਅਬਧੰਚਿ ਮਮ ਗੰਭੀਰ ਸਕਰੈ ॥ ਬ੍ਰਿ
 ਧਾ ਮਵਸਥਾਤਾ ਮੈਲੁਰੈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤਾ ਰਿਕ
 ਮਾਰਿ ਚਿਤੁ ਧਰੈ ॥ ਮਮ ਤਾਤਾ ਮੈ ਮਾਤਿ ਸੈ ਕਰੈ ॥
 ੫੧ ॥ ਅਨੰਤ ਰੰਗ ਅਨਕੁਹ ਸੁਨ ਜਾਂਤੋ ॥ ਦੁ
 ਖਾਰਿਕ ਮਾਰਿ ਮਾਨ ਸੁਤਾਂਤੋ ॥ ਮਹਾਂ ਮੇਰਿ ਮ
 ਵਿਦਿ ਮਾਜਾਨਾ ॥ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਨਿ
 ਸਚੈ ਮਾਨਾ ॥ ੫੨ ॥ ਸਿਖੈ ਵਾਚਾ ॥ ਚੰਪਈ ॥

੫੧

ਕੁਗਵਨ ਮੁਲੁ ਆਵਿ ਘੋਜੇਈ ॥ ਏਕ ਰੂਪ
ਪਹਿਚਾਨੇ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਾ ਕੁੰਤਿ ਜਗਤੁ ਜੋਹਈ
੫੩ ਮੈ ॥ ਤੁਕੋ ਕਾਰਲ ਕੋ ਸੇਕਰੀ ਮੈ ॥ ਕਾਰਲ
ਏਕ ਕਾਰ ਜਾਇਕ ਜਾਨਾ ॥ ਅਹਿ ਸੀਭੁ ਵਨਿ
ਸਚੈ ਯੋਆਨਾ ॥ ਨਾਨਾ ਕੁੰਤਿ ਕਾਰ ਜਸੁ ਨ ਜਾਂਤੇ
ਅਕਾਰਲ ਏਕ ਸੀਭੁ ਵਨੀ ਤਾਂਤੇ ॥ ੫੪ ॥ ਗੁਰ
ਵਾਚਾ ਸੁਨ ਉਤਰਾ ਮਬ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਉ ॥
ਕਾਰਲ ਏਕ ਕਾਰ ਜਬ ਪੁਗਾਉ ॥ ਆਟੀ ਏਕ
ਕੁੰਤਿ ਜਨ ਬਪੁ ਪਾਰਾ ॥ ਕਨਕ ਏਕ ਰੂਪ ਨਾਇ ਸ

ਤਾਰਾ॥੫੫॥ਨੀਰਦੇਕਰਸਬਹੁਵਿਪਜਾਨ॥
 ਗੀਧਾਮਨੇਕਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇਮਾਨ॥ਸੁਰਜਦੇਕਰ
 ਸਮਬਹੁਪਈਐ॥ਬਿਰਖਦੇਕਸਾਖਾਬਹੁ
 ਲਾਹੀਐ॥੫੬॥ਤੈਸੇਮੂਲਆਵਿਦਿਯਾ
 ਦੇਕਾਸਰਬਜਗਤਕਾਰਲਸਬਬੇਕਾ॥ਆ
 ਇਆਦੇਕਸਕਤਬਹੁਜਾਨ॥ਤੁੰਕਰਿਕਾਰ
 ਲਜਗਕੇਠਾਨ॥੫੭॥ਅਬਪ੍ਰਸੰਗਕੇਕੋਹਿਸ
 ਜਾਭੇ॥ਤ੍ਰਿਪਦਵਾਰਜੀਵਪ੍ਰਾਨਤਾਂਤੇ॥ਖਦਹਿ
 ਕਾਰਾਮਾਤਮਮੈਧਰੇ॥ਜੀਵਰੂਪਾਮਾਪਾਮ

੫੨

ਅਨੁਸਾਰੇ॥ ੫੮॥ ਰੇਗਾਦਿਕੁ ਮਾਰਿਆਨੀਜੇ
ਈ॥ ਤ੍ਵਿਪਦਵਾਚਕੁ ਗਵੇਸੇਈ॥ ਅਬਸੁਨਦੇ
ਨੇਕਾਨਿਜਲਖਾ॥ ਕਹਿਓਵੇਦਪ੍ਰਗਟਿਪ੍ਰਤਪ
੫੯॥ ਅਖੰਡੁਦੰਗਾਇਮਾਨਚੇਤਨਸੁਨਾ॥ ਅ
ਸਪਦਬ੍ਰਹਮਜਾਨਨਿਸਚੇਪ੍ਰਨਾਨਿਰਵਿਕਾ
ਰਨਿਰਗੁਲਪਾਰਿਚੰਨਾ॥ ਲਖਜੀਵੁਈਸੁ
ਰਾਇਕੁਜਾਨਾ॥ ੬੦॥ ਸੇਵਾ॥ ਏਕੁਅਖੰਡੁਚਿ
ਦਾਨਿਦਸੁਪਸੁਗੰ॥ ਮਾਨਸੁਗੁਰੁਸਦਾਉਜੀ
ਅਸਾਰੇ॥ ਮਾਇਆਦਿਅਸੇਖਪ੍ਰਪੰਚਾ

ਤੀਤੁਸਾਨਿਤੁ ~~ਮਾਨਿਤੁ~~ ਅਨਿਤੁ ਅਨਾਦਿਚਾ ॥ ੫੩ ॥
 ਰੋਗਾਅਕਾਸਤੇਆਦਿਪ੍ਰਪੰਚਕੋਜਾਨਿਸੁਸਾਖੀ
 ਸਦਾਪੁਨਆਰੁਮਧਾਰੋ। ਰਾਮਾਦਿਆਲਸੁ
 ਈਸਰਜੀਵਕੋਲਖਸਰੁਪਸੁਬ੍ਰਹਮਓਚਾ
 ਰੋ॥ ੬੧॥ ਦੋ॥ ਨਿਜਸਰੁਪਜੀਵੇਸਕੋਦੋਕੋ
 ਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਾ। ਮਾਇਕਭੇਦਸੁਦੁਰਕਾਰਿਪ੍ਰ
 ਗਟਬ੍ਰਹਮਾਇਉਜਾਨਾ। ੬੨॥ ਸੋਖੰਦਾਚਾ
 ਕੁਗਵਨਈਸਰਜੀਵਕੋਕੋਸੋਨਿਜਵਪਏਕਾ।
 ਅਹਿਤੇਬਡੇਵਿਰੋਧੇਨਿਰਲੇਕੋਰੋਵਿਵੇਕਾ॥ ੬੩॥

ਭਾਗਵਤ ਦੀ ਸੁਰਜੇ ਸਰਬਗਾ ਵਿਕਾਰੀ
ਜੀਵਰੂਪਾ ਮਲਪਗਾ। ਖਟ ਦੀ ਸੁਰਜ ਦੀ ਸ
ਮੈਂ ਜਾਨਾ। ਖਟ ਵਿਕਾਰ ਪੁਤ ਜੀਵ ਪਛਾਨਾ।
੬੪। ਦੇਹਾ ਵਿਕਪਰ ਛਿਨ ਹੀ ਕਾਰਾ। ਕਾਮੇ
ਜੀਵ ਮਾਗ ਨਿਰਧਾਰਾ। ਮ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਇਸ ਬਿਤਪੁ
ਨ ਪ੍ਰਲੋ ਵਿਚਾਰਾ। ਤਿਹ ਕਰਤਾ ਦੀ ਸੁਰਜਿਰਧ
ਰਾ। ੬੫। ਕ੍ਰਿਸ਼ੇ ਦੀ ਸੁਰਜੀਵਾ ਇਕ ਜਾਨਾ। ਜੁ
ਗਤਿ ਸਹਤਾ ਮਬ ਕਰੇ ਬਧਾਨਾ। ਭੁਗਵਨ ਤੁ
ਮ ਕਰ ਲਾਕੇ ਸਾਗਰਾ। ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਿਤ ਮੁਕਤ

ਉਜਾਗਰਾ। ੬੬। ਗੁਰੇਵਾਚਾ ਸੋਸੁਨੇਸਿਖਸਿ ੫੪
ਰਧਾਰਕਰੋਉਤਰਤੋਹਪ੍ਰਗਟਕਰਿ। ਅਮ੍ਰਿਤ
ਬਚਨਸੁਪਾਰਬੁਧਿਪਾਤ੍ਰਸੇਪਾਨਕਰਿ। ੬
੭। ਭੋ। ਸੁਨੇਤਾਤਉਤਰਾਮਬਯਾਕੋ। ਜੁਗ
ਤਸਹਤਾਮਨਕੁਵਕਾਰਿਤਾਕੋ। ਈਸਜੀਵੁਇ
ਕਾਮਾਤਮਜਾਨਾ। ਕੁੰਦਉਪਾਧਤਜੇਮਨਮਾ
ਨਾ। ੬੮। ਸੈਯਾਜੀਵੇਸਸਰੂਪਮਕੁੰਦਸ
ਰਾਪਨਤਾਸਮੈਨਾਹਨਾਮੰਤਾਰੀਧਾਰੇ। ਓਪ ੦
ਧੋਕੇਤਿਅਮਾਗਮਦਰੂਪਮੈਜਾਗਸੰਦੇਕਹੀਬ੍ਰ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ॥ ਅਲਪਗੁਣ ਸਰਬ
ਗੁਣੇ ਕਰੇ ਦਰਿ ਮੈ ਸੁ ਉਪਾਧੀ ਰੂਪ ਸਦਾ ਨਿ
ਰਧਾਰੇ ॥ ਗੁਮਾਇਆ ਲਭਿ ਪਾਧਿ ਸਾਰ ਸੁ
ਰੂਪ ਸੰਕਾਹੁ ਹੀਏ ਉਜੀਆਰੇ ॥ ੬੯ ॥ ਸੋ ॥
ਜੀਏ ਸੁ ਰੰਪਾਹਿ ਚਾਨਏ ਕਰੂਪ ਪੁਰਲਾਸ ਦਾ
ਮਾਰੇ ਦੁ ਉਪਾਧਿ ਤੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਬ ਸਦਾ ਅਰੇ
ਦਰੇ ॥ ੭੦ ॥ ਚੋ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਜੇ ਭੁਏ ਉਚਾ
ਰੇ ਸਾਧਿਨਾ ਉਪਾਧਿ ਨੀਰਧਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸਾ
ਤਨੀਆਇਆ ਜੇਏ ॥ ਈਸ ਉਪਾਧਿ ਕਰੇ

ਉਪਾਧਿਐ ਜਾਨਵਾਸਤਵਸਦਾਮਾਭਿਏ ॥ ੧੦
੧ ॥ ਐਸੁਨੇ ਸਿੱਖ ਜੇ ਕੇਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਬਿਨਾ ਉਪਾ
ਧਨ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਸੁਧ ਸਾਂਤ ਕੀ ਮਾਇਆ ਜੇ
ਹੈ ॥ ਈਸੁ ਉਪਾਧਿ ਕੇਰ ਕਪਨ ਸੇਧੇ ॥ ੧੧ ॥ ਖਟਈ
ਸੁਰਜ ਮਾਇ ਕਪ ਹਿਚਾਨ ॥ ਸਰਬ ਗਯਾਇ
ਪੁਨ ਮਾਇ ਕਮਾਨ ॥ ਸੁਮਟਿ ਇਸ ਬਿਤੁ ਪੁਨ ਜ
ਗ ਸੇਧਾਰਾ ॥ ਸੇ ਮਾਇ ਕਨਿ ਸਚੇ ਕਰਿ ਧਾਰਾ ॥ ੧
੨ ॥ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜੇ ਉਪਾਧਿ ਪੁਨ ਈਸਾ ॥ ਸੁਧ
ਚੇਤੀ ਨ ਲਏ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਕੇਵਲ ਲਏ ਕਮਖ

ਕੁਵਿਚਾਰਾ। ਨਿਰਮਾਇਕੋ ਸੇਮੁ ਨਿਰਧਾਰਾ।
੭੩। ਤੈਸੇ ਜੀਵਉ ਪਾਪ ਸੁਨਾਉ। ਰਜਤਮ
ਵਤੀਆ ਵਿਦਿਆਗਾਉ। ਆਵਿਕ ਪੰਚ
ਕੋ ਸਸੀਬੀਧਾ। ਖਟਾਵਿਕਾਰਾਮਾ ਵਿਦਕਟਿਧ
੭੪। ਤੁੰਤੈਆ ਵਿਦਿਆਮਾ ਵਿਪਨਤੁਜੈ।
ਸਾਖੀ ਸਰਬਚੇਤਨ ਸੇਕੁਜੈ। ਸਰਬਵਿਕਾ
ਰਗਤਪੁਨਜਾਨਾ। ਨਿਰਮਾਇਕ ਕੇਵਲਾਚਿ
ਤੁਠਾਨਾ। ੭੫। ਦੋਆਇਆਮਾ ਵਿਦਿਆ
ਉਪਾਧੇਤੁਆਗੁਰੁ ਕਾਰਿਵੀਚਾਰਾ। ਅਖੰ

ਤੁਅਮਰਅਮਦੈਤਅਮਜਦੈਕਰੂਪਨਿਰਧਾਰ
 ॥੧੬॥ ਤੈ॥ ਉਪਾਧਤਯਾਗਲਖਸੁਨਯੋਤੇ
 ਬ੍ਰਹਮਦੈਕਨਿਰਉਪਾਧਸੁਤਾਤੇ॥ ਲਖਲਾਬਿ
 ਤੁਯਾਹੀਕਉਕਹੀਅਮੈ॥ ਸੋਅੰਦੈਵਰਤੁਵਤ
 ਲਹੀਅਮੈ॥੧੭॥ ਸਿਖੇਵਾਚ॥ ਲਖਲਾਬਿਤ
 ਨਮਕਿਆਕਹੋ॥ ਕਿਹਵਿਧਉਪਾਧਤਿਯਾ
 ਗਪੁਨਲਹੋ॥ ਸੋਅੰਦੈਵਰਤੁਕਿਆਜਾਂਤੇ॥
 ਕੋਹੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਨਿਰਲੇਤਾਂਤੇ॥੧੮॥ ਗੁਰੇਵਾ
 ਚਾਅਬਸੁਨਤਾਗਲਖਲਾਰੂਪਾ॥ ਨਿਜਅ

੫੬

੦

ਤਮਜਿਹਜਾਨਾਮਨੁਪਾਲਪਲਾਬਿੰਤਤ੍ਰਿਵਿ
ਧਰੁਪਸੁਨਾ। ਜਹਤੁਹਏਕਅਜਹਤੁਦੁਤੀਪੁਨ
੭੬੦। ਜਹਤੁ। ਜਹਤੁਤ੍ਰਿਤੀਪਹਿਚੰਨਾ। ਜਿਹ
ਕਰਿਜੀਵਈਸਲਪਜਾਨਾ। ਜਹਤੁਲਪਲ
ਪ੍ਰਥਮਸੁਨਜਾਂਤੇ। ਤਾਂਕੋਅਰਥਕੋਹੈਅਬ
ਤਾਂਤੇ। ਠੀਗਾਮਾਹਿਗ੍ਰਾਮਪੁਨਜਾਨਾ। ਆਹਿ
ਅਸੀਕੁਵਨਿਸਚੈਸੰਨਾ। ਠੀਗਾਨਾਮਪ੍ਰਵਾਹੁ
ਸੁਜਾਂਤੇ। ਗ੍ਰਾਮਅਧਾਰਅਸੀਕੁਵਤਾਂਤੇ। ੮੦
। ਜਹਤੁਲਪਲਾਕਰਿਸੁਨਜਾਂਤੇ। ਪ੍ਰਵਾਹਿ

ਤੁਯਾਗਤੀਰਲਖਤੁੰਤੇ ਤੇਸੇਹੀਤਤ੍ਰਿਪਦਮੈ ੫੭
ਆਹਿ। ਜਾਹਤੁਲਖਲਾਸੀਭਵਨਾਹਿ। ੮੧।
ਜਾਤੇਤਤ੍ਰਿਲਖਸੁਦੇਕ। ਜਾਹਤੁਲਖਲਾਰ
ਹਤੁਬਿਬੇਕ। ਅਬਸੁਨਾਮਜਾਹਤੁਲਖਲਾ
ਜੇਈ। ਤੁਕੋਅਰਥਕਰੇਪੁਨਸੇਈ। ੮੨। ਮੰ
ਚਾਰਨਕਰੇਸੁਨਜਾਨਾ। ਆਹਿਸਮੀਭਵਨਿ
ਸਚੈਮਾਨਾ। ਮੰਚੁਆਪਿਰਦਨਨਹੀਕਰੇ।
ਤੁੰਤੇਅਜਾਹਤੁਲਖਲਾਧਰੈ। ੮੩। ਮੰਚੁਸ
ਬਾਪੁਚਖਾਪੁਨਮਾਨਾ। ਰੁਦਨਕਰੇਨਿਸਚੈਸੁਨਜ

ਨਾ ਤੈ ਸੇਤ ਤ੍ਰਿਪਦ ਪੁਨ ਮਾਂਗਿ ॥ ਅਜ ਹਰੁ ਲ
ਪੁਲਾਸੀ ਭਵ ਨਾਂਗਿ ॥ ੮੩ ॥ ਜਾ ਤੇ ਵਾਚੁ ਰੁਪ
ਹੈ ਜੇਈ ॥ ਤਿਯਾ ਗਿਯੋ ਗਨਿ ਸਦੈ ਕਰਿ ਸੇਈ
ਤਾਂ ਤੇ ਜਹਤਾ ਜਹਤੁ ਲੁਪ ਲਾਜੇ ॥ ਤੁਕੋ ਅਰ
ਥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਸੇਈ ॥ ੮੪ ॥ ਸੋ ਅੰਦੇ ਵਰਤ
ਜਉ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਅਬਾ ਅਰਥ ਕਰਿ ਸਨ ਜਾਪਾ ॥
ਸੋ ਸਬਦ ਅਯੀ ਸਬਦ ਸੁਜਾਤੈ ॥ ਵਿਰੋਧ
ਅਰਥ ਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਤਾਂਤੈ ॥ ਸੋ ਸਬਦ ਪਰੇਖ
ਅਰਥ ਕਰਿ ਹੈ ॥ ਅਯੀ ਸਬਦ ਅਧਰੇਖ

ਅਰਥ ਸੇ ਲਯੋ। ਪਰੋਖ ਅਪਰੋਖ ਤਿਯਾਗ
ਸੁਨ ਜਾਂਤਾ। ਵਿਦੁਰ ਤੀਪਿੰਡੁ ਲਖ ਸੁਤਾਂਤਾ। ੮੬
ਜਾਨਹਤਾ ਜਹਤ ਲਖ ਲਾਜਾਂਨਾ। ਤੁਝੈ ਪਰਮੈ
ਸਿਸਰੈ ਮਾਨਾ। ਤੁਤ ਪਰ ਪਰੋਖ ਵਿਸਿਸ਼ਟ ਬਖਾ
ਨਾ। ਤੁਝੈ ਪਰ ਅਪਰੋਖ ਵਿਸਿਸ਼ਟ ਪਦੁਨਾ। ੮੭
ਪਰੋਖ ਅਪਰੋਖ ਤਿਯਾਗ ਸੁਮਰ ਬਾ। ਲਖ
ਬ੍ਰਹਮਚੈ ਤਨ ਸਮਰ ਬਾ। ਸੁਧ ਅਖੰਡੁ ਅਚ
ਲ ਪੁਨ ਜੇਇ। ਅਵੈ ਤੁਰੁ ਪਲਖੇ ਪੁਨ ਸੇਇ।
੮੮। ਸਰਬਗ ਅਲਪ ਗੰਗਾ ਵਿਪੁਨ ਜੇ

ਤੇ॥ ਮਾਇਕਧਰਮਤਯਾਗਪੁਨਤਿਤੇ॥ ਅਖੰ
ਤੁਏਕਰਸਚੇਤਨਜਾਨਾ॥ ਤੁਹੀਐਨਿਸਚੈਕ
ਰਿਮਾਨ॥ ੮੯॥ ਪ੍ਰਤਕਬੋਧਮਾਤਮਾਜੇਈ
ਅਵੈਤਾਨਿਦਪਾਲੂਨੇਸੇਈ॥ ਅਵੈਤਾਨਿਦ
ਬੋਧਜੇਹਈਮੈ॥ ਪ੍ਰਤਯਕਕੁਰਸਬਤਾਸਕੇ
ਕਹੀਮੈ॥ ੯੦॥ ਆਵਿਧਿਅਖੰਤੁਏਕਰਸ
ਗਯਾਨਾ॥ ਪੁਰਨਬੋਧਪ੍ਰਗਟਪਰਿਚਾਨਾ॥ ਸੁ
ਧਾਰਿਰਿਜਨਮਾਤਮਆਤੇ॥ ਨਿਜਸਰੂਪਲ
ਖਚੇਤਨਤਾਂਤੇ॥ ੯੧॥ ਕੁਗਲਪਲਾਮਰਬ

ਸੁਜਾਂਤੇ॥ ਕਹਿ ਓਪ੍ਰਗਾਦਿ ਕਰਿਗਿ ਸਚੈ ਤਾਂਤੇ॥
ਯਾਦਿਯੋ ਨਿਜ ਸਰੂਪਾਦਿ ਹਿ ਯਾਨਾ॥ ਜਾ ਕੋ ਕੁਝਾਇ
ਓਪ੍ਰਗਾਦਿ ਪਾਚਿ ਚਾਨਾ॥ ੮੨॥ ਸੇ ਪੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ
ਸੁਨ ਜਾਂਤੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਤੇਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਤਾਂਤੇ॥ ਕ
ਹਿ ਓਦੈਰ ਯਾਹ ਨਿਸਚੈ ਧਾਰਾ॥ ਨਿਤੁ ਮੁਕਤ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੮੩॥ ਨਿਜਾ ਨਿਰਮੈ ਸਦਾ ਬਿ
ਰਾਜੈ॥ ਸਰਬ ਸੇਕ ਨਾਸ ਸੁਖ ਰਾਜੈ॥ ਸਿਸਾਰ
ਤਾਪ ਤੀਨ ਸੁਨ ਜਾਂਤੇ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਨ
ਪੁਨ ਤਾਂਤੇ॥ ੮੪॥ ਸੇ ਯਾਗਾ ਨਿਹੈ ਕਾ ਅਧੰਤੁ

੫੮

ਅਵੇਤੁ ਚਿਦਨਿਰ ਸੁਧ ਸੁਭਾਵ ਲਖ ਓਓ
ਜੀਆਗਾ। ਤਿਹ ਜਾਨ ਸੁਭਾਵ ਸੁਭਾਵ ਸੁਭਾਵ
ਨਹੀ ਭੇਦ ਕੁਛਿ ਕੁਛ ਸੁਭਾਵ ਨ ਆਗਾ ਪਾਪਤ
ਪਾਪ ਸੁਭਾਵ ਤਕਾਮ ਨਹੀ ਕੁਛ ਸੇਖਾਵਿ ਸੇ
ਖ ਸੁਭਾਵ। ਗਮਰਿ ਆਲ ਸਦਾ ਨਿਰਤਾ ਸ
ਸੁਭਾਵ ਅਭਾਵਿ ਅਭਿਵੇਦ ਚਿਦਾਗਾ। ੯੫॥
ਸੋ। ਜਾ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਅਭੇਦ ਰੂਪ ਨਿਸ
ਚੇ ਭਯੋ। ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਤਿਹ ਮਾਨ ਕਾਰਿ ਓਵੇਦ
ਅਭਿਪ੍ਰਗਟ ਕਾਰਿ। ੯੬॥ ਚੈ। ਅਖੰਡ ਰੂਪ

ਆਪਾਨਿਹਜਾਨਿਉ। ਭੇਦਭਾਵਨਹੀਤੁਮੈ
 ਮਾਨਿਓ। ਮੁਕਤਿਸੁਭਾਵਸਦਾਤਿਹਮਾਨ। ਸਿ
 ਸਾਰਤੀਨਤਾਪਤਿਹਜਾਨ। ੬੭। ਅਬਨਾਸੀ
 ਤਿਹਜਾਨਸਰੂਪਾ। ਅਨੇਦਅਨੇਤਮਗਾਧ
 ਅਨੂਪਾ। ਅਛੇਦਅਦਹਯਜਾਨਮਕਥੇ
 ਦਾ। ਅਸੇਖਸਦਾਨੇਦਜਾਨਮਭੇਦਾ। ੬੮।
 ਸੁਨੇਸਿਖਅਸੇਹੀਜਾਨੇ। ਅਖੰਡਰੂਪਾਆਪਾ
 ਪਹਿਚਾਨੇ। ਅਭੈਸਾਖੀਸੁਪਦਿਚਾਗ। ਅ
 ਚਲਾਮਰਮਜਾਮਦੈਅਧਾਰ। ੬੯।

੬੦

ਕਛੁ ਯਾਮੈ ਸੀਸਾਨ ਜੀਧਾਰੇ। ਸ੍ਰੁਤਿ ਅਨਭਵ ਕ
 ਰਿਸਿ ਸਚੈ ਕੋਰੇ। ਨਿਤ ਮੁਕਤਿ ਤੂੰ ਸਦਾ ਅਸਿੰਗ
 ਨਿਰਭੈ ਰੂਪ ਅਕਾਲ ਅਰੁੰਗਾ। ੧੦੦। ਜੀਵ
 ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਕਤਾਗਿ ਆਨ। ਕਹਿ ਓਪ੍ਰਗਾਟਿ ਕਰਿ
 ਨਿਸਚੈ ਆਨ। ਅਬ ਯਾਤੇ ਬਹੁਤਾ ਕਿਆ ਕੋਰੇ।
 ਨਹੀ ਸੇਖਵ ਸੇਖ ਸੇਲੋਰੇ। ੧੦੧। ਏ। ਸਾਮ
 ਵੇਦ ਸਾਖਾ ਵਿਖੈ ਮਗਾਂਵਾ ਕਪਨ ਜੋਇ। ਜਿਉ
 ਕਾਤਿ ਓਨਿ ਰਲੈ ਕੀ ਓਪ੍ਰਗਾਟਿ ਵੇਦ ਕਰਿ ਸੋਇ।
 ੧੦੨। ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਸੁਧਾਰ ਸਾਗਿ ਬੋਸੀ

੬

ਮਤਿਪਰਮਹਿਸੁਪਰਬ੍ਰਾਹਮਕਾਚਾਰਜਗਮਾਦਿ
ਆਲਸਿਖਸਰਾਨਿਦਵਿਦੁਖਾਦਿਰਚਤੇਜੀਵ
ਬ੍ਰਹਮਦੇਕਤ੍ਵਰਨਨੀਨਾਮਪੰਚਮੋਪੁਲਾਸਸ
ਮਾਪਤੀ॥੫॥ ॥ਸਿਖੋਵਾਚਾ॥੨੦॥ਕੁਗਵ
ਨਤੇਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਿਜਾਨਿਓਆਤਮਸਾਰ॥
ਅਵੈਦੁਅਖੰਡੁਅਗੰਮਅਜਰੇਦਰਹਤਨਿ
ਚਧਾਰ॥੧॥੨੦॥ਕੁਗਵਨਤੇਹਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾ
ਤੁ॥ਨਿਜਸਦੁਪਜਾਨਿਉਪ੍ਰੀਤਤਾਤੇ॥ਅਕ੍ਰੋਧੇਕ
ਅਖੰਡੁਵਿਚਾਰਾਸੁਪਬ੍ਰਾਹਮਾਤਮਤੁਤਸਾਰ

॥२॥ बुगवन्विनै सुनेमाधिपते। मीमा
नासकरोपुनरुताते। मीमादेकबुदि विमानां
ही। तिहकरिमानिनि सचलमोहिनाही। ३
॥ घृणमगिआनजघानि सचलबुजे। घृण
मरुपतुघमापाहुजे। मखंडुमचल
मंजामकूयाग। घृणमरुपकरि विपुगार
दिचारा। ४॥ मुकतबुजे गिआनीजबजंत
॥ कैमेपुनाविदुगारुमेमान। दिहनासकैमे
नहीबुजे। अहिमीमाननमैमातिहुजे॥

੫॥ ਦੇ ਕੋਹੇ ਸੁ ਉਤਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤੁਮਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ੬੨ ॥
ਸਿਧਾਨਾ ਸਿਸਾ ਸਰਾ ਅਤਿ ਨਾਸ ਕਰਤ ਮਨਾ ਸੇਜਿ
ਉਭਾਂਨਾ ॥ ੬॥ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਤੈ ਸੁਨੇ ਸਿਖ
ਉਤਰਾ ਮਬ ਆਕੋ ॥ ਜਿਹ ਵਿਧ ਪ੍ਰਸ ਕੀਓ
ਪੁਨਤਾ ਕੋ ॥ ਜਬ ਹੀ ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਪੁਨ ਮਾਨਾ ॥
ਮਕਤਿ ਕੁਯੋ ਗਿਆਨੀ ਤਬ ਜਾਨੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮ
ਕਤਨਾ ਮਤਿ ਹਧਾਰਾ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਸੇਖ ਕਰਿ ਤਿਹ
ਬਿਵਹਾਰਾ ਤੋ ਤੇ ਦੇਹ ਨਾਸਨ ਹੀ ਮਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਰ
ਬਧ ਕਰਮ ਕੋ ਅਹਿਲੁ ਲਜਾਨਾ ॥ ੮॥ ਸਿਖੇ ॥

ਚਾਕੁਗਵਨਾਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਮਨਕਰੀਮੋ। ਕਾ
ਰਲਨਾਸਕਾਰਜਾਕ੍ਰਿਉਲਹੀਮੋ। ਅਮ੍ਰਿ
ਦਯਾਨਾਸਕੁਈਪੁਨਜਾਂਤੇ। ਪ੍ਰਾਰਥਾਧਸੇਖ
ਨਹੀਦੇਹਸੁਤਾਂਤੇ। ੯੫। ਪਰਾਵਰਦਰਸੀਰੇ
ਮਨਜੇਈ। ਚਿਦਨਨ੍ਨਗ੍ਰੰਥਬੁਦਤਿਹੋਈ।
ਸੀਸੇਸਕਲਛੇਦਮਨਜਾਂਨਾ। ਸਰਬਕਰ
ਮਨਾਸਤਿਉਮਾਂਨਾ। ੧੦। ਅਮੋਸੇਸੁਤਕਾਰਿ
ਪ੍ਰਗਦਵਿਚਾਰਾ। ਮਹਾਨਾਮਾਤੁਮਗਯਾ।
ਨਭਿਦਾਰਾ। ਅਹਿਦਿਰੇਧਾਮਤਿਸੇਸੁਨਜਾ

ਨਾਮ ਪੂਰਬ ਪਸੇਖ ਦੇਹ ਪੁਨਸਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁ
ਰੇਵਾਚਾ ॥ ਅਬਸੁਨਿਉਤਰ ਕੋਹੇ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਸੁ
ਤਪੁ ਕਿਤ ਅਨੁਭਵ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਪ
ਦੇਹ ਸੇਖ ਜੇਹਈ ਮੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਤਾ
ਕਰਿ ਕਹੀ ਮੈ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰੁਨਾ ਸਕਾਰਜ
ਸੁਨ ਜਾਂਤੋ ॥ ਸੇਖ ਰਹਤੁ ਪੁਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੁਤੰ
ਤੋ ॥ ਰਜੁ ਮਾਹਿ ਸਰਪ ਭਰਮ ਜਬ ਕੁਯੋ ॥ ਰ
ਜੁ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਨਾਸ ਸੁਭੁਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪ
ਮਾਨਤਾ ਸੇਖ ਸੁਜਾਂਤੋ ॥ ਸਨਾਇ ਸਾਂਤੁ ਪੁਨੋ

੬੩

ਤਸੁਤਾਂਤੇ॥ ਤਬਲਗਪ੍ਰਾਰਥਯਕਰਮਸੁਜਾ
ਨਾ॥ ਜਬਲਗਵਿਦੇਹਮੁਕਤਨਹੀਮਾਂਨਾ॥
੧੪॥ ਅਮੈਸੇਜਗਤਿਸਹਤਸੁਤਿਗਾਯੋ॥ ਜਿ
ਉਕਾਤਿਉਤੈਹਪ੍ਰਗਟਸੁਨਾਯੋ॥ ਅਮੀਨਥਾ
ਜੇਇਜੁਅੈਸੇਜਾਨਾ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਅਸੀਭ
ਵੁਮਾਨਾ॥ ੧੫॥ ਸੁਤਿਜੇਕਰਮਨਾਸੰਪ੍ਰਤਪ
ਦਾ॥ ਤਕੋਪ੍ਰਗਟਸੁਨੈਸੇਵਾਦਾ॥ ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰ
ਕਰਮਸਨਯਾਂਤੇ॥ ਸੀਚਤਅਗਾਮਪ੍ਰਾਰਥ
ਪਸੁਤਾਂਤੇ॥ ੧੬॥ ਜਬਹੀਗਯਾਨਉਦੇਪੁਨ

ਜਾਨਾ ਸਿੰਘ ਤਾਮਰਾ ਮਨਾਸ ਤਬਿ ਮਾਨਾ ਪ੍ਰਾ
ਰਬ ਧਰਮੇ ਖੋਕੋ ਨਾਸ ਨਹੋਈ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਭੋਗ
ਦੇ ਤਪਨ ਸੇਈ। ੧੭। ਆਮੈ ਕਛੁ ਸੀਸਾ ਨਹੀ
ਕੋਰੇ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਦਿਵਹਾਰ ਸੁਧੋਰੇ। ਦਿ
ਰੋਧ ਰਹਾਤ ਆਹਿ ਅਨੁਕੂਲ ਜਾਨੇ। ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨ ਮਾਨੇ। ੧੮। ਸਿਖੋ ਵਾਚ
ਸੋ। ਅਮਰਾ ਆਨ ਕਾਰਜ ਸਮਤੀ ਨ ਕਰਮ ਸੁਸੀ
ਚਿਤ ਅਗਦਿ ਸਭਾ। ਮਾਰ ਬਧ ਸੇਖ ਪੁਨਚੀ
ਨ ਆਹਿ ਕੋਸੇ ਕਾਰੀ ਸੀਭੁ ਵੇ। ੧੯। ਗੁਰੇ ਵਾਚ

੬੪

॥ २० ॥ ॥ आरघ्यमेधमैनारिद्विरेया ॥ गुरु
मनरुद्वानिमचेकरिमैया ॥ छुटकेघाल
देगाजिउजाना ॥ दिगनामधितनासना
ना ॥ २० ॥ ॥ मनमैगजानघुणमनघजेही ॥
कलेसपीचकेनामसमैही ॥ आरघ्यमे
धधितुबुगनजाते ॥ नासजेतेपूगदसु
ताते ॥ २१ ॥ ॥ सिधेदाचा ॥ बुरगदपचर
लेसकेअरघकजेनिरयागागिजान
उदेतेनामजिहमेअघकजेउचारा ॥

੨੨॥ ਗੁਰੇਵਾਚਾ ਸੇਵਾ ॥ ਅਮਾਵਿਚਾਜੁ
 ਅਮਾਵਿਕਲੇਸ ਬੋਰੇ ਸੇਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇਰੁ
 ਪਧਰੈ ਹੈ ॥ ਦੇਹਾਰਿ ਅਨਾਤਮ ਅਮਾਤਮ ਬੁ
 ਧਿ ਅਨਿਤੁ ਵਿਖੈ ਨਿਤੁ ਬਾਧਿ ਕਰੈ ਹੈ ॥ ੨੩॥
 ਸੇ ॥ ਅਮਾਵਿਦਾਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਲੇਸ ਪ੍ਰਥ
 ਮ ਕੇਰੁ ਪਧੈ ॥ ਕਹੁ ਭਿਅਰਥ ਨਿਰਧਾਰ ਗਯਾ
 ਨ ਭਿਦੈ ਬਿਨੁ ਨਾਸ ਨਹਿ ॥ ੨੪॥ ਦੁਤੀ ਕਲੇਸ
 ਕਰਮ ਸਮਝਾਉ ॥ ਸੀਚਿਤੁ ਅਗਾਮ ਅਮਾਰ
 ਬਧ ਤੈਗਾਉ ॥ ਅਨੇ ਕਜਨ ਮਮੈ ਜੇ ਬਹੁਦਾਰ

੨੫
 ਮਲੀਨ ਵਿਖੈ ਸੁਚਬਿਧਿ ਪਰਪ੍ਰਾਨ ਦੁਖੁ ਵਿਖੈ
 ਸੁਖ ਬੁਧਾਸਨੁ ਹੈ ॥ ਅਨੁਤੁਪੀ ਸੁਕਲੇਸੁ ਕੇ ਸਿੰਧ
 ਬਨੁ ਸੁਨੀਆ ਨ ਕੇ ਪਤਿ ਸੇ ਪਾਰ ਪਰੈ ॥

ਕੀਏ ਕਰਮ ਸੇ ਉਸੇ ਚਿਤੁ ਪਾਗ ॥ ੨੫ ॥ ਜਗੇ
ਫਲੁ ਜਨਮਾਂ ਤੁਹਈ ਮੈ ॥ ਮਗਾਮ ਨਾਮ
ਤਾ ਸੋ ਕੇ ਕਹੀ ਮੈ ॥ ਜਿਹ ਕਰਿ ਅਹਿ ਸਰੀਰ
ਅਬ ਕੁਯੋ ॥ ਮਰ ਬਧ ਕਰਮ ਨਾਮ ਤਿਹ ਦੁ
ਖੋ ॥ ੨੬ ॥ ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਤੇ ਨਾਮ ਸੁਨ ਜਾਂਤੇ
॥ ਸਿਚਿਤ ਮਗਾਮ ਨਾਮ ਪੁਨ ਤਾਂਤੇ ॥ ਮਾ
ਰ ਬਧ ਕਰਮ ਜੇ ਨਾਮ ਬਖਾਨ ਸੇ ਭੋਗ ਨ ਕ
ਰਿ ਨਿਸ ਚੇਹਾਨਿ ॥ ੨੭ ॥ ਅਬ ਸੁਨ ਤਿਤੀ ਕ
ਲੇ ਸੁਨਾਉ ॥ ਅਸਮ ਤਾਨਾਮ ਤਾ ਸੋ ਕੇ ਗਾ

ਉ। ਜੋ ਪੁਨਾਮਾਤਿ ਸੁਖਮ ਅਰਿ ਕਾਰਾ। ਮਾ ੬੬
ਸਮਤਾਨਾਮਤਾਚਿ ਨਿਰਧਾਰਾ। ੨੮। ਚਤੁਰ
ਬਕਲੇ ਸਕਾਮ ਪੁਨਜਾਨਾ। ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਗ
ਨਾਮਤਿ ਹਮਾਨਾ। ਅਰੁ ਨਿਵੇਸਪੀਚਮਤਿ ਉ
ਕਰੈ। ਅਨਰੁਦਮਰਦੁ। ਦਿਕਥੈ ਲਹੈ। ਗਾ ੦
ਨਉਦੈ ਤੇ ਨਿਸਚੈ ਜਾਨਾ। ਕਲੇ ਸਪੀਚਕੋ ਨਾ
ਸਪਛਾਨਾ। ਰਾਗਦੈ ਪਤੇਰਹਤੁ ਦਿਚਾਰਾ। ਜੀ
ਵਨਮੁਕਿਤਿ ਦੇਹ ਬਿਦੁਹਾਰਾ। ੩੦। ਸੈਯਾ।
ਜਬਾਮਾਤਮਗਾਨਾਮਚਲਕੁਯੋਤਬ

ਸੁਖਨਿਰੰਤਰਤਾਸਵੀਚਾਰੇ। ਤਿਸਨਾਜੇਉ
ਦਾਹਕਮਾਗਬਡੀਅਤਿਸਾਂਤਰਈਨਹੀ
ਤਾਸਕੋਧਾਰੇ। ਕਾਮਾਦਿਕਜੇਅਤਿਸਤੁਬ
ਰੇਸੁਗਯਾਨਕ੍ਰਿਪਾਲਸੇਮੁਲਓਖਾਰੇ।
ਅਮਾਤਮਗਯਾਨੀਸੁਗਮਾਦਿਆਲਮ
ਖੰਡਸਦਾਨਿਦੇਇਕਸਾਰੇ। ੩੧। ਏ। ਜੀ
ਵਨਮੁਕਤਾਅਖੰਡਸੁਖਧਾਯੇਅਮਾਤਮਸਾ
ਰਾਨਿਜਸਦੁਪਕੇਗਯਾਨਤੁਸੀਸਾਰਾਮਗੁ
ਵਿਵਚਾਰਾ। ੩੨। ਰਾਗਵੈਖਕਲਨਮਿ

ਟੀਅਰੁਪਾਯੋਸੁਖਧਾਮਾ॥ਸਦਾਮੁਕਤਨਿਸ
 ਨੇਹਸਰੁਭਯੋਸੁਗਾਤਮਰਾਮਾ॥੩੩॥ਜੀ
 ਵਨਮੁਕਤਮਾਹਿਮਾਸੁਨਜੋਤੋ॥ਕੋਰੇਪ੍ਰਗਟ
 ਕਾਰਿਨਿਸਚੇਤਾਂਤੋ॥ਅਮਵੈਦੇਕਅਖੰਡਵਿ
 ਚਾਰਾ॥ਨਿਜਸ੍ਵਰੂਪਾਭਾਤਮਨਿਰਧਾਰਾ॥੩
 ੪॥ਸੁਧਬਾਧੀਨਿਤਮੁਕਤਸ੍ਵਰੂਪਾਵਾ॥ਜੰਮੇ
 ਜਗਾਮਾਤਿਅੰਤਾਰੂਪਾ॥ਨਿਸਚਲਨਿਜ
 ਨਿਦਪੁਨਿਜੰਨਾ॥ਨਿਤਨਰੀਹਸ੍ਵਪਾਰਸਧਾ
 ਨਾ॥੩੫॥ਸਰਬਰੂਪਾਭਾਤਮਮੈਜੰਨੇ॥ਅ

੬੭

ਨਮਸਰਬਰੂਤਮੈਠਾਨੈ। ਸਦ੍ਰੁਪਾਦਿਸਦ੍ਰੁ
ਰਿਸਦਾਅੰਤੁਲਾ। ਚਿਚਲਤਾਨਜੀਤਮੈ
ਤੇਲਾ। ੨੬। ਸਰਬਮਿਤ੍ਰਕਰੇਲਾਕੇਸਾਗਰਾ
ਵੈਖਰਚੁਤਪੁਨਸਦਾਉਯਾਗਰਾ। ਇਦਲਾਰੁਨ
ਹੀਹਰਖਸਜਾਂਤੇ। ਅਨਿਸਟਲਾਰੁਪੁਨਵੈਖ
ਨਤਾਂਤੇ। ਭੁੰਤਿਆਗਕਾਮਨਾਸਦਉਦਾਗ। ਨਿਜ
ਆਤਮਾਇਸਾਥਿਤਨਿਰਧਾਰਾ। ਸੰਧਾਇਖ
ਤੁੰਦਿਸਾਥਿਤਮਨਾਨਾ। ਸਦ੍ਰੁਪਾਦਿਸਦ੍ਰੁ
ਧਨਿਸਚਲਪੁਨਮਾਨ। ੨੭। ਦਰਸਨ

ਨਾਸਪਾਪੁ ਸੀਗਗਾਪੁ ਨਸਪਰਸਤੇ ਲਖਮੀ ੬੮
 ਧਾਰਾ ਸਿਕਾਖਲਤੇ ਮੈਸੇਜਾਨਾ ਨਿਜਸਦੁਰ
 ਪਾਇਸਥਿਤਪਰਿਚਾਨਾ। ੩੯। ਉਸਤਤਤਿ
 ਨਾਸਪਾਪੁ ਨਜਾਂਤੋ। ਖੋਕੁਰਹਤੁ ਨਿਸਚਲਮ
 ਨਤਾਂਤੋ। ਸਮਤਾਸਰਬਕਾਦੁਮੈਜਾਨਾ। ਨਿ
 ਰਦੇਨਤਿਤਮਫ੍ਰੇਪਰਿਚਾਨਾ। ੪੦। ਵਿਦੁ ०
 ਰਰਹਤਪੁਨਜਾਨਮਸੀਗਾ। ਨਿਸਚਲਗਜ ०
 ਨਸਪਾਪਮਰੀਗਾ। ਨਿਰਮਮਨਿਰਹਿਕਾਰ
 ਸੁਜਾਂਤੋ। ਨਿਸਪ੍ਰੇਯੀਨਿਗਦਿਖੈਸੁਤਾਂਤੋ।

੪੧ ਕਰਮ ਕਰਤ ਨਿਹ ਕਰਮੀ ਮਾਨ ਸਰਬ ਅ
ਰਿ ਕਰਹੁ ਪਹ ਚਾਨ ਤੁਰੀ ਮਾਮਤੀ ਤੁਆ
ਪਕੇ ਜਾਂਨੇ ਸਾਖੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਮਾਨੇ ॥੪
੨॥ ਉਦਾਸੀ ਨ ਸਰਬ ਦਾ ਜਾਤੋ ਸਤਿ ਮਿਤ੍ਰ
ਪੁਨ ਸਮਝੈ ਤਾਤੋ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ਵੇਨੇ ਸਮ
ਜਾਂਨੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਨ ਸਮਝੀ ਮਾਨੇ ॥੪੩॥
ਦੇਖੋ ਸੁਲੈ ਗੰਧ ਪੁਨ ਗੰਧੇ ਅਕ੍ਰੋਹੁ ਪਸਦ
ਪੁਨ ਅਧੈ ਗੁਲ ਮੈ ਗੁਲ ਵਰਤੁ ਤੈ ਜਾਂਤੋ ॥
ਹਉ ਅਕ੍ਰੋਹਿ ਸਚੈ ਕਾਰਿ ਤਾਂਤੈ ॥੪੪॥ ਅ

ਹਿਤਿ ਸਚਾ ਮਨ ਮੋ ਪੁਨ ਧਰੈ। ਨਿਰਮਲ ਬੇਧ
 ਰੂਪ ਅਨੁਸਰੈ। ਕੋਮਲ ਵਾਕੁ ਸਰਬ ਕੋ ਕਰੈ।
 ਮਨ ਮੋ ਧੋਕੁ ਬਹੁ ਨ ਹੀ ਲਾਏ। ੪੫॥ ਸੇਵਾ
 ਸ੍ਵਰੂਪ ਕੋ ਰਿਯਾਨ ਕੁਯੋ ਜਿਨ ਕੋ ਤਿਹ ਸੁਧ
 ਸਮਾਧ ਸਦੇ ਵਦਿ ਚਾਰੈ। ਬੇਭੁਤੇ ਰਹਤ ਸਦਾ
 ਨਿਰਰੂਪ ਨ ਹੀ ਪੁਨ ਕਾਮ ਅਰੰਭੁ ਸੁਧਾਰੈ। ਗੁ
 ਨ ਤੀਨ ਭਿਲੇ ਪਤਿ ਜਾਨ ਸਦਾ ਤੁਰੀਆ ਨਿ
 ਜਰੂਪ ਸਦਾ ਦਿਕਸਾਰੈ। ਗਾਮਾਦਿ ਆਲ
 ਨ ਹੀ ਤਹ ਜਲ ਅਕਾਲ ਸ੍ਵਰੂਪ ਸਦਾ ਉਜ

੬੬

ਪਰਾਤ
ਕਾਲ

ਅਧੀਰੋ ॥੪੬॥ ਚੋ ॥ ਜੀਵਨਾਮੁ ਕੁਤਸਰੀਰਸੁ
ਜਾਂਤੋ ॥ ਲੇਕਉ ਧਾਰਹੇਤ ਪੁਨਤਾਂਤੋ ॥ ਨਿਜੇ
ਜਨਚੇ ਸਦਾ ਬੁਝਿ ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਲਕਵਤ ਨਿਸਚੇ
ਕਰਮਾਨਾ ॥੪੭॥ ਭੋਗਹੁ ਮਾਹਿਨੀ ਪੁਨਦੀ
ਨਾ ॥ ਤਿਦਾਰਮਾਤੁ ਮਾਸਦਾ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਵਿਖੈ
ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਬਹੋਈ ॥ ਸਾਂਤਵਾਨ ਨਹੀ
ਵਿਚਲੇ ਸੇਈ ॥੪੮॥ ਪ੍ਰਭਾਵਿਕ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਨ
ਕਰੇ ॥ ਬਨਚਰੀ ਮੁਗਾਨਿ ਤਿਹਹਿ ਤਪਰੇ ॥ ਸਰ
ਰ ਮਾਹਿਨੀ ਅਸਥਾਨਾਨਾ ॥ ਭੋਗਭੋਗ ਮੈਸ
ਉ

ਦਾਸਮਾਨਾ। ੪੯। ਜਲ ਤਰੀਗਾਜਿ ਉਜਗੋਕੇ ੭੦
 ਜਾਨੈ। ਸਰਬਬੁਤਾਇਕਾਮਾਤਮਾਜਾਨੈ। ਅ
 ਨਕੁਵਰੁਪਸਦਾਪੁਨਜਾਤੋ। ਨਾਨਕੁਦਿ
 ਸੁਨਹੀਕੁਬੁਤਾਤੋ। ੫੦। ਜਨਸਬੁਰਬਨ
 ਮੈਪੁਨਰਹੈ। ਗੁਾਵਾਮਗੁਾਵਨਹੀਮਨਲਹੈ।
 ਤਿਹਚੇਸਾਅਦੈਤੁਦਿਚਾਰਾ। ਸਰਬਬੁ
 ਹਮਨਿਰਲੇਕਰਿਧਾਰਾ। ੫੧। ਕਰਤਾਕਰ
 ਮਕਰਲਪਹਿਚਾਨਾ। ਸਿਪੁਦਾਨਾਮਪਾਦ
 ਨਬਖਾਨਾ। ਅਧਕਰਲਖਟਕਾਰਕਹੈਜਾਂ

੭੦

ਤੇ ਸ੍ਰਬਬ੍ਰਹਮ ਜਾਂਨੈ ਪੁਨਤਾਂ ਤੇ ॥ ੫੨ ॥ ਕਰਤੁ ०
 ਕਰਮ ਵਾਨ ਪੁਨ ਕਹੀਐ ॥ ਕਰਤੁ ਦਰੁਪ ਕਰਮ
 ਕੋਲ ਹੀਐ ॥ ਕਰ ਲਨਾ ਮਸਾਧਨ ਪਹਿਚਾ
 ਨਾ ਸੀ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਹ ਅਰਪ ਲੁਮਾਨਾ ॥ ੫੩ ॥
 ਅਪਾਣਾਨ ਸਮਿਰੀ ਜੇਈ ॥ ਅਧਿਕਰ ਲਨਾ
 ਮਾਮੈ ਪੁਨ ਸੇਈ ॥ ਕਰਤਾ ਮਾਇਕਾਰ ਕਰੇ
 ਜਿਤੇ ਸ੍ਰਬਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿਚਾਨੈ ਤਿਤੇ ॥ ੫੪ ॥
 ਤੀਨ ਰੂਪ ਸਤਾਯੈ ਜੇਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਪਹਿਚਾਨੈ ਸੇ
 ਈ ॥ ਪਰਮਾਰਥ ਕਾਇ ਵਹਾਰ ਕਾਨਾ ਪ੍ਰਤਿਤੁ १

ਸਕਪੁਨਤੈਸੇਮਾਂਨਾ॥੫੫॥ਜਾਗਤਰੂਪਪਦਾਰ ੭੧
ਥੋਜੇਈ॥ਵਿਦੁਹਾਰਸਮਰਥਜਾਨਪੁਨਸੇਈ॥
ਵਿਦੁਹਾਰਕਸਤਾਨਾਮਤਿਹਜਾਨਾਕਰਿਓਪ੍ਰ
ਗਟਿਕਰਿਨਿਸਚੈਮਾਨਾ॥੫੬॥ਬ੍ਰਹਮਾਖੰ
ਰੂਮਚਲਨਿਰਧਾਰਾਧਰਮਾਰਥਿਕਸਤਾਨ
ਮਵਿਚਾਰਾਸੁਪਨਪਦਾਰਥਮਾਰਿਸੁਜਿ
ਤੇ॥ਪ੍ਰਤਰੂਸਕਸਤੁਜਾਨਸੁਤਿਤੇ॥੫੭॥ਤੀ
ਨਰੂਪਸਤਾਪੁਨਜਾਤੇ॥ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਨਿਰਲੋਕ
ਰਿਤਾਂਤੇ॥ਏਕਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪੀਵਪੁਪਾਰੈ॥ਵੈਤ

॥

ਰਹਤੁ ਪੁਨਸਦਾ ਵਿਚਾਰੈ ॥ ੫੮ ॥ ਆਦਿ
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਕੀ ਦਸਾ ਕਹੀ ਸੁ ਵਿਚਾਰ ॥
ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤ ਅਬ ਕਹਤੈ ਹੋ ਗੰਨ ਕਾਲ
ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੫੯ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਨਿ
ਹਕਾਲ ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤ ਤਬ ਹੀ ਕੁਯੋ ॥ ੬੦ ॥ ਆਰਿ
ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਗੁਲ ਆਮੈ ਕਢੁ ਸੀਸਾ ਨਹੀ ॥
੬੦ ॥ ਭੈ ॥ ਅਨਤ ਮਬੁਧਿ ਨਾ ਸੀਜ ਬਨਾ
ਨਾ ॥ ਆਤਮ ਬੁਧਿ ਦਿਸਾ ਬਿਤਤ ਬਮਾਨ ॥ ਵਿ
ਦੇਹ ਮੁਕਤ ਤਤ ਹੀ ਸਮ ਕੁਯੋ ॥ ਅਗਿਆ

ਨਨਾਸਕਰਿਨਿਸਚੈਲਹਯੋ॥੬੧॥ਤੀਰਥ ੭੨
ਮੰਗਿਤਜੇਪੁਨਪ੍ਰਾਂਲੁ॥ਅਥਵਾਤਜੇਸਦਪਰ
ਗਯਮਾਂਨਾ॥ਮੁਰਛੁਤਹੋਇਤਜੇਪੁਨਜਾਂਤੇ॥
ਅਥਵਾਅਸੰਗਯੋਗਕਰਿਤਾਂਤੇ॥੬੨॥
ਬਿਬਧੋਗਕਰਿਦੁਖੀਸੁਜਾਨਾਰੇਗਾਰਹ
ਤਅਥਵਾਪੁਨਮਾਨ॥ਆਰਬਧੋਗਪ੍ਰਾ
ਲਨਕੋਹੋਈ॥ਗੀਯਾਨੀਮੁਕਤਸਦਾਤਨਸੇ
ਈ॥੬੩॥ਨਿਜਸਦਰੂਪਆਤਮਜਬੁਜਾ
ਨਿਉ॥ਜਗਅਤਿਅੰਤਾਭਾਵਸੁਮਾਨਿਉ॥

ਗਿਆਨਸਮਕਾਲਮੁਕਤਪਰਿਚਾਨਾਪਾ।
ਮੇਸੀਸਾਨਾਹਨਾਮਾਨਾ। ੬੪। ਮੇਏਪਾਮਾ
ਨਾਨਾਬੁਧਿਕੇਨਾਸਭੁਯੋਜਬਾਮਾਤਮਬੁ
ਧਿਹੀਏਠਹਗਾਨੀ। ਜੀਵਨੁਭਾਵਮਨਾਰ
ਹਿਕਾਰਸੁਤਿਆਗਤਬੋਪਨਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ। ਕੁਟਸਬਸੁਭਾਵਦਿਖੈਨਿਤਗਾਨਦੈਤ
ਦਿਹੀਨਚਿਰਾਨੀਦਮਾਨੀ। ਗਮਾਰਿਆਲ
ਸੁਗਿਆਨਕੇਕਾਲਮਥੰਡਸਦਾਨੀਦਮੇਖ
ਦਖਾਨੀ। ੬੫। ਮੁਕਤਗੁਪਗਿਆਨੀਗੁਪ

ਗਿਆਨਉਦੈਨਿਹਕਾਲਾ। ਰਾਗਦੈਖਸੀਸਾ ੭੩
ਰਸਬੁਧੁਰਨਉਪਜੈਕਾਲਾ। ੬੬। ਅਜ
ਬਲਗਦੇਹਨਾਸਨਹੀਰੁਯੋ। ਪ੍ਰਾਰਥਪਕਰਮ
ਕੋਆਰਿਛਲਲਹਯੋ। ਤਬਲਗਜੀਵਨਮੁਕਿ
ਤਸੁਨਾਮਾਮਕੁਲਰੂਪਾਥਿਤਾਅਤਮਰਾਮਾ।
੬੭। ਕਰਤਦੁਸੇਖਨਹੀਜਾਨਸੁਤਾਰਿ। ਸਦਾ
ਅਕਰਤਯੋਨਿਰਬਾਰਿ। ਇਛਾਮਾਇਪ੍ਰਾਰ
ਥਪਸੁਜਾਤੋ। ਅਹਿਕਾਰਗਤਰੋਗਾਤਿਹੈਤੋਤੋ।
੬੮। ਇਛਤਰੂਪਰੋਗਪੁਨਜੇਈ। ਤੋਮੈਸਕਤਨ ॥

ਰਿਪੁਨੋਸੇਈ॥ ਅਨਿਛਾਰੁ ਪਭੋਗਜੁ ਜਾਨਾ॥ ਤੁੰ ਮੈ
ਦੇਖ ਨਹੀ ਪੁਨਠਾਨਾ॥ ੬੯॥ ਪਰੇਛਾ ਪਰਹਿਤੁ ਜਾ
ਨ ਸੁਜਾਂਤੇ॥ ਤੁਮੈ ਰਾਗ ਦੇਖ ਨਹੀ ਤੁੰ ਤੇ॥ ਕੇਵਲ ਨੇ
ਹਮਾਂ ਤੁਬਿਵਹਾਰਾ॥ ਅਚਲ ਰੂਪਾ ਬਿਤਧੀ ਰਹਿ
ਚਾਰਾ॥ ੭੦॥ ਗੁਜਾਨ ਸੁਧਾਰ ਸਪਾਂਨ ਸੁਜਾਨਾ॥
ਅਤਿ ਸੈਵਿ ਪਤਿਕੁ ਯੋਮਨ ਮਾਨਾ॥ ਸੀਸਾਰ ਭੋਗ
ਨਹੀ ਤੁੰ ਹਿਲੁ ਭਾਵੈ॥ ਇੰਦੁ ਜਾਨ ਸਮਰੂਪ ਜ
ਨਾਵੈ॥ ੭੧॥ ਸੈਯਾ॥ ਗੁਜਾਨ ਸੁਧਾਰ ਸਪਾਂਨ ਕੀ
ਯੋਜਿ ਰਨਾ ਹਿਸਤਾ ਸਕੇ ਭੋਗ ਲੁਭਾਵੈ॥ ਮਿਖਿ

ਅੰ. ਦੁਖਰੁਪਾਅਨਿਤਸਦਾਨਹੀਤਾਸਮੈਜਾਨ ੭੪
ਸੁਗਾਗਬਛਾਵੈ। ਖੁਪਾਕਰਿਅਤੁਰਜੇਨਰਜਾ
ਨਹਲਾਹਲਭੇਜਨਕੇਨਹੀਪਾਵੈ। ਭੇਜਨਕੇਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਜੁਇਜਾਨਪੁਰਮਾਦਿਆਲਸੁਕਾਰਿਕੋਅ ੦
ਪਮਰਾਵੈ। ੭੨॥ ਤੈਅਲਪਭੇਗਕਰਿਤ੍ਰਿਪਤ
ਸੁਜਾਨ। ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਹਤਿਅਚਲਥਿਤਮਾਨ।
ਵਿਵੇਕਸਹਾਈਭੇਗਜੁਆਰਿ। ਤ੍ਰਿਪਤਿਕਾਰਤਿਹ
ਕੋਨਿਰਬਾਹਿ। ੭੩॥ ਵਿਵੇਕਰਹਤਭੇਗਪੁਨਜੇਈ।
ਬਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਰਲਪੁਨਸੇਈ। ਵਿਵੇਕਤ੍ਰਿਪਤ

ਕਾਰਲਪਹਚਾਨਾ। ਤਿਉ ਅਵਦੇਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕ੍ਰਿਤ
ਮਾਨਾ। ੧੪। ਬਹੁ ਭੋਗੁ ਕਾਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਜਾਂਤੇ। ਅ
ਗਨ ਅਹੁਤੀ ਵਤ ਸੁਨ ਤਾਂਤੇ। ਵਿਵੇਕੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸ
ਦਾਪਨ ਜਾਂਨਾ। ਅਵਿਵੇਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੁਤ ਮਾਂਨਾ।
੧੫। ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾਨ ਸੀਸਾਰ। ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਹਤਿ
ਮੋਖ ਨਿਰਧਾਰ। ਭੋਗ ਭਾਵਨਾ ਪੁਤ ਨ ਰਜੇਈ।
ਸਦਾ ਬੰਧ ਪਾਹਿ ਰਾਜੇ ਸੇਈ। ੧੬। ਤੁੰਭੇ ਭੋਗ
ਭਾਵਨ ਜੋਯੈ। ਤੁਯਾਂ ਗੋਜੇ ਗਾਨਿ ਸਚੇ ਕਰਿ ਸੇਯੈ।
ਆਤਮ ਤਤ੍ਵ ਵਿਚਾਰ ਸੁਜਾਂਤੇ। ਕਰਤ ਵਜੇਗ

ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਤਾਂਤੇ ॥ ੭੭ ॥ ਅਮਾਤੁ ਮਾਵਿ ਚਾਰ ਗਿਯਾ ੭੫
 ਨਸਾਧਨ ਸੁਨਾ ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਤੇ ਮੋਖ ਜਾਨ ਪੁਨਾ ॥
 ਮੋਖ ਮਾਰਗ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਜਾਂਤੇ ॥ ਅਮਾਤੁ ਮਗਾ ੦
 ਨਕੇ ਵਲਾਇ ਕਰ ਤਾਂਤੇ ॥ ੭੮ ॥ ਅਮਾਤੁ ਮਗਾ ਜਾਨ
 ਉਦੈ ਜਬ ਹੋਇ ॥ ਤਤ ਖਿਲ ਮੁਕਤ ਜਾਂਨ ਪੁਨ ਸੇ
 ਇ ॥ ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਕਾਰਲ ਸੁਵਿਚਾਰਾ ਸੁਵਲ
 ਮਨ ਨਿਧੀ ਮਾਸਨ ਧਾਰਾ ॥ ੭੯ ॥ ਅਮਾਤੁ ਮਧ
 ਪੁਨ ਮੀਤ ਵੇਦ ਸੁਨਾ ॥ ਅਮਦੈ ਤਬ੍ਹਰ ਮਜਨਾ ਵਤ
 ਜੈ ਪੁਨਾ ਵੇਦਾਂਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੁਰਿ ਰਾਸੁ ਜਾਂਤੇ ॥ ਸਰਬ

ਵੇਦਨਿਰਲੈ ਕਾਰਿ ਤੁੰਤੋ ॥ ੮੦ ॥ ਖਟਲਿ
ਗਯੁਤਗੁਰਮੁਖਤੇਜਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰਵਲਕੀਭਿਨਿ
ਸਚੈਕਾਰਿਮਾਨਾ ॥ ਅਵੈਏਕਬ੍ਰਹਮਾਨਿਰਧਾ
ਗਾਸ੍ਰਵਲਰਿ ॥ ਆਨਯਹਿਵੇਦਉਚਾਰਾ ॥
੮੧ ॥ ਸਿਖੈਵਾਚਾ ॥ ਏਕਗੁਰਵਨਖਟਲਿ
ਗਾਮਰਥਾਅਬਕੋਏਕ੍ਰਿਪਾਮਾਨਧਾਰਾ ॥ ੦
ਸਸ੍ਰਵਲਸੁਖਮੁਖਪੁਨਜਾਨੇਆਤਮਸ ॥ ੦
ਗਾ ॥ ੮੨ ॥ ਗੁਰੈਵਾਚਾ ॥ ਏਕਾਸੁਨਿਆਬਿਖ
ਟਲਿਗਾਮਰਥਸੁਨਾਉ ॥ ਤਾਤਪਰਯਾਤਿਹ

ਬ੍ਰਹਮਜਨਾਉ। ਉਪਕ੍ਰਮਉਪਸਿਧਾਰਸੁਜੰ० ੭੬
ਨਾਮਮਰਿਅਸਾਮਪੁਰਬਤਾਪੁਨਮਾਨਾ। ੮
੨॥ ਫਲਪੁਨਾਮਰਬਵਾਰਸੁਨਜਾਂਤੇ। ਉਪ
ਪਤਿਨਾਮਖਟਲਿਗਸੁਤਾਂਤੇ॥ ਅਬਸੁਨਾਮ
ਰਬਤਾਸਕੇਕੋਰੀ। ਸੁਤਿਅਨੁਭਵਨਿਸਚੈਕ
ਰਿਲੋਰੀ। ੯੪॥ ਸ੍ਰਿਸਟਪੁਰਬਾਇਕਸਤਸ੍ਰ
ਰੂਪਾ। ਅਵੈਬ੍ਰਹਮਅਖੰਡੁਅਨੂਪਾ। ਉਪ
ਕ੍ਰਮਸੁਤਿਮੈਮੈਸੇਕੀਨਾ। ਉਪਸਿਧਾਰਅੰਤ
ਮੈਚੀਨਾ। ੯੫॥ ਵਿਸਨਾਮਰੂਪਹੈਜਿਤੇ। ਸ

ਰਬਾਮਾਤਮਾਜਾਨਸੁਤਿਤੇ। ਸੋਪੁਨਾਮਾਤਮ
ਸਤਸਰੂਪ। ਸਦਾਮਖੰਡੁਮਵੇਤਾਮਨੁਪ
॥੮੬॥ ਸੋਤੁਹੀਚੈਨਿਸਚੈਜਾਨ। ਓਪਸੀਗ
ਰਾਮਰਬਾਅਹਮਾਨ। ਤਤ੍ਵਮਸੀਪੁਨਵਾਕਵਿ
ਚਾਰ। ਬਾਰਿਬਾਰਅਰੁਆਸਓਚਾਰ। ੮
੭॥ ਗੁਰੁਅਰੁਸਾਸਤ੍ਰਅਧੀਨਸੁਜਾਂਤੇ। ਅ
ਤਮਗਾਯਾਨਨਿਸਚੈਕਰਿਤਾਂਤੇ। ਗੁਰਸੁ
ਤਿਬਿਨੁਨਾਹੀਪੁਨਗਾਯਾਨ। ਅਹਿਅਪੂਰ
ਬਤਾਨਿਸਚੈਮਾਨ। ੮੮॥ ਸੀਸਾਰਸਬੰਧ

ਤੁਵਤੁਪਹਿਚਾਨਾ॥੫॥ਤੁਨਾਹਨਿਆਤੁਮ ੭੭
ਗਿਆਨਾ॥ਆਤਮਾਗਿਆਨਉਦੇਜਬਹੋਇ॥
ਨਿਹਧਰਪੰਚਮੁਕਤਪੁਨਸੋਇ॥੮੮॥ਆਰਿ
ਫਲਾਮਰਬਕਹਿਓਸੁਨਜਾਂਤੇ॥ਅਮਰਬਹੁ
ਦਾਮਬਕਹੋਸੁਤਾਂਤੇ॥ਆਤਮਸੂਦਲਕੀਏਤੇ
ਜਾਨਾ॥ਸਰਬਸੂਦਲਹੋਤੁਪਹਿਚਾਨਾ॥੮੯॥
੨॥ਨਿਹਮਨਨਿਕੀਏਤੇਹੋਤੇਮਨਨਸਰਬ
ਪਹਿਚਾਨਾ॥ਨਿਹਜਾਨੇਸਰੁਜਾਨਹੈਅਮਰਬ
ਦੁਰਸੁਬਖਾਨਾ॥੯੦॥੩॥ਆਬਿਓਪਪਤਿ

੨

ਅਰਥਸੁਨਜਾਂਤੇ। ੧੨। ਸੁੰਤਸਹਤਜੁਗਤਿ
ਪੁਨਤਾਂਤੇ। ਜੇਸੇਇਕਮਿਤੀਪੰਡੁਵਿਗਿਆਨ।
ਸਰੁਵਿਕਾਰਮਿਤਮੈਪਹਿਚਾਨਾ। ੧੩। ਤੈਸੇਸਿ
ਜਸਰੂਪਜਾਨਯੋਜਬਾ। ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਰਿਜਾ
ਨਨਿਸਚੈਰੁਬਾ। ਪਪਟਾਵਿਕਾਰਨਾਮਹੈਜਿਤੇ।
ਕੇਵਲਦਾਕਮਾਤ੍ਰਹੈਤਿਤੇ। ੧੪। ਸਤਰੂਪਮਿ
ਤਕਾਸੁਨਜਾਂਤੇ। ਓਪਪਤਿਅਰਥਕਹਿਓਪ
ਨਤਾਂਤੇ। ਨਾਮਰੂਪਸ੍ਰਿਸਟਹੈਜਿਤੀ। ਕੇਵਲ
ਦਾਕਮਾਤ੍ਰਹੈਤਿਤੀ। ੧੫। ਸਤਿਰੂਪਬ੍ਰਹਮ

ਪਹਿਚਾਨਾ। ਅਵੇਦੇ ਕਾ ਅਖੰਡ ਤਮਾਂ ਨਾ। ਓ
ਪਪਤਿ ਲਿੰਗ ਯਾਹੀ ਕੋ ਕਹੈ। ਇਸ ਦਾਂਤ ਸੰ
ਤੁ ਅਰਥ ਪੁਨ ਲਹੈ। ੬੫॥ ਯਾਹਿ ਖਟ ਲਿੰਗ
ਅਰਥ ਪਹਿਚਾਨਾ। ਸ੍ਰਵ ਲਗ ਯਾਨ ਯਾਹੀ
ਕੋ ਮਾਨਾ। ਨਾਨਾ ਵਾਟ ਸੂਤਿ ਕੋ ਸੁਨਿ ਜਾਂਤੇ। ਨਸ
ਦੋਰੇ ਤੁਹੈ ਨਿਸਚੈ ਤਾਂਤੇ। ਯਾਮੈ ਅਸਿਭਾ ਵਨਾ ਜੇ
ਈ। ਅਨਨਗ ਯਾਨ ਕਰਿ ਨਸਦ ਸੁਹੇਈ। ਸ੍ਰਵ
ਲਗ ਯਾਨ ਮੈ ਸੀਸਾ ਜੋਇ। ਅਸਿਭਾ ਵਨਾ ਅਰ
ਥ ਪੁਨ ਸੋਇ। ੬੬॥ ਗੁਰਤੇ ਸ੍ਰਵ ਲਕੀ ਯੋਜੁ

੭੮

ਗਿਆਨਾ ਦਿਨੁ ਮਾਰਿ ਮਾਸ ਕਾਰਿ ਨਿਸਚੈ ਮਾਂ
ਨਾ ਤਾਂ ਮੈ ਨਿਸਚਲ ਮਨ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਅਸੀ ਭਾਵਨਾ
ਤਿਹ ਪਰ ਹਰੈ ॥ ੯੭ ॥ ਸੁਤਿ ਮਨੁ ਸਾਰ ਤਰ ਕਰੈ
ਜੇਈ ॥ ਨਿਸਚੈ ਹੇਤੁ ਦਿਚੈ ਰੋਸੇਈ ॥ ਨਾਨਾ ਦਿਪ
ਪੁਕਤਿ ਕਾਰਿ ਜਾਂਤੇ ॥ ਸੀਸਾ ਨਾਸ ਕਰੈ ਪੁਨਤਾਂਤੇ ॥
੯੮ ॥ ਅਸੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਸ ਕਰ ਜੇਚੈ ॥ ਮਨ ਨਗਿ
ਆਨ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਸੋਚੈ ॥ ਅਬ ਨਿਦ ਧਿਆ
ਸਨ ਮਾਰ ਕਰੈ ਸੁਨਾ ॥ ਦਿਪਰੀਤੁ ਭਾਵਨਾਨ ॥
ਸਕਰੈ ਪੁਨਾ ॥ ੯੯ ॥ ਅਨਾਦਿ ਸੀਸਾਰ ਦਿਖੈ ਸੁ

ਨਜਾਤੇ। ਦੇਹਾਦਿਕਾਮਾਤਮਬੁਧਿਤਾਂਤੇ। ਕ
ਰਤਾਭੋਗਤਾਮਾਦਿਅਹੰਕਾਰਾ। ਵਿਪਰੀਤ
ਭਾਵਨਾਨਾਮਾਦਿਚਾਰਾ। ੧੦੦। ਸ੍ਰਵਣਮਨਨ
ਕਾਰਿਨਿਸਚੈਕੀਤਾ। ਤਾਸਾਮਰਥਮੈਨਿਸਚ
ਲਚੀਤਾ। ਦੇਹਾਦਿਕਾਮਿਯਾਤਵਨਿਸਚੈ
ਕਾਰਿ। ਨਿਜਸਦੁਪਕੋਸਾਖੀਮਨਧਰਾ। ੧੦੧।
ਤੈਲਸੁਪਾਰਾਵਤਪੁਨਜਾਤੇ। ਅਖੰਡਾਕਾਰ
ਬ੍ਰਿਤਸੁਨਤਾਂਤੇ। ਸਜਾਤੀਪ੍ਰਵਾਹੁਅਤਮੈਕ
ਰਿਹੋਈ। ਨਿਰਧਯਾਸਨਨਾਮਕਹੈਅਰਥਸੇ

੭੬

ੴ॥੧੦੨॥ਸ੍ਰਵਲਮਨਨਨਿਦਯਆਸਨ
ਧਾਗਾਤੀਨੋਕਰਿਅਮਾਤਮਵੀਚਾਰਾਸੀਮ
ਕੋਬੇਧਉਦੈਨਾਬਿਕੁਯੋ॥੧੦੩॥ਦਿਚਾਰਅੰਦਧੰ
ਪੁਰਲਤਬਿਲੁਰਿਯੋ॥੧੦੪॥ਦਿਗਧਿਦਿ
ਖੋਜੋਸੇਰੀਕਾਰਾਅਮਗਕਰਤਨਿਸਚੇਮਨਧਾਰਾ
ਸੁਸੇਬੂਰਮਾਦਿਖੋਸੁਨਜਾਂਤੇ॥ਪੁਰਲਬੇਧਪ੍ਰਗ
ਟਕਯੋਭਾਂਤੇ॥੧੦੫॥ਭਾਂਤੇਸ੍ਰਵਲੁਰਿਕਵੀ
ਚਾਰਾਕਾਰਲਗਾਯਾਨਰਿਦੈਨਿਰਧਾਰਾਚਿਨ
ਜਨਗਿਥਨਾਸਪਰਿਚਾਨਾ॥ਗਾਯਾਨਉਦੈਰੇਤਨਿ

ਉਗੁੰਨਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਵੇਗਾਦਿਕੀਮਥਿਯਾਤ੍ਰਵੀਚਾਰਾ ॥ ੮੦
ਸਾਖੀਆਮਲਾਮਚਲਨਿਰਧਾਰਾਗਾਯਾਨਸ੍ਵਰੂ
ਪਯਾਹਿਨਿਸਚੈਜਾਨਾ ॥ ਕਹਓਪ੍ਰਗਟਿਕਰਿਨਿਰ
ਲੈਮਾਨਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸੁਨਵੈਰਾਗਾਰੂਪਕਹੈਜਾਤੋ ॥ ਤੈਸੇ
ਜੇਗਾਰੂਪਪੁਨਤਾਂਤੋ ॥ ਜਿਹਕਰਿਗਾਯਾਨਮਤਿਸੇ
ਦਰਹੋਈ ॥ ਕਹੋਪ੍ਰਗਟਿਕਰਿਨਿਸਚੈਸੇਈ ॥ ੧੦੭ ॥
ਵੈਰਾਗਕਾਰਲਾਮਬੋਤੋਹਸੁਨਾਉ ॥ ਵਿਖੈਦੋਖਦਿ
ਸਟਕਹਿਗਾਉ ॥ ਸਰਬਰੇਗਤਿਆਗਜੋਹੋਈ ॥
ਵੈਰਾਗਸ੍ਵਰੂਪਕਹਿਓਪੁਨਸੇਈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਭੋਗਹੁ

ਮਾਹਿਮਈ ਨ ਤਾਜਾਂ ਤੇ। ਵੈਰਾਗ ਕਾਰਜ ਨਿਸਚੈ
ਸੁਨ ਤੁੰ ਤੇ। ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕਾ ਵਿਰੋਗ ਪਾਹਿ ਚੰਨ। ਹੇਯ
ਰੁਪਾ ਦੇਇ ਬ੍ਰਹਿਮ ਨਹੀ ਠਾਂਨ। ਵੈਰਾਗ ਅਵਧ ਯਾ
ਹੀ ਕੋ ਕਹੀ ਮੈ। ਮਾਪਤ ਕਾਮ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਲ
ਹੀ ਮੈ। ਅਸਟਾਂਗ ਯੋਗ ਅਮਾਮਾ ਵਿਕ੍ਰੇਈ।
ਯੋਗ ਹੇਤੁ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਸੇਈ। ੧੦੮। ਬ੍ਰਹਿਮ ਦੇਕਾ
ਗੁਤ ਜਾਨ ਸਦ੍ਰੁਪਾ। ਅਤਨ ਸਹਤੁ ਅਹਿ ਯੋਗ ਅ
ਨੁਪਾ। ਸਰਬ ਵਿਦ੍ਯਾਰ ਰਹਤੁ ਪਾਹਿ ਚੰਨ। ਯੋਗ ਕਾ
ਰਜ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਮਨ। ੧੧੦। ਸੁਖ ਪਤਿ ਵਤੁ ਵਿਸ

ਮਰਲੈ ਜੋਇ। ਯੋਗਾਮਦੁਪਪਰਿ ਚਾਨੇ ਸੋਇ। ਯੋ ੮੧
 ਗਵੈਰਾਗਬੋਧਸੁਨ ਜਾਂਤੋ। ਮਹਤਿ ਪੁੰਨ ਸੀ ਜੋਗਸੁਤੰ
 ਤੇ। ੧੧੧। ਕੇਵਲਗਾਯਾਨ ਕਰਿ ਮੁਕਤ ਪਛਾਨ।
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਯੋਗ ਉਪਕਾਰੀ ਮਾਨ। ਕੇਵਲਗਾਯਾਨ
 ਜਗਪੁਨ ਪੈਯੋ। ਗਵੈਰਾਗਮੁਕਤੰ ਗੰਗਿ ਸਚੈ ਲੀ 3
 ਯੋ। ੧੧੨। ਗਵੈਰਾਗਮੁਕਤੰ ਗੰਗਿ ਸਚੈ ਲੀ
 ਰਬਪਰੇਤ ਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ਤਾਂਤੋ। ਗਾਯਾਨ ਰਹਤ ਦੇਨ
 ਜੋਇ। ਪੁੰਨ ਕੇ ਕਰਾਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋਇ। ੧੧੩। ਯੋ
 ਯਾਮੁਕਲਾਦਿਕਾਰਲਗਾਯਾਨ ਕੇ ਜਾਨਨੀ
 ੨

ਪੁਨਮਾਨਸੁਹੇਤਵਿਚਾਰੇ। ਰੇਯਦਕੀਮਾਥਿਯਾਜਾਂ
ਨਤੁਜੈਚਿਤਸੁਧਸਦੁਪਹੀਏਨਿਰਧਾਰੇ। ਸੇਮਕਾਮ ॥
ਤਮਤਕਵਿਚਾਰਯਥਾਵਿਧਗਯਾਨਸਦੁਪਉਚਾ
ਰੇ। ਚਿਤਜਨਗੀਥਾਅਭਾਵਜੁਰਾਮਾਇਆਲਾ
ਸੁਕਾਰਜਗਯਾਨਸਿਭਾਰੇ। ੧੧੪॥ ਵਿਖਿਆਨ
ਸੇਵੇਖਵਿਸੁਆਤਿਭਾਨਵਿਚਾਰਕੇਕਾਰਲਜਾਂ
ਨਧਰੇਜਾ। ਭੋਗਸਿਪੂਰਲਾਤਿਆਗਤਿਦਾਰਸੁਜ ॥
ਨਵਿਚਾਰਸਰੂਪਕਰੇਜਾ। ਭੋਗਾਹੁਮਾਂਗਿਅਦੀਨ
ਸੁਭਾਵਵਿਚਾਰਕੇਕਾਰਜਾ। ਆਨਸਰੇਜਾ। ਰਾ

ਮਾਇਆਲ ਸੁਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਗਾਹ ਕੋ ਪਾਰਸੀ ਸਾ
 ਰਤ ਰੋਜਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਅਮਨੇ ਮਤੋ ਮਾਇਆ ਸਟੰਗ
 ਜੇ ਉਸੇ ਉਯੋਗ ਕੋ ਕਾਰ ਲਵੇ ਦਸੁ ਨਾਯੋ ॥ ਬੁਧਿ
 ਇਕਾਗ੍ਰਤ ਜਾਨ ਸਦਾ ਬਿਰਯੋਗ ਸਦ੍ਰੁਪ ਸੁਆ
 ਨ ਜਨਾਯੋ ॥ ਬਿਵਹਾਰ ਸੀਸਾਰ ਭੁਯੋ ਜਬ ਕਾਰਜ
 ਜੇਗ ਸੁਨਾਮ ਕਰਾਯੋ ॥ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੁਯੋ ਜਿਹ
 ਯੋਗ ਸੁਰਾਮਾਇਆ ਲਸਟਾ ਨਿਦਰਾਯੋ ॥ ੧੧
 ੬ ॥ ਇਹਾਦਿ ਵਿਖੈ ਪੁਨਾਮ ਗਾਯਾ ਨਿਜ ਸੀਸੈ ॥
 ਨਹਿ ਕਾਰ ਕੋ ਪਾਰੈ ॥ ਤਸਹਿ ਕਾਰ ਕੋ ਸੀਮ ਕਤ ਯਾ

੮੨

ਸੀਗਰ

ਗਸੁਬ੍ਰਹਮਵਿਖੈਪੁਨਤੈਸੇਵਿਚਾਰੈ। ਬੋਧਸਮਾਪਤਿ
ਜਾਨਤ੍ਰਿਲੀਵਤੁਰੋਗਵੈਰਾਗਅਵਧਸੀਕਾਰੈ। ਚ
ਮਾਦਿਅਮਾਲਸੁਯੋਗਸਮਾਪਤਿਨੈਤੁਸੁਖੋਪ
ਤ੍ਰਿਜਿਉਵਿਸਮਾਰੈ। ੧੧੭। ਸੋਘਾਜਗਤੀ
ਨਹੀਜੋਗੁਵੈਰਾਗਗਿਆਨਕੋਜੋਗੁਕਹਿਓ
ਨਾਵਿਜੋਗਪਰੈਜੂ। ਮਹਾਂਤਪਕੋਫਲਜਾਨਸੇਉ
ਉਦਿਓਜਿਉਸੇਵਰਕੁੰਨਚਰੈਜੂ। ਤਿਹਜੀਵਨ
ਸੁਕਤੁਅਖੰਡੁਸਦਾਇਕਰੂਪਰਹੈਨਹੀਭਿਰਪ
ਰੈਜੂ। ਰਾਮਾਦਿਅਮਾਲਸੁਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਅਨੇਕ

ਹੀ ਜੀਵਸੀਸਾਰ ਤਰੈ ਜਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਜਿਹ ਜੋਗਵੈ ਰਾਗ ੮੩
 ਕੁਯੋ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧ ਸੁਕੇਵਲ ਬੋਧੀ ਯੋ ਭੁਜੀਆਰੇ ॥
 ਮੇਧ ਮੈਨਾਹ ਨ ਭੁਵਕ ਛੁਸਨ ਬੋਧ ਪ੍ਰਕਾਵਤੈ ਦੇਵ
 ਭੁਚਾਰੇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅਭਾਵ ਸੁਜਾਨ ਨ ਹੀ ਪ੍ਰ
 ਨਮਾਨ ਕਲਿਕਾਵਿਚਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਸਕਾ ੮
 ਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਤੀ ਨ ਹੀ ਮਧ ਹੀ ਏਨਿ ਰਧਾਰੇ ॥ ੧੧੯ ॥
 ਅਜੋਗਵੈ ਰਾਗਵੈ ਭੁਜੀਨ ਕੇ ਮਨ ਸੁਧਾਯਾ ਵਿਧਿ
 ਮਾਹਿ ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਕੁਏ ਭਿਧ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧ ਸੁਬੋਧ ਕੁਜਾਨ
 ਨ ਹੀ ਭਿਧ ਮੇਧ ਸੁਵੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜੋਗਵੈ ਰਾਗ ਪ੍ਰਭ ੦

ਵਤੇਤੁਹੁਪਾਪਤਿਸੁੰਦਰਲੇਕਪਛੁੱਟੇ।ਗਮਾਰਿ
ਮਾਲਸੁਕੇਵਲਜੇਗਵਿਗਾਨੀਅਤਿਸੁੰਦਰ
ਮਾਨੇ॥੧੨੦॥ਤਾਤੇਨਿਸਚੈਕਰਿਸੁਨੇਨਿਜਮਾਤੁ
ਮਾਵਿਗਾਮਾਨ।ਮੁਕਤਿਹੋਤਕੇਵਲਕੋਹੇਨਿਰਧੇ
ਖਕਮਨਮਾਨ॥੧੨੧॥ਪ੍ਰਾਰਥਧਕਰਮਨਾਨ
ਤੁਤੇਨਾਨਾਬਿਵਹਾਰ।ਗੀਆਨਵਾਨਸਭਏ
ਕੋਹੇਨਿਸਚਾਮਾਤੁਮਸਾਰ॥੧੨੨॥੐ਮਾਅੰ
ਰੂਪਮੇਘਜੇਹਈਮੈ॥ਜਗਤਰੂਪਵਰਖਾਤਿ
ਉਲੀਮੈ॥ਜੈਸੇਤੈਸੇਵਰਖਾਜਾਨਾਚਿਦਾਕਾ

ਸਮੈਨਾਹਨਗਾਨਾ। ੧੨੩। ਅਹਿਗਆਨੀਕੋ
 ਸਿਸਚਾਜਾਂਤੋ। ਨਿਜਾਨੀਦਮੈਰਾਜਤਤਾਂਤੋ। ਅ
 ਚਲਾਮੇਤੋਲੁਨਿਸਚਾਤਿਹਜਾਂਨਾ। ਮੁਕਤਿ
 ਤਾਸਕੋਫਲਪਹਿਚਾਂਨਾ। ੧੨੪। ਏ। ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿ
 ਤਗਆਨੀਕੁਇਓਪ੍ਰਾਪਤਿਪ੍ਰਾਪਸੁਜਾਂਨਾ। ਅਗਿ
 ਆਨਕ੍ਰਿਪਤਿਕਾਰਿਕ੍ਰਿਪਤਿਸੁਨਸਦਾਨੀਦਪ
 ਹਿਚਾਂਨਾ। ੧੨੫। ਗ। ਆਨਸੁਧਾਰਸਗੀਥਮੈਆ
 ਤਮਤਤ੍ਰਵਿਚਾਰਾ। ਸੁਧਬੇਧਕਾਰਲਕਾਰਿਓ
 ਨਿਸਚੈਮਨਨਿਰਧਾਰਾ। ੧੨੬। ਆਤਮਤਤ੍ਰ

੮੪

ਵਿਚਾਰੀਨ ਨਾਹਨ ਆਤਮਗਾਨ ਆਤਮ
ਗਾਨ ਵਿਚਰੇ ਕਨਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤਿ ਪਹਚਾਨ।
੧੨੭॥ ਝੋਪਈ ਤਾਂਤੇ ਜਗ ਆਸੁ ਪੁਨ ਜੇਈ॥ ਅ०
ਤਮਤਕੁ ਵਿਚਾਰੈ ਸੇਈ॥ ਵਿਚੋ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਆ
ਗਕਾਰਿ ਜਾਂਤੇ॥ ਆਤਮਗਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੁਨਤੰ
ਤੇ॥ ੧੨੮॥ ਗਾਨ ਲਾਭੁ ਤੇ ਪਰੈ ਸੁਜਾਨਾ ਨਾਹਨ
ਅੰਨ ਲਾਭੁ ਪਹਿਚਾਨ॥ ਸਦਾ ਦੇ ਕਰ ਸਾਹਿਬਾਨੀ
ਜਾਂਤੇ॥ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਨਿਸਚੈ ਕਰਤਾਂਤੇ॥ ੧੨੯॥
ਸੋ॥ ਜਿਹ ਪਦਿ ਆਤਮਗਾਨ ਸਦਾ ਮੁਕਤ

ਤਿਹਜਾਨੀਭਾਗਿਤਾਰਥਰੂਪਪਦੁਤਨਲਾਹ

੨੫

ਨਕਰਨਾਸੇਖਕਛੁ) ੧੩੦) ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਗਾਯਾ

ਨਸੁਧਾਰਸਾਗਿਥੇਵੇਦਾਂਤਪ੍ਰਕਰਲੇਸ੍ਰੀਮਤੁਪਰਮ

ਹਿਸਪ੍ਰਬਾਜਕਾਚਾਰਯਗਾਮਾਦਿਮਾਲਸਿਖ

ਸਦਾਨਿਦਵਿਦੁਪਾਦਿਚਰਤੇਜੀਵਨਮੁਕਤਕਾ

ਰਲਸ੍ਵਰੂਪਵਰਨਨੀਨਾਮਖਸਮੇਧੁਲਾਸਸਮਾਪ

ਤੀ। ੬) ॥ ਸਿਖੇਵਾਚਾ। ਦੋਭਗਵਨਤੇਹਿਪ੍ਰ

ਸਾਦਿਕਚਿਸੇਸਾਰਹਿਭਨਕੇਇ॥ ਜਿਭਿਕਾਤਿ

ਭਿਸੇਹਜਾਨਯੋਨਿਜਸ੍ਵਰੂਪਪੁਨਸੇਇ॥ ੧) ॥ ਚੋ॥

ਅਸਚਰਜਾਏ ਕੁਮਹਿ ਕੁਸੈ ਜਾਤੈ ॥ ਕੋਯੇ ਪ੍ਰਗ
ਏਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ਤਾਂਤੈ ॥ ਆਹਿ ਜਗ ਪੂਰਬ ਏਕ
ਸਤ ਅਸਤ ॥ ਕਹਿ ਓਹ ਏਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ਤਾਂਤੈ ॥
੨॥ ਪ੍ਰਾਗਾ ਗਾਏ ਆਹਿ ਜਗ ਕੋ ਪਈ ਅਯੋ ॥ ਬਹੁਰਿ
ਪ੍ਰਭੈ ਸਾ ਅਗਾਏ ਸੁਲਹੀ ਅਯੋ ॥ ਪਰਲੋਕਾ
ਹਿ ਨਿਸਚੈ ਕਹਿ ਜਾਤੈ ॥ ਨਾਮੁ ਚੁਪਨ ਹੀ ਸੇ
ਖਸੁ ਤਾਂਤੈ ॥ ੩॥ ਅਧਾ ਅਵਸਥਾ ਜੇ ਕੁਗਾਏ
ਨਾ ॥ ਕੋਸੇ ਸਤਿਗੁਪ ਜਗ ਕਾਨਾ ॥ ਈਸਰ ਜੀਵ
ਜਗ ਭੇਦਾ ਅੰਤੈ ॥ ਕਿਹਾਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸਤ ਜੇ ਕੁਗਾਵਿ

ਤੁ। ੪। ਕ੍ਰੀਨਾਮਾਤ੍ਰਪ੍ਰਸਨਾਇਹਕਰੇ। ਨਹੀਦੈਤੁ
ਕੇਰਾਅਨੁਸੇਰੇ। ਤੁਮਰੇਵਚਨਅਮਿਤੁਸੁਨਯਾ
ਤੁ। ਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰੇਤੁਨਹੀਨਿਸਚੈਤੁ। ਪਾਗੁਰੇਵ
ਚ। ਜੈਸੇਪ੍ਰਸਨਕੀਯੋਤ੍ਰੇਤੁਜਾਨਾ। ਉਤਰਕਰੇ
ਤ੍ਰੇਸੇਸੁਨਮਾਨ। ਜਗਤਜਾਨਅਤਿਅੰਤਾਰਾਉ
ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵਤੁਸੁਗਾਵਾ। ਫਾਕੇਵਲਚੇਤ
ਨਸਰਬਪਛਾਨ। ਨਾਮਰੂਪਾਦੇਵਤੁਬਖਾਨਾ।
ਨਾਮਰੂਪਭੂਖਲ੍ਹੇਜੇਤੇ। ਕਨਕਾਬਿਨਾਨਹੀਪੁਨ
ਤੇਤੇ। ੧। ਸ੍ਵਪਨਮ੍ਰਿਸ਼ਟਿਜੇਤੇਅਕਾਰਾਨਾਮ

੮੬

ਰੂਪਬਹੁਬਿਧਿਸਤਾਰਾਨ੍ਰਿਸਟਾਏਕਸਰ
ਬਹੁਇਜਾਂਤੇ। ਈਸਰਜੀਵਜਗਤਪਨਤਾਂ
ਤੇ। ੮॥ ਅੰਤਸਪਨਨ੍ਰਸਟਾਇਕਵੇਦਾਦ੍ਵੈਤ
ਕਲਪਨਾਰਹਤਅਰੇਦਾ। ਜੈਸੇਨ੍ਰਸਟਾਪੁਰ
ਬਏਕਾਸੇਈਰੂਪੇਜਰੂਪਅਨੇਕਾ। ੯॥ ਤੇ
ਸੈਜਗਪੁਰਬਜੇਆਗਿ। ਅਨ੍ਰੈਤਏਕਾਅਖੰ
ਰੁਨਿਰਬਾਗਿ। ਸੇਈਸਰਬਰੂਪਹੁਇਜਾਂਤੇ। ਪ੍ਰ
ਗਟਰੂਇਓਨਿਸਚੈਕਰਿਤਾਂਤੇ। ੧੦॥ ਈਸ੍ਰ
ਰਜੀਵਯਗਤਯਹਿਤੀਨਾ। ਅਨ੍ਰੈਤਏਕਾਅ

ਖੰਡਤਚੀਨਾ। ਵੇਰਪੁਰਗਲਸਿਮ੍ਰਿਤਪੁਨਾਜਿਤੇ।
ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਵਖਾਨਹਿਤਿਤੇ। ਸਰਬਬ੍ਰਹਮ
ਸਿਸਚੈਇਕਜਾਨਾ। ਨਹੀਦੈਤੁਤਾਸਮੈਆਨਾ। ਅੰ
ਸੇਸ੍ਰਤਿਕਰਿਪ੍ਰਗਟਸੁਨਾਯੋ। ਅਵੈਏਕਅਖੰ
ਤਗਾਯੋ। ੧੩੫। ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਨਿਰਧਾਰਨਾਮ
ਰੂਪਯਾਹਿਸਿਸ੍ਰੁਸ੍ਰਾ। ਏਕੋਆਤਮਸਾਰਸਰਬਰੂ
ਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਗਟਯੋ। ੧੩੬। ਸ੍ਵੈਯਾ। ਸੁਧਾਦ੍ਰੁਪਅਖੰ
ਰੂਚਿਦਾਨੀਦਵੈਤਵਿਹੀਨਪਰੈਤੇਪਰੈਯੋ। ਨਾਮ
ਨਾਮਾਮਨੇਕਸ੍ਰੁਪਅਨੀਤਮਰੂਪਹੀਏਕਸੁਬ੍ਰ

੨੭

੨੩
ਹਮਧਰੈਯੈ। ਕਹਿੰਦੀ ਸੁਰ ਜੀ ਵਾਇਭਾਗਧਰੈਕ
ਹੁਏਕਹੀਬ੍ਰਹਮਸੁਭੇਦਹਰੈਯੈ। ਕਹਿੰਦੀਬਿਰਜੀਗ
ਮਰੁਪਅਨੇਕਸੁਬ੍ਰਹਮਹੀਰਾਮਾਦਿਅਮਾਲ
ਕਹੈਯੈ। ੧੪੦। ਕਟਕਾਦਿਅਨੇਕਸੁਰੁਪਅਨੇ
ਤਸੁਏਕਹੀਗਾਟਕਨਾਮਧਰੈਜੂ। ਕਲਸਾਰ
ਅਨੇਤਸੁਰੁਪਕੋਧਾਰਵਿਕਾਰਅਨੇਕਮਿਰਾਜਿ
ਓਕਹੈਜੂ। ੧੫॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਲਾਦੁਰਮਸਿਖਅਗਾ
ਰਕੋਧਾਰਸੁਏਕਹੀਊਰਲਨਾਮਸਰੈਜੂ। ਤਿਉ
ਏਕਹੀਬ੍ਰਹਮਅਖੰਡਸਦਾਨੇਦਰਾਮਦਯਾਲ

ਪਰੈ ਤੈ ਪਰੈ ਜੁ ॥ ੧੫ ॥ ਜ ਲਏ ਕਹੀ ਰੂਪ ਅਨੁਪ ॥ ੮੮
 ਸੁਭਾਵ ਸੁਆਪ ਹੀ ਵੀਚਾ ਅਕਾਰ ਕੇ ਧਾਰੈ ॥ ਲਹਰ
 ਤਰੀਗ ਸੁਰੂਪ ਅਸੀਖ ਸੁਏ ਕਹੀ ਅੰਭਾ ਅਨੇਕ ਪਸ ॥ ੦
 ਹੈ ॥ ਜਿਉ ਕਾਤਿਉ ਆਪ ਹੀ ਵਾਰ ਸੁਰੂਪ ਨਹੀ ਪੁਨ
 ਮਾਨ ਅਨਿਤ ਅਪਰੈ ॥ ਇਉ ਏਕ ਚਿਦਾਨੰਦ ਸੁ
 ਧ ਸੁਭਾਵ ਸੁਗਾਮ ਵਿਆਲਾ ਅਖੰਡੁ ਵਿਚਾਰੈ ॥ ੧
 ੬ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਹੇਸ ਸੁਰੇਸ ਫਲੇ ਸਜਲੇ ਸਨਰੇ ਸਪ
 ਥੇਸ ਅਕਾਰਾ ॥ ਮਾਰਤੁ ਵਿਓਮ ਮਹੀ ਜਲ ਤੇਜ ਸੁ
 ਰੂਤ ਸੁਰੂਪ ਅਨੇਕ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸੁਰਗਾ ਵਿਅਨੇਕ

ਨਿਵਾਸ ਕੁਥਾਨ ਸੁਮੇਰੁ ਨਦੀ ਬਹੁ ਸਾਗਰ ਧਾਰਾ ॥ ਰਾ
ਮਾਦਿ ਮਾਲ ਸੁਰੂਪ ਅਸੀਖ ਸੁਏ ਕਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅ
ਦੈ ਤੁਵਿਚਾਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਐਤਿ ਤੁਭਿ ਨਵ ਸਤ੍ਰੁ ਪੁਨਐ
ਸੋ ॥ ਸੁਨਹੇਤ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਤੈਸੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭਿਨ ਜਗ
ਪੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਨਰੂਪ ਨਿਸਚੈ ਪਰਿਚਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਐ
ਸੇ ਕੁੰਤਾ ਤ੍ਵਿ ਸਾਦਿ ਕਰਿ ਜਾਤੇ ॥ ਚੰਨਿ ਸਰਪਰੂਪ ਕਰਿ
ਤਾਂਤੇ ॥ ਤੈਸੇ ਮੁਨ ਬੁਧਿ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗ
ਤਰੂਪ ਪੁਨ ਮਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਗਿਆਤਾ ਗਿਆਨ ਗੇ
ਯਹੈ ਜੇਈ ॥ ਤ੍ਵਿਪਟੀਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਨ ਸੇਈ ॥ ਦਿਹ

ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਬੁਧਿ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਖੇ
ਸੁਖਿ ॥ ੨੦ ॥ ਭੋਗ ਭੋਗ ਪਦਾਰਥ ਜਿਤੇ ॥ ਸਰਬ
ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਤਿਤੇ ॥ ਅਰਚਕ ਅਰਚ ਮ
ਰਚ ਨਾਜੇਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਨਿਸਚੈ ਜੇਈ ॥ ੨੧ ॥
ਜਗ ਅਤਿ ਅੰਤਾਗਾਏ ਸੁਜਾਤੇ ॥ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ
ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਤਿਤੇ ॥ ਈਸਰ ਜੀਵ ਜਗਤ ਪਾਰਿ
ਭੇਦ ॥ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਦੇਦ ॥ ੨੨ ॥ ਜੇ
ਸੇ ਸੁਪਨ ਮਿਸਰ ਆਕਾਰ ॥ ਸਰਬ ਰੂਪ ਪ੍ਰਿਸ
ਟਾਇਕ ਪਾਰ ॥ ਤੈਸੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਜਗ ਜਾਨਾ ॥ ਸਰ

੨੨

ਬਬ੍ਰਹਮਾਨਿਰਲੈਕਰਿਮਾਂਨਾ। ੨੩॥ ਮਾਤਮਤੇਜ
ਗਉਪਾਨਿਓਜਾਂਤੇ॥ ਮਾਤਮਮੈਇਸਥਿਤਪੁਨ
ਤਾਂਤੇ॥ ਮਾਤਮਮਾਹਿਲੀਨਪੁਨਹੋਈ॥ ਤੀਨਕ०
ਲਮਾਤਮਾਇਕਸੇਈ॥ ੨੪॥ ਜਲਤਰੇਗਉ
ਪਨਿਓਜਲਜਾਨ॥ ਜਲਹੀਮਾਹਿਇਸਿਥਿ
ਤਪਹਿਗਾਨ॥ ਲੀਨਹੋਇਪੁਨਜਲਮੈਜਾਂਤੇ॥
ਤੀਨਕਾਲਜਲਹੀਸੁਨਿਤਾਂਤੇ॥ ੨੫॥ ਸੋਮ
ਰੂਪਦ੍ਰਵਤਾਜਲਏਕਾ॥ ਜਲਹੀਜਲਪੁਨਜ०
ਨਦਿਏਕਾ॥ ਸਪੀਰਨਿਸਪੀਰਪਦ੍ਰਨਾਇਕਜਾਨ॥

ਤੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗਤ ਪਹਿਚਾਨ। ੨੬। ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਰਿ
 ਜਗਤ ਸਭ ਜਾਂਤੇ। ਜਗਤ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਨਤਾਂ।
 ਤੇ। ਉਰਕ ਮਾਰਿ ਤੁਰੰਗ ਜੇਈ। ਤੁਰੰਗ ਮਾਰਿ ਉਰ
 ਕ ਪੁਨ ਜੇਈ। ੨੭। ਜਾ ਕੋ ਯਹਿ ਗਿਆਨ ਬਿਰਹੇਇ
 ਪਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਅਚਲ ਨਿਜ ਸੇਇ। ਅਨਿਰਰੂਪ
 ਸਰਬ ਰਾਤੋ ਕੋ। ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਸਚੈ ਹੈ ਜਾ ਕੋ।
 ੨੮। ਸੈਯਾ। ਮੁਰਖ ਤਾਜਿ ਤਨਾ ਸਕੁਈ ਪੁਨ ਸੁ
 ਧ ਸਰੂਪਾਇ ਬੈਥਿ ਤਪਾਈ। ਉਰਕ ਲੀਕ ਕੋ ਤਿਅ
 ਗਾਰੀ ਉਤਿਗ ਮਾਨਿ ਰੂਪ ਸੈਯਾ ਪੁਸਮਾਈ। ਅ

੬੦

੬੧

੦

ਨੇਕ ਸਾਮ੍ਹਾ ਪਦਾਰਥ ਕੀ ਪੁਨ ਸੁੰਦਰ ਤਾਨ ਹੀ ਤਾ
ਸਲੁ ਭਾਈ। ਰਾਮਾਇਆਲ ਸਦਾ ਨਿਰਗਾਲ ਨ
ਹੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਸਦਾਈ। ੨੯। ਜਗ
ਜਾਨ ਮਤਿ ਮੰਤਾ ਭਾਵ ਸਦਾ ਨ ਹੀ ਤਾ ਸਕੋ ਭਾਵ
ਕਰਾ ਪੁਨ ਧਾਰੇ। ਸਰਬ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਵਿਚਾਰ
ਨ ਹੀ ਤਿਹ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਸੀ ਭਾਰੇ। ਉਦੈ ਪੁਨ ਅਸ
ਤੁਨ ਹੀ ਤਿਹ ਮੰਗਿ ਮਖੰਡੁ ਸਨਾਤਨ ਜੈ ਇਕਿ ਸਾ
ਰੇ। ਰਾਮਾਇਆਲ ਸੁਦੇ ਕਾ ਅਨੇਕ ਨ ਹੀ ਪੁਨ ਤਾ ਸ
ਮੈ ਦੇ ਤਾ ਵਿਚਾਰੇ। ੩੦। ਬ੍ਰਹਮ ਚਿਦਾਨੰਦ ਦਾਰਪ

੬

ਮੈਂ ਜਗਾ ਜੀਵਾ ਅਨੇ ਕਤਰੀ ਗਪ ਛੁੱਟੇ। ਉਦੈ ਬਿਤੁਧਾ ੬੧
 ਰਾ ਅਨੇ ਕਪੂ ਕਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੈ ਪੁਨ ਤਾਸ ਮੈ ਜਾਨੇ। ਨ
 ਹੀ ਪੁਨ ਬਿਧਾਨ ਗਾਨਿ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਤਾ
 ਸਕੇ ਮਾਨੇ। ਆਪ ਹੀ ਆਪੁ ਸੁਰਾਮ ਰੁਜਾਲ ਨਹੀ
 ਪੁਨ ਆਨ ਕਲਿ ਕਬ ਖਾਨੇ। ੩੧। ਨਾਹਨ ਉਦੈ
 ਨ ਅਸਤ ਪੁਨ ਨਾਹ ਸੁਭੇਦ ਅਭੇਦ। ਅਖੰਡੁ ਏਕ
 ਰਸ ਆਤਮਾ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਵੇਦ। ੩੨। ਬੀ
 ਧਮ ਕਤਿ ਜੇ ਕਲਪ ਨਾਵਾਸਤੁ ਵਨਾਹਨ ਮਾਨਾ। ਨਿ
 ਤਮੁ ਕਤੁ ਪੁਨ ਆਤਮਾ ਸੁਪਬੁਧਾਇ ਕਜਾਨਾ। ੩੩।

ਭ੍ਰਮਾਨਿਜਸ੍ਵਰੂਪਆਤਮਸੁਨਿਜੇਈ। ਸਰਬਰੂਪ
ਜਾਨੇਪੁਨਸੇਈ। ਨਹੀਤਾਸਬਿਨਵੈਤਵਿਚਾਰਾ।
ਨਾਮਰੂਪਆਤਮਨਿਰਧਾਰਾ। ੩੪। ਅਮੈਸੇਨਿਜਸ੍ਵ
ਰੂਪਪਾਰਿਚਾਨਾ। ਸਰਬਰੂਪਆਤਮਇਕਜਾਨਾ।
ਜਾਤੇਸਰਬਉਦੈਪੁਨਜੇਈ। ਜਾਸਮਾਹਿਇਸਬਿ
ਤਦੁਨਸੇਈ। ੩੫। ਜੇਹੈਸਰਬਰੂਪਪੁਨਜਾਤੇ। ਸ
ਰਬਮਾਹਿਪੁਨਜੇਹੈਤਾਤੇ। ਸੇਸ੍ਵਰੂਪਆਤਮਇਕ
ਸਾਰਾਵੈਤਕਲਪਨਾਰਹਤਵਿਚਾਰਾ। ੩੬। ਅਮੈਸੇ
ਬੋਧਉਦੈਨਬਿਹੋਇ। ਤਤਹੀਕਾਲਮੁਕਤਪੁਨ

ਸੋਇ। ਨਹੀ ਤਾਸ ਮੈ ਭੇਦ ਵਿਚਾਰੇ। ਕਹਿ ਓਵੇਦ ਯਿਉ ੮੨
ਨਿਸਚੈ ਧਾਰੇ। ੩੭। ਤੁਰਤਿ ਸੇਕ ਆਤਮਾ ਵਿਤਕਾ
ਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਮਾਨ। ਪਰਮਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਤਿਹੋਈ। ਕਹਿ ਓਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਧਾਨ ਸੇਈ। ੩੮।
ਤਾਂਤੇ ਕੇਵਲ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਜਾਤੇ। ਮੁਕਤ ਹੋਤ ਨਿ
ਸਚੈ ਕਰਿ ਤਾਂਤੇ। ਜਾਂਤੇ ਸ੍ਰੁਤਿ ਨਿਰਲੇ ਕਰਿ ਗਾਯੋ।
ਬੋਧਏ ਕਕਾਰਲ ਸਮਝਾਯੋ। ੩੯। ਨਿਜ ਸਦ੍ਰੁ
ਪ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਜਾਨ। ਮੁਕਤ ਹੋਤਿ ਸਚੈ ਕਰਿ ਮੰ
ਨ। ਨਹੀ ਅੰਨ ਪੰਥ ਪੁਨ ਜੋਈ। ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਨਿਰ

ਲੈ ਕਰਿ ਸੇਈ॥੪੦॥ ਸੋਏ ਯਾ ਯਗ ਅਨੇ ਕਕਰੈ ਬ
ਹੁਭਾਂਤਿ ਯਥਾ ਵਿਪਦੇ ਕਰਿ ਓਸੁ ਵਿਚਾਰੈ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਇ
ਕੁਆਰਿ ਅਨਿਤਾ ਅਪਾਰ ਸੁਤਾ ਪਕੋਧਾਰ ਸਰੀਰ ਕੇ
ਜਾਰੈ॥ ਗੀਗ ਪ੍ਰਦਾਰ ਪ੍ਰਯਾਗ ਹਿਮਾਚਲ ਤਾਸਮੈ
ਜਾਇ ਸੁਦੇਹ ਕੋ ਗਾਰੈ॥ ਰਾਮਾਇ ਯਾਲ ਸੁਆਤਮ
ਗਿਆਨ ਬਿਨਾ ਭੁਟ ਸੀਧ ਤੇ ਨਾਹ ਉਧਾਰੈ॥੪੧॥ ਸੋ॥
ਯਾ ਵਿਧਿ ਨਿਸਚੈ ਜਾਨ ਸੁਨੇ ਸਿਖਾਨਿ ਜਬੁ ਧਿਕਾਰਾਇ
ਵਲਾ ਆਤਮਾ ਜਾਨ ਮੁਕਤ ਹੋਤੁ ਪਾਰਿ ਚਾਨਿ॥੪੨॥
॥ ਏਹਾ ਗਿਆਨ ਸੁਧਾਰ ਸਾਰਿ ਗੁਥ ਯਾਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰ

ਨਗਯਾਨਾ। ਬੁਧਪਾਤ੍ਰਸੇਪਾਨਕਰਿਅਮਰਮੁਕਤਿ ੬੩
 ਪਦਮਾਨਾ। ੪੩ ਪ੍ਰਗਯਾਨਸੁਧਾਰਸਰੀਬਦੁਖਾਂ
 ਨਾਮੀਮ੍ਰਿਤਗਯਾਨਸਰੁਪਪਦੁਨਾ। ਯਾਕੇ
 ਸਮਕਰਿਪਾਨਕੋਰੇਜਬਾ। ਅਖੰਡੁਦੇਰਸਮੇਖ ੨
 ਹੋਇਤਬਾ। ੪੪। ਯਾਤੇਸਰਬਅਰਬਕੇ
 ਤਿਯਾਗਾ। ਨਿਜਸਰੁਪਅਮਾਤਮਮੈਜਾਗ
 ਯਾਨਿਸਚੈਸਰਬਬ੍ਰਹਮੰਨਿਰਧਾਗ। ਅਦੇਏ
 ਕਾਅਖੰਡੁਅਧਾਰ। ੪੫। ਸਰਬਦੇਵਕਾਰਿ
 ਨਿਰਲੈਜਾਂਤੇ। ਵੇਦਾਂਤਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਗਟਸੁਨਿ

ਤਾਂਤੇ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਸਿਧਾਂਤ॥ ਕਹਿਓ
ਸਾਰ ਸੀ ਗੁਹ ਵੇਦਾਂਤ॥ ੪੬॥ ਗੁਰਸੂਤਿ ਅਨਭ
ਵਨਿ ਸਚਾ ਜੇਈ॥ ਕਹਿਓ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਿਰਲੇਕ
ਰਿਸੇਈ॥ ਗੁਮਾਰਿ ਆਲ ਸਿਖ ਸੁਨ ਯਾਂਤੇ॥
ਸਦਾ ਨਿਦ ਅਨਭਵ ਕਰ ਤਾਂਤੇ॥ ੪੭॥ ਨਿਰਮ
ਲ ਪਦ ਸੀਰਗੇ ਜੇਈ॥ ਗੁਮਾਰਿ ਆਲ ਨਿਸ
ਚੈ ਕਹਿ ਸੇਈ॥ ਗੁਮਾਰਿ ਆਲ ਅਰਥ ਸੁਨ ਜ
ਨ॥ ਅਖਰ ਪੰਚਵਿਮਲ ਪੁਨ ਜਾਨ॥ ੪੮॥
ਰਾਜਤ ਸਰਬ ਭੂਤ ਮੈ ਜਾਂਤੇ॥ ਰਕਾਰ ਅਖਰ

ਅਰਥ ਆਹਿ ਤਾਂ ਤੇ। ਮਰਮਨ ਜਾਨੈ ਦੂਜਾ ਕੋਈ। ੮੪
ਦੇ ਤੁਰਹੁ ਤੁਨਿ ਸਚੈ ਕਾਰਿ ਸੋਈ। ੮੫। ਮਰਮਨ ਜੋ
ਨਾਨਿ ਜਾਨੈ ਦਸਾਗਰ। ਮਕਾਰ ਅਰਥ ਨਿਰਮਲ
ਰਤਨਾਗਰ। ਦੁਆਲੁ ਸਰਬ ਉਪਕਾਰੀ ਜਾ
ਨ। ਇੰਦ੍ਰੈ ਸੀ ਅਮਨਿ ਸਚੈ ਮਾਨ। ੫੦। ਦਕਾਰ
ਅਰਥ ਐਸੇ ਸੁਨ ਜਾਂ ਤੇ। ਦੁਆਸਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁ
ਨ ਤਾਂ ਤੇ। ਆਤਮ ਸਰਬ ਰੂਤ ਕੇ ਜਾਂ ਨ। ਅਕਾਰ
ਅਰਥ ਐਸੇ ਪਹਿਚਾਨ। ੫੧। ਲੈ ਤਾਰਹੁ ਤ
ਸਦਾਨੈ ਦੋ ਜੋਈ। ਤੀਨ ਕਾਲ ਦੇ ਕਰਮ ਪੁਨੇ ਸੋਈ।

ਅਧਾਰੁ ਸਰਬਰੁ ਤੇ ਕੇ ਜਾਂਨਾ । ਲਕਾਰੁ ਅਰੁ ਬ
 ਯੋ ਸੇ ਸੁਨ ਮਾਨਾ ॥ ੫੨ ॥ ਘੰਟਾ ਅਖਰੁ ਕੇ ਅਰੁ ਬ
 ਯਹਿ ਕਹਿ ਭਿਯਾ ਮਤੁ ਜਾਂਨਾ । ਨਮ ਸਕਾਰੁ ਬੀਦਨ
 ਸਦਾ ਗਾਇਆ ਲਗੁ ਰਮਾਂਨਾ ॥ ੫੩ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗਾਯ
 ਨ ਸੁਪਾਰਸ ਗ੍ਰੰਥੇ ਵੇਦਾਂਤ ਪ੍ਰਕਰਣ ਸ੍ਰੀ ਮਤੁ ਪਰਮ
 ਹੰਸ ਪਰਬ੍ਰਾਜ ਕਾ ਚਾਰਯਾਰਾਮਾਦਿ ਯਾਲਾ ਸਿਖ
 ਸਦਾ ਨੀਦਾ ਵਿਰਚਤੇ ਆਤਮਗਿਆਨਾ ਵਿਧਿ ਮੁਖ
ਦੁਰਨੀਨਾਮ ਸਪਤਮੇ ਪੁਲਾਸ ਸਮਾਪਤੀ ॥ ॥
 ॥ ॥ ਗਮ ਗਮ ਗਮ ਗਮ ਗਮ ਗਮ